

امير المؤمنين

د یوويشتمې پېړۍ

ملا محمد عمر مجاهد

♦ راټولونه او ترتیب: آصف ژمن

د یوويشتمې پېړۍ
امير المؤمنين

د راټولونه او ترتیب: آصف ژ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د یو ویشتمی پېړۍ امیر المؤمنین

راټولونه او ترتیب: آصف ژمن

ډیزاین چارې: شاه گرافیکس

خپرنډوی: فکري ویشتیا خپرنډویه ټولنه

برېښنالیک: fikreeweshtia@gmail.com

چاپ شمېر: زر ټوکه

چاپ وار: لومړی

چاپ کال: ۱۳۹۸/۲۰۲۰م

د دې کتاب د هر ډول چاپ او خپرولو حقوق له لیکوال سره خوندي دي

ډالۍ

- د مرحوم اميرالمؤمنين د سپېڅلي، منلي او وياړلي يون هر يوه سپېڅلي لاروي ته!

- هغو ته؛ چې د قربانۍ، فداكارۍ او اېثار عجيب و غريب او حيرانكن شهكارونه يې پرېښودل. هو، د استشهد د اسمان هر يوه ستوري ته!

- د ممبر خوږ ژبي داعي، د سنگر زړور زمري او د دوو جهادونو وياړمن غازي؛ استاد ياسر ته!

- ورور ته مې؛ هغه چې د فكري بې لاريو په را لوتې توفاني زمانه کې يې سپېڅلې اسلامي فکر را کړ. د اسلامي فکر د مبارزې لار يې را وښوده...هو؛ اروا ښاد ډاکټر...صاحب ته!

(آصف ژمن)

لړليک

- ۱.....هر گز نمیرد.....
- ب.....د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین!.....
- ج.....خپلې خبرې:.....
- ۱.....لومړۍ څپرکۍ:.....
- د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد ژوند لیک، د امارت تاسیس او دامیرالمؤمنین لقب:.....
- ۱.....زوکره او نشأت:.....
- ۲.....زده کړه او تعلیم:.....
- ۳.....کورنۍ:.....
- ۴.....جهاد او مبارزه:.....
- ۱۰.....د فساد په وړاندې پاڅون او د اسلامي امارت تاسیس:.....
- ۱۴.....د تحریک پیل د ملا محمد عمر په ژبه:.....
- د دیني عالمانو ستره غونډه او ملا محمد عمر ته د امیرالمؤمنین لقب ور کول:.....
- ۲۳.....د ملا محمد عمر مجاهد قیادي شخصیت:.....
- ۲۶.....د نړیوالو اسلامي قضایاو په اړه یې اهتمام:.....
- ۲۷.....شخصي ژوند:.....
- ۲۹.....طبیعت او شخصي مزاج:.....
- ۳۰.....له امریکايي یرغل وروسته:.....
- ۳۱.....دویم څپرکۍ:.....
- ۳۱.....د امیرالمؤمنین رحمه الله وفات او تاثرات.....
- ۳۳.....د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله وفات:.....
- د عالیقدر امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد د وفات د اعلان په اړه د اسلامي امارت د رهبري شوری او د مرحوم د کورنۍ اعلامیه:.....
- ۳۶.....د ملا محمد عمر مجاهد د وروستیو کلونو د اوسیدو د ځای انځورونه:.....
- ۴۳.....امیرالمؤمنین د یو شم ناسته څېرمه له اندو...

- که ملا محمد عمر مجاهد نه وای را پاڅېدلی!..... ۵۱
- هغه اتل غازي رحلت وکړ:..... ۵۳
- د ثور ۴مه؛ د درېم عمر د رحلت ورځ:..... ۵۷
- د ثور ۴مه؛ امت بل عمر له لاسه ورکړ:..... ۶۲
- د نجات الهي لورینه د هغه په شخصیت کې:..... ۶۵
- با وقاره امير:..... ۷۲
- امير المؤمنين د عظمتونو وارث:..... ۷۷
- عمر؛ د راشدينو شپږم و:..... ۸۱
- ملا صاحب استاذ کل او لوی عالم و:..... ۸۲
- ستر محسن او ملي ناجي:..... ۸۸
- عمر مجاهد - لمر مجاهد:..... ۹۴
- د يووېشتمې پېړۍ اتل:..... ۹۸
- هغه افغان چې تاريخ يې بدل کړ:..... ۱۰۱
- د هغه چا په ياد چې اوس نشته:..... ۱۰۳
- ملا محمد عمر مجاهد ته!..... ۱۰۵
- درېم څپرکی:..... ۱۰۸
- مرکې او خاطري:..... ۱۰۸
- له امريکا غږ سره د امير المؤمنين ملا محمد عمر مجاهد مرکه:..... ۱۰۸
- د تيسير العلوني مرکه:..... ۱۱۱
- له الشرق الاوسط ورځپاڼې سره د ذبيح الله مجاهد مرکه:..... ۱۱۹
- د امير المؤمنين ملا محمد عمر مجاهد په اړه زما د ژوند څو خاطري:..... ۱۲۵
- د بيت المقدس د پخواني امام زوی..... ۱۳۹
- مشر ملا صاحب او څو جالبې خاطري يې..... ۱۴۱
- مرحوم امير المؤمنين د خپلې پېړۍ مجدد و/ خاطره..... ۱۴۶
- خاطره:..... ۱۴۹
- خاطره:..... ۱۵۰

- ۱۵۱.....ملا محمد عمر ولاړ، خو.....
- ۱۵۳.....مک کرسټل: ملا عمر ته تر کرزي سل ځله ډېر احترام لرم:.....
- ۱۵۴.....خلورم څپرکی:.....
- ۱۵۴.....د اميرالمؤمنين رحمه الله ويناوې او ځينې فرمانونه:.....
- ۱۵۴.....د اميرالمؤمنين رحمه الله څو ويناوې:.....
- ۱۵۷.....د اميرالمؤمنين رحمه الله ځينې فرمانونه:.....
- ۱۶۲.....اوس هم وحتي ده چې.....
- ۱۶۳.....د الله په امان ملا محمد عمر مجاهده!:.....
- ۱۶۵.....ماخذونه:.....

هر گز نمیرد...

هر گز نمیرد انکه دلش زنده شد بعشق

ثبت است بر جریده عالم دوام ما

نړۍ فاني او هغه څه چې ورکې موجود دي؛ ټول په فنا محکوم دي. انسانان هم چې د دې فاني نړۍ یو فنا کېدونکی عنصر دی، که دی په خپل ژوند کې هر څومره اوږدې هیلې او ارمانونه ولري؛ مگر بیا هم حتماً یوه ورځ ورباندې راځي چې نیمگړې پاتې او دی ور څخه فنا شوی وي. تر اوسه پورې د مختلفو سویو لا حساب به انسانان نړۍ ته راغلي او د خپل بشري ژوند په مختلفو مراحلو او مختلفو برخو کې د کمال لوړو پوړیو ته رسېدلي او بیا فنا شوي دي. مونږ مسلمانان په دې باور لرو چې انسانان به د دې فاني دنیا د لنډ ژوند په اړه په یوې بلې ابدې نړۍ کې پوښتل کيږي او هلته به د خپلو ښو او بدو کړو په اړه سوال ځواب ترې کيږي. تر اوسه پورې نړۍ ته ډېر انسانان راغلي او ډېر بېرته فنا شوي دي، په دې کې مختلف شخصیتونه دي چې د ژوند په یوه خاصه مرحله کې یې د انسانیت خدمت، د هغوی د هدایت او د هغوی د هوساینې لپاره کار کړی وي، او په دې لاره کې یې ډېرې ستونزې گاللي وي.

هغوی خپل ځان په زحمت کړی، خو د نورو انسانانو ژوند یې هوسا او آرام کړی وي. دغه ډول کسان د انسانانو په منځ کې تاریخ جوړونکي شخصیتونه دي، چې د دوی له ظاهري فنا کېدو وروسته یې هم د ژوند دایمي او تاریخي کار نامې تلپاتې وي. په معاصر دور کې د دغو شخصیتونو له جملې څخه یو هم ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله دی چی په خپلو تاریخي کار نامو سره

يې د افغانستان د تاريخ په يوه حساس پړاو کې تبارز وکړ، د سختو زحمتونو په گاللو او بې سارو قربانيو په ورکولو سره يې د ډېرو ځورېدلو ژوند هوسا، د جهادي ارمانونو د تحقق او په افغانستان کې د اسلامي شريعت د انفاذ لپاره تاريخ سازه خدمتونه وکړل.

محترم ورور آصف صاحب زحمت گاللی او د دغه تاريخي شخصيت په اړه يې له ليکل شويو مقالو څخه ځينې داسې ليکنې په ترلاس لاندې ټولگه کې راټولې کړي چې د ملا محمد عمر (مجاهد) د جهادي، سياسي او ټولنيز ژوند بېلا بېلې برخې يې احتواء کړې.

دا يو ستر مسؤليت دی چې ليکوال وروڼه د خپلو تاريخي اتلانو کارنامې په ليکنو کې ثبت او د راتلونکو نسلونو د تنوير لپاره يې د تاريخ د يوې برخې په توگه خوندي کړي، ځکه راتلونکي نسلونه به بيا د همدې ليکنو له مخې د خپلو اتلانو په موافقو وياړي او په هغه به قضاوت کوي.

آصف ورور ته د لا برياوو په هيله

والسلام

عبدالرحيم ثاقب

۱۳۹۷/۰۹/۱۳ هـ ش

د یوویستمې پېړۍ امیرالمؤمنین!

ځینې ځای د مرحوم امیرالمؤمنین د کرامت خبرې واورم. دا سړی یقیناً الله تعالی په کرامتونو نازولی و. د ده تر ټولو ستر کرامت ماته دا بریښي؛ چې دی یو ستر امتحان ته ټینگ شو. زه دلته د ډار خبرې ته اشاره نه کوم، چې گوندې داسې موضوع یې پر اوږو بار کړه، چې نور څوک یې له ډاره نه شي بارولی. زه بل څه وایم. دا جهاد په ډېرو عجیبو امتحاناتو کې روان دی. یو امتحان پکې دا دی؛ چې له علمي او فکري سویو ټیټ او د خدای ملنگ انسان به دې پر پاکستان ور وټي، ځان به پرې د جهاد له مکلفیته خلاصوي یا به دې پر همدې دلیل د اسلام له دایرې وباسي. مرحوم امیرالمؤمنین سره له دې چې د روان جهاد له عمقه خبر و، له غوښتنو یې هم خبر و، خو د خپل دیني مکلفیت اداء، د خپل تاریخي برم ساتنې او د جهاد استقلال دې ته اړ کړ، چې دی له خپل کوره لرې، له زورورو یارانو جلا، له الله تعالی پرته د اسبابو نړۍ کې بې اسرې او له ټولې بې عاطفې نړۍ سره په جگړه کې د خپل وطن یوه خړه تپه غوره کړي.

مرحوم چې کله مریضیږي، ډاکټران ورته وایي، ستا معالجه دلته نه کیږي، ته باید له هېواده ووځې، ستا مریضی د هېواد د اطرافي طبابت له زوره وتې ده. دلته نو مجبوریت تصور کړئ. له دښمنه ځان پټوي، چې دیني مکلفیت او تاریخي برم وساتي. د خپل هېواد په یوه لرې پرته سیمه کې پاتې کیږي، چې د حرکت استقلال یې سوال لاندې رانه شي، همدغه مجبوریتونه یې پر بلې لار مرگ ته ور برابروي. تصور کړئ! خو دی له مرگه نه تښتي. پر مرگ یې ایمان دی، خو پر داسې مرگ، چی باید له شایبو پاک وی. مرگ ته په رڼو

سترگو ور مخامخ کیري. مرگ سره یې سلا کړې، خپله ور درومي. دلته موږ دا هم معلومولی شو، چې د ده پټېده د دښمن له وېرې نه ول. که دی له وېرې پټېد، نو باید د علاج لپاره له هېواده وتی وی، ځکه دا هم مرگ دی او د مرمۍ له مرگه سخت ځکه دی، چې په تدریج ور روان دی، په خپلو سترگو یې ویني! د مرمۍ په څېر یې ناڅاپه او پرېکنده نه وژني.

اوس نو دا را سره تصور کړئ، چې یو سړی له مرگه نه وېرېږي، خو د نړۍ مخې ته ډپ شوي څر پر طالبان یې سترگو کې غږیږي. د غږمېدلي سېلاب مخې ته یې ډپ اچولی. دا گردو وهلي خلک تاریخ لري او را تلونکی هم لري. هسې نه څوک مخ ور واړوي، چې هغه مو بنسټگر و!

الله! همدغه ستر کرامت و، چې یو سرشاره انسان د خپل دین، ولس او حرکت د تاریخ لپاره ځان د یوې ساده وړې خونې څلورو دېوالونو کې ایساروي. د راوتلو وخت معلوم نه دی. څه وخت به د دښمن موضوع تمامیږي؟ څه وخت به دی د خپل وطن ازاده هوا تنفس کوي؟ دا نه معلومیږي، خو دا ور معلومیږي، چې د کومې موضوع لپاره د دښمن له مرمۍ ځان ساتي، یوه بله بلا یې له دې موضوع تروړي. دی د خپل فردي مکلفیت پر بنسټ د کوني واقعیت دا جبر مني. کار یې پاتې دی، خو دی باید جبر ومني. دی باید لاړ شي. هو؛ که له هېواده بهر چرته ځي، نو د انساني عقل دایره ده، ممکن څه علاج یې وشي، خو که له هېواده بهر ولیدل شي؟ له هېواده بهر ونیول شي؟ له هېواده بهر ومري؟ بیا؟

دی نو د خپل دیني مکلفیت لپاره، د تاریخي برم د ساتنې لپاره او د خپل حرکت د استقلال لپاره، «نه» وایي! نه ځم، هیڅ ځای ته نه ځم. ده خو د سترو

مقاصدو لپاره پراخه نړۍ پر ځان را تنگه کړه، خو يقين مشر به - هيله مو ده - چې الله تعالى به په خپلو پراخو نعمتونو نازولی وي! ان شاء الله

د اسلامي نړۍ په جهادي مباربو کې دومره مقبوليت هم د ده خدای ور کړی کرامت دی. زه کله ځينو خلکو ته حيران شم. ده سره جنگېدلي مخالفين، د ده پر ضد بهرني دښمن سره ولاړ مخالفين، چې کله د استقلال او تاريخ په اړه د وينا جلال ته واوړي، د ملا صاحب له بېلگې پرته يې بل څوک خولې ته نه ورځي. سر سپارلی مخالف يې کله دې ته مجبور شي، چې په واز کومي د ده په نوم خپل مخالف وننگوي.

د جهاد په مسير کې به تر ډېرې اوږدې مودې - که ووايم تر قيامته، نو هم مبالغه به نه وي - د ده نوم د سپېڅلو مسلمانانو د ترحم وړ وي. د اسلامي نړۍ په گوټ گوټ کې ټوکېدلي او را ټوکېدونکي حرکتونه به په يو ډول د ده منتبار وي. د جهاد په باب کې د ده مقبوليت داسې را بريښي، لکه د علم په باب کې زموږ د سلفو علماو مقبوليت، چې له سوونو کلونو راهيسې يې کتابونه زموږ د امت د تعليمي نصابونو سترې برخې دي!

«د يوويشتمې پېړۍ اميرالمؤمنين» او دې ته ورته بلا نور کتابونه د مرحوم فکر نه شي را نغاړلی. که وخت راغی، د تاريخ او سياست څېړونکي به پرې په بېلا بېلو مرحلو کې ژورې او پراخې څيړنې او شننې کوي.

د ملا صاحب رحمه الله د سترې قربانۍ بدلې يو الله جل جلاله ورکولی شي. د ده د اعمالو مکافات د الفضاو له دايرې وټې خبره ده. الله تعالى دې بدلې ورکړي. امين!

لطف الله خيرخوا

۱۴۴۰/۰۵/۲۴ هـ ق

پېښور، خالص بابا کمپ

خپلې خبرې

له خو ورځو راهیسې مې یې په رسنیو کې د وفات خبر اورېده. ملگرو یې په هکله چوپتیا غوره کړې وه. د ملگرو چوپتیا یې اندېښمن کړم. شېبه په شېبه مې انټرنېټي خبري سایټونه تعقیبول. د ۲۰۱۵م کال د جولای ۳۰مې ورځې د مازدیگر مهال مې په الاماره پاڼه کې د دې ستر انسان د وفات اعلامیه مخې ته راغله. پوره مې ونشو لوستلی؛ خدای شته د لوستو زغم مې یې نه درلود. داسې خبر و؛ چې زما لپاره یې تصور هم ترېڅ و. خو د الله تعالی په دې قول عقیده لرو چې: (كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ)

د دې نالیدلي امیر مینه د ډېرو په زړونو کې خوره وه، ده او وي به! دا د لمر غوندې ځلانده انسان په یوه داسې زمانه کې وځلېد؛ چې پر هېواد د تیارو منگولې هر خوا خپرې او څښې وې. له ولس نه د ژوند شیمه ختلې وه. په مې ژواندي ولس وحشیي ډاږه مارانو خپلې خولې څښې کړې وې. لوټمارۍ، پاتکسالاری، قتل و قتل، چور و چپاول، د عزت او ناموس لوټ او پایمال هرې خواته خپور و. د دې ستر ملت تورو دښمنانو داسې گټلې وه؛ چې نور نو دا ملت له منځه تللی بویه!

خو الله تعالی د دې ملت د خیر غوښتونکو دعا قبوله کړه. له لوی کندهاره بیا یو داسې څوک را پورته شو؛ چې د دې ملت لپاره یې معجزه گنلې شو او د دې ملت د نجات او ژغورنې پرېښته یې گنلې شو.

هو، د همدې ستر انسان په را پورته کېدو دا هر څه یو مخ بدل شول. د ولس په مراوو رگونو کې د ژوند وینه په حرکت راغله. ولس سره د یوه نوي ژوند

چپاول څخه شپې سبا کړې. د هېواد د تجزيه غوښتونکو تورو دښمنانو تور او ناولي ارمانونه هسې دروغجن خوب و خیال شول. له کلونو کلونو وروسته دې ستر انسان نړۍ ته د اسلامي نظام نمونه وړاندې کړه. د سیاسي اسلام هغه مفاهیم چې له کلونو کلونو را هیسې یوازې د کتاب په پاڼو کې محدود پاتې شوي و، یو وار بیا د سیاست او حاکمیت عملي میدان ته را ووتل. دا هغه څه و؛ چې د اسلام ابدی دښمنانو ورسره کلونه کلونه جگړه کړې وه او د عمل له میدانه یې ایسته کړي و. نو دا ورته کله د زغم وړ کېدای شوه. نو بې دې مسلمان او مېلمه پال ولس ته راغلی یو مسلمان مېلمه بهانه کړ او د دې مسلمان نظام پر خلاف یې شیطاني اشر وکړ.

له ځینو په اصطلاح سیاسي شنونکو څخه په سیاسي بحثونو کې بعضې وخت واورو چې مشر ملا صاحب په دې و نه توانېد؛ چې له امریکا سره د اسامه بن لادن پر سر لانجې ته کوم سوله ییز حل وړاندې کړي!

خو دا ښاغلي یا خو د مشر ملا صاحب په یو نه یو ډول د تورنولو ناکامه هڅه کوي او یا په دې نه دي خبر چې سوله ییز حل نه؛ بلکې حلونه وړاندې کړای شول: (د افغانستان اسلامي امارت له امریکا سره د دښمنۍ نیت نه لري او نه هم په نړۍ کې د ترورپستي اعمالو پلوي کوي، بلکې ترورپستي اعمال چې بېگناه خلک پکې وژل کیږي، د نړۍ د بې ثباتۍ سبب کیږي، په کلکه غندي. د افغانستان اسلامي امارت له هیڅ یو مجرم شخص څخه دفاع نه کوي، هغه که اسامه بن لادن وي او که بل څوک وي، خو د اسلام او اسلامي قوانینو دفاع د ځان او د هر هېواد حق او فریضه بولي. د افغانستان اسلامي امارت په لاندې ډول له امریکایانو سره د اسامه بن لادن پر سر په مغلقه او

چې هم د امريکايانو ستونزه حلولی سي او هم د اسلام او مسلمانانو احترام پکې نغښتی دی:

اول: د افغانستان اسلامي امارت چمتووالی لري، چې اسامه بن لادن د افغانستان سترې محکمې ته وسپاري، خو امريکايان دې د ده د تهمت په اړه خپل تورونه او شواهد محکمې ته وړاندې کړي، محکمه به په ازاده او خلاصه فضاء کې ترسره کيږي، د نړۍ مطبوعاتو ته به هم د محاکمې پر مهال اجازه ورکول سي، چې د محکمې د فيصلې جاج واخلي او ملگري ملتونه هم خپل هيئت د ناظرينو په توگه استولی سي.

همدا لومړی وړاندیز د امريکايانو لخوا بې لږه دې چې کوم معقول دليل ولري، و نه منل سو، چې څه وخت وروسته بيا هم د دې پيچلي معضلې د حل لپاره دغه بله طرحه د امارت لخوا وړاندې سوله.

دويم: که په کومو دلايلو سره چې په اوله ماده کې ذکر سوه امريکايانو ته د حل لاره نه وي او يا ورسره موافقه نه لري، نو د افغانستان اسلامي امارت چمتووالی لري، چې د دريوو او يا زياتو اسلامي هېوادونو د قاضيانو ځانگړي محکمه جوړه او دايره سي، اسامه بن لادن به په هغه محکمه کې پر ځان د لگېدلو تورونو په وړاندې ځواب وايي او په شرعي توگه به محکمه خپله فيصله وکړي، دغه محکمه چې هره فيصله کوي، هغه موږ ته د منلو وړ ده او پوره احترام به يې کوو، د محکمې د دايرولو لپاره په ځای ټاکلو کې موږ کومه ستونزه نه لرو، خو يوازینی شرط به دا وي، چې د اسلامي نړۍ په يوه هېواد کې به دايریږي.

په دویمه طرحه باندې هم د پخوا په خبر امریکایانو غوږ و نه گراوه او په ډېره بیه سره یې رد کړه، تر دې وروسته بیا هم د افغانستان اسلامي امارت د یوه معقول حل په لټه کې و، چې دغه لانجه ور باندې ختمه سي، تر څه مودې وروسته بیا هم د امریکایانو د فشارونو او اعتراضونو او د ځینو اسلامي هېوادونو د پر لپسې غوښتنو له کبله لاندې درېیم وړاندیز هم مخته سو.

درېیم: که دا دوهمه طرحه هم امریکا نه مني او قناعت ور باندې نه کوي، نو درېیم وړاندیز یا طرحه به دا وي، چې موږ به په خپله سیمه کې د اسامه بن لادن څخه ټول د اتصال لوازم واخلو او دی به د افغانستان د اسلامي امارت تر نظارت لاندې وي او د افغانستان خاوره به د هیچا پر ضد نه سي استعمالولی تر دې چې د بیان ازادۍ، چې د هر چا طبیعي حق دی، هغه به هم ځینې واخلو تر څو داسې یو څه ته لاره موندل سوې وي، چې د ستونزې قوت یو څه را کم کړای سي.) [طالبان لــه کندهاره تر مزاره/ملا عبدالسلام ضعیف. ص: ۲۸۳-۲۸۴]

خو دا ټول حلونه د امریکا لخوا بې له دې چې کوم معقول دلیل ولري، رد کړای شول. ځکه اصلاً خبره د اسامه بن لادن نه وه؛ بلکې د امریکا ستونزه له خپلواک اسلامي نظام سره وه. او د هغوی ستونزه د اسلام له حاکمیت سره وه. هغوی له دغسې یوه اسلامي نظام څخه په وېره کې و.

استاد عبدالهادي مجاهد د یوه ملګري له قوله ویل چې د طالبانو د واکمنۍ پر مهال د افغانستان د بهرنیو چارو وزیر، مولوي وکیل احمد متوکل ویل چې، کله چې طالبانو اعلان وکړ، چې اسامه بن لادن نور په افغانستان کې نشته او ایستلی مو دی؛ نو د امریکا د بهرنیو چارو وزارت له لوري زنگ راغی، چې

اسامه بن لادن په افغانستان کې وي او يا نه؛ دې موږ له تاسو سره نور کار دی! او د افغانستان لپاره زمونږ په موقف کې هېڅ بدلون نه دی راغلی.

هو، بدماشې او مغروړې امريکا غوښتل، چې افغانان دې هم د دوی هر ډول غوښتنې بې له چوڼ وچرا ومني! او د هغوی هر ډول امر ته دې سر ښکته کړي! هغه سر چې بې له احد ربه بل چاته نه دی ښکته شوی.

خو دې مجاهد امير په هسکه غاړه وويل: "دا نو شاهي نظام نه دی چې تاسې راشئ او موږ به درنه لاړ شو. دلته مجاهدين دي، منظم قطعات دي، غرونو ته به وخيژي..."

مرحوم اميرالمؤمنين هماغه وخت ورته ويلي و: "زه اوس و دوی ته وایم، چې دغه ستونزه له موږ سره د خبرو له لارې حل کړئ، کنه نو وروسته به بيا تاسې موږ ته د خبرو کښاستلو لپاره سوالونه کوئ."

کټ مټ همداسې وشول. هماغه په زور او زر مغروره امريکا د خپل تاريخ په تر ټولو اوږده او ستونزمنه جگړه کې ونښته. هماغه له سوله ييز حل تېښتېدلې امريکا اوس د هماغه امير لارويانو ته د سوله ييز حل او خبرو ته د کښاستلو لپاره عذرونه کوي.

ښايي ځينې وپوښتي، چې د دې کتاب اړتيا څه وه؟!

ښکاره ده چې موږ له هر اړخيز غربي يرغل سره مخ يو. د دې مسلمان ملت پر ضد دښمن يوازې د ټانگ او طيارې جگړه نه ده پيل کړې؛ بلکې په فکري او فرهنگي سnger کې هم په جگړه بوخت دي.

استعمار گر چې د کوم ولس د اېل کولو اراده ولري، نو تر ټولو ستره هڅه يې يوه دا هم وي چې هماغه ولس له خپلو مشرانو او اصلي قهرمانانو سره پردی

او ناشنا کړي. او په ډول ډول نومونو او تهمتونو یې د بدنامولو او تورنولو هڅه کوي. چې له بده مرغه موږ هم اوس له همداسې یوه حالت سره مخ یو. اوس د دې ملت د رښتیني او خواخوږي مشر، مرحوم امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله د شخصیت، فکر، عقیدې او دریځ دښمنان حاکم دي. نو معلومه ده چې د ده دښمنان به د ده د شخصیت په هکله د کوم ډول ذهنیت د خپرولو هڅه کوي. په دغسې یوه وخت کې د هر متعهد او ژمن مسلمان افغان دنده ده چې عامه ذهنیتونه د استعمارگرو او پردیپالو له ناپاک او زهرجنو تبلیغاتو له تاثیر د ژغورلو هڅه وکړي. د مرحوم امیرالمؤمنین ژوند او مبارزه به د امت راتلونکو نسلونو ته، د ازادۍ او حریت لښکریانو ته او د مبارزې او مقاومت سرښندویانو ته لارښود وي او هغوی ته به د بري ډاډ او اطمینان وي.

بناءً ما هم د همدې اړتیا له مخې همدا کوچنۍ هڅه کړې. د یوه عالم وینا ده چې، پر لویو شخصیتونو باید لوی شخصیتونه لیکل وکړي. نو ما به څرنگه پر خپل کمزوري قلم د دې ستر شخصیت په هکله د څه لیکلو جرئت کړی وای؟!

هغه و چې د امیرالمؤمنین رحمه الله په هکله مې د نړۍ د سترو شخصیتونو څرگندونې، نظرونه، د نورو لیکوالانو لیکنې، مرکې، خاطري او یادښتونه را غونډه او په کتابي بڼه ترتیب کړل.

کتاب په څلورو څپرکو کې را غونډه شوی:

لومړۍ څپرکۍ د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد ژوند لیک، د امارت تأسیس او د امیرالمؤمنین لقب، دویم څپرکۍ د امیرالمؤمنین رحمه الله وفات

او تاثرات، دریم خپرکی مرکې او خاطري، او څلورم خپرکی د اميرالمؤمنين رحمه الله ويناوې او ځينې فرمانونه لري.

په پای کې له سياسي شناند او ليکوال، محترم عبدالرحيم ثاقب صاحب او محترم استاد لطف الله خيرخوا صاحب څخه زياته مننه کوم چې د کتاب کتلو ته يې د خپل ژوند يو څو شېبې بېلې کړې او د موضوع اړوند يې ليکل وکړل. همدا شان هغو ټولو دوستانو ته هم کور ودانۍ وایم چې د کتاب په برابرولو او ترتيبولو کې يې راسره مرسته کړې.

پر ټوله نړۍ د اسلام د بشپړ حاکميت په هيله

آصف ژمن

۱۳۹۸/۰۴/۱۶ هـ ش

لومړۍ څپرکي

د اميرالمؤمنين ملا محمد عمر مجاهد ژوند ليک، د امارت تاسيس او د
اميرالمؤمنين لقب

زوکړه او نشأت

مرحوم ملا محمد عمر مجاهد د مولوي غلام نبي زوی. د مولوي محمد رسول لمسی او د مولوي باز محمد کړوسی. په کال ۱۳۳۹ هجري لمريز کې چې له ۱۹۶۰ ميلادي سره سمون خوري د افغانستان د کندهار ولايت د خاکريز ولسوالۍ د چاه همت کلي په يوه متدينه او علمي کورنۍ کې وزېږېد.

د ملا محمد عمر مجاهد والد مرحوم مولوي غلام نبي صاحب هم په همدې خاکريز ولسوالۍ کې دنيا ته راغلی او د همدې سيمې په مختلفو ديني درسونو او دايرو کې خپلې ديني زده کړې ترلاسه کړې. چې بيا په ياده سيمه کې د تدريس او اسلامي دعوت په چارو کې د زيار او مصروفيت له امله د خلکو په منځ کې د يو ښه علمي او ټولنيز شخصيت په توگه وځلېد.

د ملا محمد عمر مجاهد له زوکړې دوه کاله وروسته د هغه والد صاحب د کندهار له خاکريز ولسوالۍ څخه ددې ولايت د ډنډ ولسوالۍ د نودې کلي ته ولاړ او هلته د خپل ژوند تر پايه د سيمې د خلکو د ديني ښوونې او روزنې په چارو بوخت و، نوموړی په ۱۳۴۴ هجري لمريز کال کې چې له ۱۹۶۵ ميلادي سره سمون خوري په همدې سيمې کې وفات او د کندهار ښار د طالبانو په پخوانۍ مشهوره هديره کې خاورو ته وسپارل شو.

ملا محمد عمر مجاهد د خپل پلار له وفات وروسته د پنځه کلنۍ په عمر له خپلې کورنۍ سره د کندهار له ډنډ ولسوالۍ څخه د اروزگان ولایت دهراد ولسوالۍ ته ولېږدیده او هلته یې د خپلو ترونو هر یو مولوي محمد انور او مولوي محمد جمعه تر سرپرستي لاندې د ژوند لومړنۍ مرحله پیل شوه.

زده کړه او تعلیم

مرحوم ملا محمد عمر (مجاهد) په اته کلنۍ کې د دیني علومو د ترلاسه کولو لپاره د اروزگان ولایت د دهراد ولسوالۍ د شهرکهنه سیمې ابتدایي دیني مدرسې ته شامل شو. د دغې مدرسې سرپرستي هم د ملا محمد عمر مجاهد د تره مولوي محمد جمعه لخوا ترسره کیده او ملا محمد عمر مجاهد هم دیني زده کړې له نوموړي څخه پیل کړې. د ملا محمد عمر مجاهد دواړو ترونو په تیره مولوي محمد انور د نوموړي په دیني روزنې او پالنې کې خاص رول ترسره کړ.

مرحوم ملا محمد عمر مجاهد د خپل شرعي تعلیم لومړنۍ او متوسطه دوره په همدغه مدرسه کې په بريالۍ توګه پای ته ورسوله او اتلس ۱۸ کلنۍ ته له رسیدو سره یې په افغانستان کې د مروجو لوړو شرعي زده کړو په تحصیل پیل وکړ، خو د شرعي لوړو زده کړو د تحصیل مرحله یې په کال ۱۳۵۷هـ ش او ۱۹۷۸م په افغانستان کې د کمونستانو د واک ته رسیدلو له امله نیمګړې پاتې شوه.

کورنی

له قبیلوي اړخه د ملا محمد عمر مجاهد تعلق د پښتنې قبیلې هوتکو په تومزي قوم پورې دی. هوتک د پښتنې قبیلې یو لوی شاخ او هوتکیان د معاصر افغانستان په تاریخ کې د نوميالي اسلامي شخصیت حاجي میرویس خان هوتک په څیر اسلامپال، مدبر، ملي او جهادي اتلان لري.

ستر غازي حاجي میرویس خان هوتک رحمه الله چې افغانان یې احتراماً د میرویس نیکه په ویارلې لقب یادوي. په کال ۱۰۸۸ هـ ۱۷۱۲م افغانستان له صفوي ظالمانه واکمنۍ ازاد او د افغانانو لپاره یې په کې د یوه خپلواک مقتدر اسلامي حکومت بنسټ کېښود.

د ملا محمد عمر مجاهد کورنۍ له مسلکي اړخه ټول علماء او د دیني علومو مدرسین دي. هغوی خپل ټول ژوند د الله تعالی د دین خدمت، د شرعي علومو تدریس او د مسلمانانو دیني او فکري روزنې ته وقف کړی، له همدې امله یې په خپله سیمه کې خورا زیات مقبولیت درلود او په معنوي لحاظ د ټولنې تر ټولو باوقاره اجتماعي حیثیت لرونکي اشخاص پېژندل شوي دي.

د یوې داسې علمي او روحاني کورنۍ په ماحول کې د ملا محمد عمر مجاهد پیدایښت او بیا د خپلو علمي او فکري مریینو (پالونکو) تر مستقیمې پالنې لاندې د هغه نشأت په جهادي او فکري لحاظ نوموړي ته د دې صلاحیت ور وېاښه چې د افغاني ټولنې د نورو افرادو په منځ کې د یو مخلص، مجاهد، زړه سواند، با احساسه، اسلامي او ملي شخصیت په توګه راڅرګند او په خپلو جهادي او اصلاحي هڅو سره خپله ټولنه د فساد، ظلم او بې عدالتۍ او ګران هېواد افغانستان د حتمي تجزیې له شره وژغوري.

د مرحوم ملا محمد عمر مجاهد جهادي کورنۍ، وروڼه او تروڼه ټول مجاهدين او له ۱۳۵۷ لمريز کال راهيسې تر اوسه پورې يې په تېرو جهادي جرياناتو کې د خپلې کورنۍ څلور تنه شهيدان شوي دي. په افغانستان باندې د امريکايي يرغل په لومړۍ ورځ ۱۳۷۹/۶/۱۵-۲۰۰۱/۱۰/۷ د ملا محمد عمر مجاهد تره ملا محمد حنفيا لومړنی شخص و چې د امريکايي يرغلگرو په بې رحمانه هوايي بريد کې په شهادت ورسيد.

جهاد او مبارزه

د مرحوم اميرالمؤمنين ملا محمد عمر مجاهد د خپل ژوند دريمې لسيزې ته لانه و ور داخل شوی چې په افغانستان کې کمونستانو د پوځي کودتا له لارې واک ترلاسه کړ. دا هغه وخت و چې نور نو د ملا محمد عمر مجاهد په څېر د هېواد ټولو زده کوونکو ته د خپلو ديني زده کړو استمرار ناشونی ښکارېده؛ ځکه د ملحدو کمونستانو لومړنۍ مقابله د ټول هېواد په کچه له علماوو، طالبانو، محصلينو او مسلمانو منورينو سره وه، هماغه و چې ملا محمد عمر مجاهد هم اړينه وبلله چې خپلې لوړې ديني زده کړې نيمگړې پرېږدي او د خپل شرعي مسؤليت د ترسره کولو لپاره له مدرسي څخه د جهادي جبهې په لوري مخه کړي.

نوموړي خپل جهادي بهير د روزگان ولايت د دهرآود په ولسوالۍ کې د حرکت انقلاب اسلامي په تنظيم کې پيل کړ. په دغې ولسوالۍ کې له څه وخت تيرولو وروسته نوموړی د روزگان ولايت په کچه د يوه پيژندل شوي زېږور جهادي شخصيت په توگه مطرح او د دغه ولايت په بيلابيلو برخو کې

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۵

بې د کمونستانو په وړاندې په متعددو پوځي عملیاتو کې فعال رول ترسره کړ، چې نوموړي د دغه جهادي شهرت او په جهادي عملیاتو کې د موفقانه رول له امله په مجاهدینو کې دومره مقبول او ومنل شو؛ چې کله په هغه وخت کې د دهر اوډ په ولسوالۍ د مختلفو سیمو د مجاهدینو له لوري پراخ تعرضي عملیات ترسره کېدل، نو ملا محمد عمر مجاهد په همدې عملیاتو کې د ټولو مجاهدینو په خوښه د مختلفو جبهاتو د مجاهدینو مشر او تعرضي قومندان وټاکل شو او ښه موفق عملیات یې ترسره کړل چې په همدې عملیاتو کې نوموړی په لومړي ځل زخمي هم شو. نوموړي تر دریو کلونو زیات وخت د خپلې سیمې د مجاهدینو سره د یرغلګرو روسانو او کمونستانو خلاف په ډیرو مخامخ جګړو کې ګډون درلود.

د مرحوم ملا محمد عمر مجاهد د جبهې ملګري او مشران وايي چې ملا محمد عمر اخوند په هغه وخت یعنې د جهاد په پیل کې سره له دې چې عمر یې کم و د هر ډول مسؤلیت او کار د ترسره کولو استعداد او صلاحیت درلود او د ډیر ښه صحت او قوت خاوند و.

وروسته په کال ۱۳۶۲هـ ش ۱۹۸۳ میلادي کې له خپلو جهادي ملګرو سره د جهادي فعالیتونو د انسجام په غرض د کندهار ولایت میوند ولسوالۍ ته ولاړ او هلته یې د حرکت انقلاب اسلامي د تنظیم د مشهور جهادي قومندان فیض الله اخوندزاده په جبهه کې د روسي یرغلګرو او د هغوی د کمونستي تالي خټو په خلاف وسله وال جهاد ته دوام ورکړ. په کندهار ولایت کې هم په بې شمیره جهادي عملیاتو کې د نوموړي د موفقانه رول او په پوځي تکتیکونو کې د ښې وړتیا او شهرت له کبله د سیمه ییزو جهادي قومندانانو په کچه د

وخت د جهادي تنظيمونو د پام وړ شخص وگرځيد او د مرحوم مولوي محمد نبي محمدي په مشرۍ د حرکت انقلاب اسلامي د تنظيم لخوا د مستقلي جهادي جبهې مسؤليت ورته وسپارل شو.

له کال ۱۳۶۲هـ ش - ۱۹۸۳ م تر ۱۳۷۰-۱۹۹۱ پورې ملا محمد عمر مجاهد د کندهار ولايت د ميوند، ژړۍ، پنجوايي او ډنډ ولسواليو په مربوطاتو کې چې د شوروي قواوو په ضد د جهاد مهم مرکزونه ول او نيردې هره ورځ به يې مجاهدين له دښمن سره په جگړه بوخت ول همدارنگه د زابل په ولايت کې د شهرصفا او مرکز قلات مربوطو سيمو کې د کابل کندهار په لويه لاره د روسي يرغلگرو په خلاف ډير موفقانه عمليات ترسره کړل چې ډيرو هغو کې نوموړی شخصاً په مستقيمه توگه سهيم و. د ملا محمد عمر مجاهد تر ټولو خوښه کړای شوې وسله د روسي جنگي شوبلو (تانگونو) پر ضد استعمالېدونکې مؤثره وسله « آر پي جي ۷ » توغندی و چې د مجاهدينو په مينځ کې به راکټ بلل کيده او ده يې په ویشتلو کې ځانگړی مهارت درلود. د يادونې وړ ده چې کندهار په ځانگړي ډول د ميوند، ژړۍ او پنجوايي سيمې د کمونيزم خلاف جهاد کې هغه سيمې وې چې د روسانو د ماتې او شکست محوري نقطې بلل کيدې. په دې سيمه کې د کندهار-هرات په لويه لاره د کمونستانو دومره زيات تانگونه او نور وسايط تخريب شوي و چې د سرک پر يوه او بله غاړه دښمن د هغو سوځول شويو تانگونو او پوځي وسايطو ديوالونه وهلي و خو د مجاهدينو له بريدونو څخه ځانونه پرې وساتي.

مرحوم ملا محمد عمر مجاهد له روسانو سره د جهادي عملياتو په مخامخ نښتو کې څلور ځله ټپي شوی او په وروستي ځل ټپي کيدو کې يې خپله ښۍ

د یوویشتمې پېړۍ امیرالمؤمنین/۷

سترگه هم له لاسه ور کړې وه. ملا محمد عمر مجاهد د کندهار او همجوارو ولایاتو په سطحه د شوروي یرغلگرو او داخلي کمونستانو په ضد د جهاد یو وتلی او مخکښ قومندان پېژندل کېده، چې په خورا ډېرو جهادي عملیاتو کې یې ټاکونکې ونډه او رول درلود. دلته به د نوموړي د روس ضد جهاد مهال د ملگرو له قوله یو څو خاطرې او یادونې د بېلگې په توګه رانقل کړو:

(۱) د کندهار په ولایت کې د دښمن یوه خورا محکمه پوسته وه چې د بدوانو پوسته یې ورته ویله. د دې پوستې سره دښمن په خورا حساس او حاکم ځای کې ټانګ درولی و چې له انداخت کولو یې مجاهدین ډېر په تکلیف و، ډېرو مجاهدینو څو ځله کوښښ ورباندې وکړ چې دا ټانګ وولي او مجاهدین یې له شره خلاص کړي، خو له بیا بیا هڅو سره سره یې کوم مجاهد په ویشتلو بریالی نشو. بالاخره د سیمې مجاهدینو له سنگ حصار نه د مرستې لپاره ملا محمد عمر مجاهد راوغوښت او همدا ټانګ چې د بدوانو د پوستې په ټانګ یې شهرت موندلی و ملا محمد عمر مجاهد د خپل آر پي جي راکټ په توسط په نښه او له منځه یووړ چې دا په هغه وخت کې مجاهدینو ته خورا ستره لاسته راوړنه وه.

(۲) له روسانو سره د جهاد په دوران کې د کندهار د محله جات په سیمه کې په یوه مخامخ جګړه کې چې د کندهار یو تن بل وتلی او غښتلی مجاهد شهید ملا عبیدالله اخوند چې وروسته یې د اسلامي امارت د دفاع وزیر او د امریکا تر یرغل وروسته د مرحوم امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد د نایب په توګه دنده ترسره کوله، هم ورسره ملګری و. د دښمن دومره ټانګونه او

موټر يې وسوځول چې په سبا ورځ له ليري نه کتونکو خلکو چې دا سوځول شوی کتار ليد، نو گمان يې کاوه چې قوه اوس هم ولاړه ده، حال دا چې د قوي زيات موټر سوځول شوي او نور يې بېرته خپلو مرکرو ته په شا شوي و.

(۳) د روس ضد جهاد په مهال د کندهار-هرات په لويه لاره د ژړی ولسوالۍ د سنگ حصار په سيمه کې د روسانو ټانگونه تېرېدل، ملا محمد عمر مجاهد چې ملا برادر اخوند (چې بيا داسلامي امارت نايب شو) هم ورسره و، د روسانو په قوه د برید لپاره يواځې د راکټ څلور گولي (مرمی) ورسره وې دوی له همغو څلورو گوليو سره د دښمن په کتار جنگ شروع کړ چې په ترڅ کې يې په همدې څلورو مرميو د دښمن څلور ټانگونه وويشتل.

(۴) ملا برادر اخوند چې له مرحوم ملا محمد عمر مجاهد سره په جهادي دوره کې نيردې پاتې شوی، وايي چې ملا صاحب دومره زيات روسي ټانگونه ويشتلي چې د ډيروالي له وجې يې شمير ناشونی و.

په کال ۱۳۷۱هـ ش، ۱۹۹۲ز کې د نجيب د کمونستي واکمنۍ له سقوط او په هېواد کې د تنظيمي جگړو له پيلېدو سره سم ملا محمد عمر مجاهد هم د نورو رښتينو مجاهدينو په څېر وسله له اوږې کوزه او په خپله جهادي سيمه کندهار ولايت، د ميوند ولسوالۍ د سنگ حصار د کيشانو کلي د حاجي ابراهيم د مسجد تر څنگ يې يوه ديني مدرسه جوړه او په همدې مدرسه کې مېشت شو او له ۱۴ ستونزمنو جهادي کلونو وروسته يې د خپلو څو تنو جهادي ملگرو په ملتيا د خپلو نيمگړيو شرعي زده کړو په پوره کولو بيا پيل وکړ. دا هغه مهال و چې د پلازمينې کابل په شمول ټول هېواد تنظيمي بې

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین/۹

هدفه جگړو په سر اخیستی و. د ځینو تنظیمي جگړه مارانو د شخصي غرضونو او هوسونو د ترلاسه کولو له امله د مقدس جهاد سپېڅلي ارمانونه نیمگړي او د افغان مسلمان ولس د یو نیم میلیون شهیدانو پاکې هیلې همداسې تر پښو لاندې وې.

د فساد په وړاندې پاڅون او د اسلامي امارت تاسیس

د کمونېستي رژیم له سقوط وروسته د دې په ځای چې اسلامي نظام تاسیس شي او په دې توګه د مجاهد ملت د کلونو کلونو ارمان پوره شي، خپل منځي جګړې پیل شوې، واقعي مجاهدین د یوې منظمې دسیسې له مخې ضعیفه او یا هم بیخي له صحنې وایستل شول. ځینو پخوانیو مجاهدینو هغه کمونستان چې باید محاکمه شوي وای، په څنګ کې ورسره ونیول او ځینو نورو په منظمه توګه د ولس په لوتلو، ځورولو او د وطن په چور تالان پیل وکړ.

په دې توګه په درست هېواد کې د هرج و مرج یو داسې تور دوران راغی، چې شاید پخوا یې افغانانو نمونه او بېلګه نه وي لیدلې. د افغانانو سر، مال او ناموس هره شېبه له ګواښ سره مخامخ و. د هېواد په لارو او سرکونو د خودسره، جاهلو او پست صفته ټوپکیانو ځنځیرونه او پاتکونه خپاره شول، چې هر یوه د خپل مزاج موافق له بې وسه خلکو، نه یواځې پیسې اخیستې، بلکې د هېوادوالو په عزت او ناموس یې هم صرفه نه کوله. د هېواد د ملي شتمنیو، مادي او معنوي پانګو، د جهاد د غنایمو او حتی د هېواد د ځنګلونو او کانونو داسې بې رحمه چور تالان پیل شو، چې پخوا یې کله هم بېلګه نه وه لیدل شوې. مؤمن ولس چې څوارلس کاله یې جهاد کړی و، نه تنها دا چې د جهاد ثمره یې د ضیاع له خطر سره مواجه وه، بلکې ورځنی ژوند یې هم له خطر سره مخامخ و.

د هرج و مرج د فتنې له امله ټولنیز فساد، قتل و قتل، چور تالان، ظلمونه، وحشتونه او د مسلمانانو رنځونه هره شېبه په ډیریدو و، چې دې حالت رښتیني

مجاهدين کوم چې د افغان مؤمن ولس د سوکالۍ، ازادۍ او سرلورۍ لپاره يې مبارزه کړې وه سخت ځورول.

ارواښاد ملا محمد عمر مجاهد چې دغه مهال له خپلو مجاهدو ملگرو سره د کندهار په ميوند ولسوالۍ کې اوسېده، د نورو واقعي مجاهدينو غوندې د دې حالاتو ليدلو ډېر زيات اندېښمن کړی و. نوموړي ليدل چې د کندهار - هرات پر لويه لاره گام په گام پاتکونه جوړ شوي او ټوله ورځ د هېواد مظلوم مسافر، ښځې او سپين ږيري د بد اخلاقه ټوپکيانو په لاس لوټل کيږي، ځورول کيږي او وژل کيږي. بايد ووايو چې دغه مهال په کندهار کې پاتکونه دومره زيات شوي و، چې د هېواد تجارانو چې له هرات څخه به يې د کندهار د سپين بولدک ولسوالۍ د ویش باډر ته مالونه راوړل، د دې په ځای چې په عمومي لاره خپل مالونه انتقال کړي د ډيرو پاتکونو له امله يې له هرات څخه راوړي تجارتي اموال په ميوند کې ښکته کول او د ريگ له لارې يې په دښتو کې په ډيرو تکليفونو تر ویش پورې رسول تر څو د پاتکوالو له شره خوندي وي.

همدې بې پايه ناخوالو واقعي مجاهدين اړ کړل چې د فساد د ورکولو او د مسلمانانو د سر او مال د تحفظ په خاطر خپل وس وکړي. مجاهدينو تر خپل منځ مشورې او غونډې پيل کړې، ملا محمد عمر مجاهد او ملگرو يې خپله لومړنۍ غونډه د پنجوايي ولسوالۍ د زنگاوات په سيمه کې د سيمې له مشهورو او پېژندل شويو علماء کرامو سره جوړه کړه. د روس ضد جهاد په مهال د کندهار د مجاهدينو د عمومي قاضي مولوي سيد محمد صاحب (چې په مولوي پاسني صاحب يې شهرت موندلی و) په مشرۍ د علماء کرامو دې غونډې ملا محمد عمر مجاهد ته وويل چې بايد د فساد پر ضد

قيام وكړي او دوى ټول يې ملاتړي دي. له همدې غونډې څخه ملا محمد عمر مجاهد د اسلامي تحريك اساس كېښود او د ۱۴۱۵ هـ ق كال د محرم الحرم ۱۵ نېټه د فساد او گډوډۍ پر ضد يې د مبارزې بنسټ كېښود. د ملا محمد عمر مجاهد په مشرۍ اسلامي تحريك د فساد د مخنيوي په خاطر مبارزه پيل كړه، چې د ولس او رښتنيو مجاهدينو له پراخ هركلي سره مخامخ شوه. لومړۍ يې كندهار ولايت او ورپسې يې د افغانستان زياتې سيمې له بې بندوباره او فاسدو ټوپكيانو تصفيه كړې. هغه مهال چې د هېواد ډيرې سيمې د طالبانو تر تسلط لاندې راغلې وې، د ۱۴۱۶ هـ ق كال د ذوالقعدې مياشتې په ۱۵ نېټه د افغانستان د علماء كرامو يو لوى ټولي چې شمير يې تر ۱۵۰۰ زيات و، په كندهار كې يې د يوې غونډې په دايرولو سره د ملا محمد عمر مجاهد امارت تاييد او نوموړي ته يې د اميرالمؤمنين لقب ورکړ. د ۱۳۷۵ هـ ش كال د ميزان مياشتې په شپږمه نېټه د افغانستان پلازمينه كابل هم د اسلامي امارت تر تسلط لاندې راغله چې ورپسې د افغانستان د ټولو مركزي او شمالي سيمو په شمول د هېواد په ۹۵ فيصده خاوره د اسلامي امارت حاكميت ټينگ شو.

د ملا محمد عمر مجاهد په مشرۍ د افغانستان اسلامي امارت په افغانستان كې د شريعت په اساساتو ولاړ اسلامي نظام رامنځته كړ، له اوږده ځنډ وروسته يې يو ځل بيا نړۍ ته د اسلامي نظام ژوندۍ بېلگه وړاندې كړه، هېواد يې له تجزيې وژغوره او هم يې د بې مسئولته كسانو نه د بيت المال اسلحې راټولې كړې او يو بې مثاله امن يې راووست. دا په داسې حال كې چې ټوله نړۍ د ملل متحد په شمول دې كار ته بې وسه او وارخطا وه، خو نړيوال كفري مستكبرينو دا شريعت او امارت ونه شو زغملی، نو ځكه يې په وړاندې

د یوویشتمې پېړۍ امیر المؤمنین/۱۳

دښمنانه دریځ خپل کړ او بې ځایه بهانې یې ورته لټولې ترڅو یې په پای کې
ورباندې په ګډه پوځي برید وکړ.

د تحریک پیل د ملا محمد عمر په ژبه

عبدالحی مطمئن (د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد پخوانی ویاند)

د ۱۳۷۵ کال د وري په ۱۶ مه چې د ۱۹۹۶ میلادي کال د اپرېل له ۴ مې سره یې سمون خوړ، د افغانستان د جیدو علماوو یوه ستره غونډه په کندهار کې پیل شوه چې په پایله کې یې ملا محمد عمر ته د «امیرالمؤمنین» لقب ورکړ. په وروستی ورځ امیرالمؤمنین غونډې ته وینا وکړه. زه هم د دې غونډې د خدمت کونکو په ډله کې وم او په ټول جريان کې حاضر وم. ملا محمد عمر مجاهد په دې لنډه وینا کې د تحریک د پیل لنډه کیسه هم په خپله ساده او عادي لهجه وکړه. دوه ورځې وروسته د بولدک د علماوو یوه وفد ته یې په لږ تغیر سره بیا هم دغه وینا وکړه، ددې دواړو ویناوو غورچاڼ په دې ډول و:

(د کندهار ښار او شاوخوا حالات دې ته ورسېدل، چې د مسلمانانو عزت او ابرو، سر او مال هیڅ هم خوندي نه و. یوه ورځ پر سایکل را سپور وم، د مدرسې خواته راتلم. پر سړک سړی ولاړ و، چې ورته را ورسېدم، سړی مړ و او په مړینې یې درولی و. دغه وحشت او دا ډول نورو وحشتونو مې پر ذهن بد اثر وکړ، چې کله مدرسې ته ولاړم، نور مې د دې جنایاتو مخنیوی پر ځان فرض وگاڼه. له مدرسې را ووتم، یو بل ملگری مې له ځان سره کړ، له سنگیسار څخه زنگاوات ته راغلو. له سرور نامي کس څخه مو موټرسایکل وغوښت، سرور د تلوکان د کلي اوسېدونکی و. ملگری مې پر موټرسایکل راسره کېناوه، ملگری ته مې ویل اوس به پر مدرسو او درسو گرځو. ماښام ته یوه کلي ته راغلو، پر لار مې ملگری ته ویل دغه لارې په یاد لره. یو تغیر به ضرور راځي. سهار بیا پر موټرسایکل سپاره شوو، یوې مدرسې ته ورغلو

څوارلس طالبان پکې وو، دوی ته مو دعوت ورکړ، چې توکل محض له ذهنه مه باسئ، مسلمان بربادېږي، یو څو وحشي فاسقان او قاتلان نور مسلمانان هم بربادوي، غلو او فاسقانو ټوله سیمه نیولې ده، نه د چا عزت خوندي دی، نه سر او مال. پر هره لاره د خلکو ناموسونه بې غفته کېږي، بد خوږه او بد خلقه خلک پر خلکو هر رنگ نارواوې کوي، موږ تاسو ته په داسې وخت کې ناسته په کار نه ده. په رڼا ورځ خلک وژل کېږي، مال یې لوټېږي، په عزت یې تجاوز کېږي. که تاسو دا سبقونه د الله د رضا لپاره وایاست، نو د الله د رضا لپاره یې پرېږدئ. د ظلم او ستم په دغه دور کې درس او تدریس نه سي کېدای، په دې ډول یا د زنده باد او مرده باد په نارو د دې کارونو مخه نه نیول کېږي. ما هغوی ته دا هم وویل چې له موږ سره هیچا د کومک وعده هم نه ده کړې، بلکې د وطن له عامو مسلمانانو به ډوډۍ غواړو. دا هم معلومه نه ده چې خلک به ډوډۍ راکړي که نه. کېدای سي بیا د درس ویلو موقع هم پیدا نه سي او دا هم معلومه نه ده چې موږ به کامیاب سو او که نه.

ما د هغوی په غیرت راوستلو لپاره دا هم ورته وویل، چې دغه فاجران او فاسقان چې په دې سره گرمۍ کې پر سرو ډبرو ناست وي او په ښکاره د الله نافرمانی او دښمني کوي، نو موږ ولې په ښکاره د دین خدمت نه سو کولای. دومره غفلت او بې همټي مه کوئ. بیا مې خبره نوره هم ورته سخته کړه چې که موږ کوم ځای ونیو، بیا به هلته کېنو، دا شکایتونه به نه وي چې زموږ درسونه قضا کېږي، یا پیسې، وسلې او خوراک نشته. له دې خبرو وروسته مې ورته وویل چې تاسې په دې کار کې راسره درېږئ که نه؟

يوه هم ونه ويل چې يا کولای سو او يا تيار يو، ټولو راته وويل چې که د جمعې په شپه تاسې څه کولای سواى، موږ درسره همکاري کوو (جمعه درسونه رخصت وي) ما ورته وويل چې له جمعې وروسته به يې څوک کوي؟

خدای شاهد دی ټوله کيسه همداسې وه. که موږ توکل محض نه وی کړی او ظاهري اسبابو ته مو کتلي وای، نو نورې مدرسې به مو هم همداسې فرض کړې وای او سيده به بېرته (ناميده) خپلې مدرسې ته تللي وای، خو ما له الله سره عهد کړی و او توکل محض مې کړی و. دا ټول د توکل محض برکت و چې تر دې ځايه را ورسېدو.

له دغه ځايه بلې مدرسې ته ولاړو. هغوی ته مو خبره نوره هم سخته کړه، چې دا کار اسانه نه دی، خو هغوی ټولو چې پينځه يا اووه نفره وو خپل نومونه له موږ سره وليکل. دغه او هغه نور طالبان د يوه امت او يوه وطن خلک وو، د يوې سيمې اوسېدونکي و. داسې نه وو چې هغه د يوه امت او دا د بل امت و، يا دا عالمان وو او هغه جاهلان وو. داسې هم نه وو چې دا نارينه وو او هغه ښځې يا هغه سپين ږيري وو او دا ځوانان. په ابتدا کې د الله يو عجيب حکمت و او زه د الله له ډير سخت امتحان سره مخ وم.

دغه د تحريک شروع وه.

موږ همداسې پر موټرسايکل گرځېدو، ان تر ماښامه مو ۲۵ نفره برابر کړل. صرف د توکل محض والا کسان وو، دوی ټولو نومونه راسره وليکل.

دوی ټولو ته مې وويل چې سهار وختي زما ځای ته ځانونه را ورسوئ. موږ بېرته خپل ځای ته راغلو، خو هغوی د شپې يوه بجه ټول راغلي وو. سهار

چې زموږ یو مولوي صاحب مسجد ته ورغی، دوی ټول له مخه لا هلته موجود وو. په دغه شپه کې ددې مولوي صاحب یوه مقتدي فرېښتې په خوب کې لیدلې وې چې پاسته لاسونه یې پر بدن ور ایښي و (له دې خبرې سره ملا صاحب په ژړا شو او یو څه وخت خاموش و).

په سبا ورځ مو دوه موټروانان هم برابر کړل او په لس بجې مو حاجي بشیر ته سپری ولیږه. له هغه مو دوه موټران او یو څه وسله وغوښتله، هغه موټران او وسله راکړه. موږ کشک نخود (د کندهار هلمند تر مینځ د میوند ولسوالۍ مرکز) ته راغلو او هلته مو نور کسان هم برابر کړل. چې ډیری سو، نو مو وسلې واخیستې او له خپله ځایه په پینځه میله فاصله کې مو خپل کار شروع کړ.

ملا صاحب د خبرو په اخر کې وویل چې موږ ستره دعوه کړې. دا دعوه ستر امتحانات لري، دا کار توکل محض ته ضرورت لري، په خوله دعوه اسانه ده، خو عملي امتحان سخت دی. هغه دا هم وویل چې ای دیني عالمانو زه ستاسې همکاري او رهنمایی ته مجبوره یم، ځکه زه د وړو کتابونو طالب (شاگرد) یم، که تاسو د الله د دین په نفاذ کې زما سمه رهنمایی ونکړه، نو د اخرت په ورځ به زما لاس او ستاسې گړېوان وي.

په کندهار کې د هېواد د ديني عالمانو ستره غونډه او ملا محمد عمر ته د اميرالمؤمنين لقب ورکول

عبدالحی مظمئن (د اميرالمؤمنين ملا محمد عمر مجاهد پخوانی وياند)

د ۱۹۹۶ ميلادي کال پسرلی مارچ میاشت کې عالي شورا مشرتابه ته دا نظر ورکړ؛ که د عمومي وضعيت او جنگ په اړه د ټولو مفتوحو سيمو او په بهر کې د مهاجرو علماوو يوه غونډه دايره کړو، چې د هغوی مشورې، هدايات او تاييد ترلاسه او راتلونکي کارونه مو نور هم د ديني اصولو او اوامرو چوکاټ کې تنظيم کړو.

ويل کيږي چې د دې کار مشوره اول مولوي جلال الدين حقاني د مولوي احسان الله احسان له لارې شورا ته راليرلې وه، چې د دې جگړې د مشروعيت او ضرورت په اړه د هېواد له ديني علماوو نه شرعي هدايات او ازاده رايه واخلي. مولوي احسان الله د شورا له نورو غړو سره دا مشوره شريکه کړې وه او بيا مشرتابه ته وړاندې شوې وه.

د غونډې لپاره د کندهار ښار ميخانيکي ښوونځی غوره شو، چې پراخې ودانۍ او د يوې سترې غونډې وړ تالار يې درلود. د ښوونځي په دروازه کې يو موقتي دفتر خلاص شو چې د راتلونکو مېلمنو نوم او ولايت به يې ثبتول او بيا يې د هغوی د اوسېدو لپاره د مناسب اطاق کيليانې د هغوی مؤظف خادم ته سپارلې. ددې دفتر مسؤل مولوي حمدالله نعماني و، چې دا وخت د اطلاعاتو او کلتور لوی رياست اداري مدير و. ورسره د مېلمستون مشر مرحوم احمد علي خان متقي د غونډې نورې چارې تنظيمولې. مورڅو تنه نور ملگري هم ورسره همکاران وو. کوم علماء چې به په يو ځای راغلي وو او غوښتل به يې چې په يو ځای اووسي، هغوی ته ستر ستر مجهز اطاقونه

ورکول کېدل. څوک چې تنها او يو دوه يا درې تنه وو، هغوی ته د هغوی د اوسېدو وړتيا شول. په اطاقونو کې ټولې اسانتياوې ورته برابرې شوې او د خدمت لپاره يې معلوم کسان مؤظف وو. له دې ودانيو علاوه ځينې مېلمانه د ولايت په مېلمستون او د ميوند هوتل په ودانيو کې هم اوسېدل. د کندهار اوسېدونکي اکثر علماء د شپې بېرته کورونو ته تلل.

غونډه د ۱۳۷۵ لمریز کال د وري د مياشتې په ۱۴ مه نېټه چې د ۱۹۹۶ ميلادي کال د مارچ له ۳۰ ورځې سره يې سمون خور پيل شوه او په درېيمه ورځ غونډې ته ملا محمد عمر هم راغی. د ماسپښين له لمانځه مخکې ملا محمد عمر مجاهد خپله وينا پيل کړه. د تحريک د پيل کولو ټوله کيسه يې په لنډ ډول بيان کړه. د وينا مينځ کې يې وژړل او تقريباً ټول محفل ورسره وژړل.

مولوي احسان الله احسان د خپلې وينا په ترڅ کې په احساساتي ډول ناستو علماوو ته په شخصي توگه وړاندیز وکړ چې موږ بايد خپل مشر ته د اميرالمؤمنين نوم ورکړو، ناستو علماوو په يو اواز د دې هرکلی وکړ. مولوي احسان الله له علماوو نه د بيعت غوښتنه وکړه. بيعت شروع شو، ملا صاحب حيران ولاړ و، زړه نازړه شو، ځکه چې د لقب دا ټول کار ورته تصادفي و. علماوو له هغه سره په لاس بيعت پيل کړ، د هغه سترگې له اوښکو ډکې شوې او بدن يې په لرېدو شو. ماحول يو ډول جذباتي و، يو خوا د ملا صاحب ساده او صادقانه وينا اغېزناکه وه، بل پلو مولوي احسان الله خلک نور هم په جذباتو راوستل. ما له يو دوو مشرانو ملگرو نه پوښتنه وکړه چې د لقب اعلانول په پروگرام کې وو؟ هغوی وويل چې نه هيڅکله داسې خبره نه وه شوې او نه ملا محمد عمر دا ډول غوښتل، خو د مولوي احسان جذباتي چيغې او د علماوو هرکلي ملا صاحب هم له انکاره راوگرځاوه. هغه علماء

چې په شخصي توگه په ښار کې يا له وسله والو طالبانو سره د هغو په اطاقونو يا هم

هوتل يا بل ځای کې اوسېدل، له هغوی پرته يواځې هغه علماء چې د غونډې د منتظمينو له خوا يې نومونه ثبت شوي وو، تعداد يې د څوارلس — پنځلس سوو تنو تر مينځ و.

په غونډه کې د عالي شورا له غړو نه مولوي احسان الله احسان، ملا محمد رباني، ملا بورجان، ملا نورالدين ترابي، مولوي وکيل احمد متوکل او يو څو نورو غړو هم گډون درلود.

د غونډې په پای کې علماوو د برهان الدين رباني واکمني په هېواد کې د نه حاکميت او پر پاتېک سالارانو د نه تسلط له امله غير مشروع وگڼله. استاد رباني يې واجب العزل اعلان کړ او په زور يې د هغه د گوښه کولو فتوی ورکړه. دغه اعلان او د اميرالمؤمنين لقب په مطبوعاتو کې د مخالفينو غوغا راپورته کړه.

له غونډې وروسته د عالي شورا له خوا علماوو ته هغه فورمې توزیع شوې چې په کې د مختلفو چارو په اړه له علماوو نه هدايت او مشورې غوښتل شوي وې. همدا راز له علماوو نه د عامو مشورو غوښتنه هم شوې وه. څلورمه ورځ موږ فورمې په بوجيو کې راوړې، ځکه ډېرې زياتې وې او د دې ليکلو هداياتو او مشورو د بررسۍ لپاره يوه کمېټه هم وټاکل شوه، چې دغه هدايات يو يو ولوستل شي.

ددې غونډې له برخه والو علماوو نه د څو علماوو نومونه چې زما په حافظه کې پاتې دي، د بېلگې په توگه يې راوړم:

کندهار: شيخ الحديث مولوي عبدالعلي ديوبندي، قاضي مولوي سيد محمد (مولوي پاسنی)، شيخ التفسير مولوي عبدالسلام، مولوي عبدالودود، ثاني

مولوي عبيدالله، مولوي غلام حيدر، شيخ الحديث مولوي عبدالحكيم، شيخ الحديث مولوي عبد الغني، مولوي عزيز الله، مولوي سدوزی.

هلمند: مولوي محمد خواص، مولوي عبدالرؤف، مولوي عبدالواحد، مولوي محمد، مولوي مطيع الله.

زابل: مولوي عبدالغفور سنايي، مولوي عنايت الله غبرگوي، مولوي سيف الرحمن اخندزاده، مولوي محمد نعمان او سلگونه نور.

غزني: مولوي محمد ابصر، مولوي حيات الله (کاکا)، مولوي عبدالباري، مولوي فيض الله، مولوي عبدالستار، مولوي رضا خان، مولوي عبدالبصير (ريس)، مولوي علم گل، مولوي محمد غيور، مفتي رحمت الله ديوبندي.

ميدان: يوسف خېلو اخندزاده صاحب، مولوي رفيع الله موذن، مولوي محمد ملوک.

کابل: شيخ الحديث مولوي تره خېل، مولوي نور محمد ثاقب، مولوي احمد الله، مولوي عبدالله جان، مولوي عبدالقدوس.

پکتيکا: مولوي حميد الله فايض، مولوي محمد فريد محمود، مولوي محمد يعقوب، مولوي محمد عمر، مولوي راز محمد.

پکتيا: مولوي خليل الله فيروزي، مولوي فضل الرحمن، مولوي حمد الله نقشبندي، مولوي اعظم گل.

خوست: مولوي عبيدالله، مولوي سيد وسيم، مولوي عبدالرحيم بلالي، مولوي عاقل محمد خنيخېل.

لوگر: مولوي موسى جان، مولوي فضل احمد، مولوي محمد مير، مولوي محمد نعيم، مولوي محمد صادق، مولوي فرقاني، مولوي شهاب الدين دلاور.

ننگرهار: مولوي عبدالقادر، مولوي محمود شاه (قاري محمود شاه)، قاري الهام الدين، مولوي عبد الرشيد، مولوي عبدالباقي، مولوي سيد رسول.
کنړ: شيخ عبدالقادر اسعد ابادي، مولوي نور جلال.
نغمان: مولوي سعيد الرحمن.

هرات: مولوي خدايداد، مولوي خليل الله مولوي زاده، حسن وثيقي (داهل تشيع يو تن عالم)

فارياب: مولوي عبدالرحمن.

بلخ: مولوي عبدالصمد.

فراه: مولوي نجيب الله.

کنډز: د گجرو اخندزاده صاحب.

بغلان: مولوي محمد مسلم.

باميان: مولوي محمد اسلم.

دا هغه نومونه دي چې زما په حافظه کې تر اوسه پاتې وو. په دې غونډه کې د هېواد د ټولو برخو جیدو او نامتو علماوو گډون کړی وو.

د ملا محمد عمر مجاهد قیادي شخصیت

ملا محمد عمر مجاهد د یو قیادي شخصیت په توګه د ځانګړي طبیعت او سلیقې څښتن و. نوموړي د نړۍ د نورو چارواکو او لوړ رتبه مشرانو برعکس له ځان ښکارونې او تظاهر څخه کرکه درلوده، له اړتیا پرته یې خبرې نه کولې، خو د ضرورت په وخت کې یې خبرې بیا ډیرې پخې، سنجول شوې او معقولې وې.

د بیلګې په توګه په افغانستان باندې د امریکایي یرغل په پیل کې چې د امریکایانو له لوري د اسلامي امارت د له منځه وړلو او په تبلیغاتي لحاظ د مجاهدینو د مورال کمزوري کولو لپاره امریکایي هڅې ډیرې ګړندۍ روانې وې او ټولې غربي رسنۍ، راډیويي او ټلويزیوني شبکې ورته وقف وې، ملا محمد عمر مجاهد د دغو ټولو شیطاني تبلیغاتي هلو ځلو په وړاندې په خورا مطمینه او ډاډمنه روحیه سره په خپلو عام فهمه او ساده خبرو کې خپل ملت ته د اطمینان او ډاډ ورکولو داسې معنا لرونکې پیغام ورکړ: «الله تعالیٰ په هر څه قادر دی په الله تعالیٰ باندې د امریکا او د یوه میري (میرتون) د قدرت هیڅ فرق نشته، امریکایان او د هغوی ملګري دې دا خبره په غور سره واورې چې اسلامي امارت داسې نظام نه دی چې امیر به یې لکه ظاهرشاه (د افغانستان پخواني پاچا) غوندې روم ته ولاړ شي او عسکر (افراد) به یې تاسو ته تسلیم شي، بلکې دا د جهاد منظمې جبهې دي.

که تاسو ښارونه او پایتخت لاندې او اسلامي امارت ږنگ هم کړی، زموږ مجاهدین به وطنونه او غرونه درته ونیسي بیا به تاسو څه کوئ؟ بیا به لکه د کمونستانو غوندې په هر ځای کې وژل کیږئ!

تاسې پوه شئ چې گلوډي رامنځته کول اسانه ده خو بيرته د گلوډي له منځه وړل او نظام جوړول خورا گران کار دی.

مرگ حق دی او هر چاته راځي، نو چې د امريکا په ملگرتيا کې د بې ايماني او بې غيرتۍ په حالت کې وي دا به ښه وي او که په اسلام کې له ايمانه سره د غيرت په حالت کې شهادت؟»

ښايي په هغه وخت کې د مرحوم ملا محمد عمر مجاهد په دغه عقيدوي وينا د ډيرو ښاغليو پوره سر نه وي خلاص شوی، خو اوس چې د دغې نا انډوله حيرانوونکې معرکې له پيل نه ۱۶ کاله تېريري او د امريکايانو په شمول د ناټو تړون او د هغوی ټول ايتلافيان د ملا محمد عمر مجاهد د تش لاسو عقيدوي مجاهدينو په مقابل کې له ښکاره ماتې سره مخامخ شوي، د نوموړي د هماغې تاريخي وينا په حقيقت به يې سر خلاص شوی وي.

دغه راز نوموړي د امريکايي يرغل په پيل کې افغان ولس ته د يوې راډيويي وينا په ترڅ کې يرغلگرو او د هغوی گوداگيانو ته په اشارې سره وويل:

«وسلې مرگ کولای شي، خو مرگ گرځولی نشي» ياده شوې جمله همغه مهال ځينو ته يو بې مفهومه ترکيب ښکارېده، خو دا دی په تيرو ۱۶ کلونو کې د ياد مضمون عيني مصداق نړيوالو د سر په سترگو وليد چې يرغلگرو ځواکونو د خپلې پرمختللي ټيکنالوژۍ او وسلو په زور ډېر مرگونه وکړل، خو له ځانه يې مرگ ونشو گرځولی او له خپلو ټولو پوځي پرمختللو امکاناتو سره سره په سلگونو زره پوځيان د اتلو مجاهدينو په لاس مړه او ژوبل شول او له افغانستان څخه پر شاتگ ته مجبور کړای شول.

دا هغه عيني واقعيت دی چې اوس په پرمختللو وسلو او تجهيزاتو سمبال مغرور يرغلگر ځواکونه هم په افغانستان کې د خپلو زرگونو پوځيانو د مرگ ژوبلې ښکاره اعترافونه کوي.

مرحوم ملا محمد عمر مجاهد له ډیرو ویلو لږ عمل غوره باله، د نوموړي ژوند له تکلفي تشریفاتو ډیر صفا او پاک و، ساده گي او بې تکلفه حالت یې د ژوند په ټولو اړخونو احتوا کړې وه. ساده لباس، ساده خوراک، بې تکلفه خبرې، بې تکلفه ناسته ولاړه یې فطري عادت و. تکلف، متکلفین او متکلفانه کړه وړه یې هیڅ نه خوښېدل.

نوموړي قاطع والی، تدبر او اخلاص د کارونو د پرمختگ لامل باله او د ملگرو له منځه یې هغه څوک ډیر خوښېده چې مدبر، اخلاصمند او جدي به و. همدارنگه نوموړي له مشکلاتو، مصاحبتونو او کړاونو سره ښه ځان عادت کړی و، د هر ډول لویې حادثې او مشکل پېښېدلو په مقابل کې یې وضعیت کاملاً عادي و، وېره او وارخطايي یې په زړه کې نه ورتهېرېده. د خوښۍ او مصاحبت، کامیابی او ناکامۍ په مهال کې یې پر خپل ځان خورا ښه کنترول درلود او مطمئن به و. د علماوو او مشرانو یې ډیر درناوی کاوه. سنگیني، وقار، حیاء، ادب، متقابل احترام، خواخوږي، ترحم او اخلاص یې طبیعي خصلتونه و. کلک عزم او په ټولو کارونو کې پر یوه الله توکل او د هغه پر مقدراتو ریښتونی باور یې د ژوند ځانگړي مشخصات و.

همدا لامل دی چې ملا محمد عمر مجاهد د خپلو لارویانو او مجاهدینو په زړه کې داسې محبوبیت پیدا کړی و چې، د هغه تعلق نه په ظاهري منصب پورې و او نه په مادي امکاناتو پورې. د امریکایي یرغل پر خلاف د جهاد په کلونو کې د هغه تر مشرۍ لاندې عام مجاهدین ماسوا له دې چې هغه مخامخ وويني یواځې د هغه شفاهي او مکتوبي اوامرو ته په داسې احترام قایل و، چې د تعمیل لپاره یې آن د خپل سر قربانول هم نه درېغول.

د نړيوالو اسلامي قضايو په اړه يې اهتمام

ملا محمد عمر مجاهد د طالبانو د اسلامي تحريک د مؤسس او د مسلمانانو د يوه مشر په حيث د اسلامي امت د قضايوو په اړه خاص اهتمام درلود. د مسلمانانو د لومړۍ قبلې مسجد اقصی او د فلسطيني مسلمانانو له برحقې داعيې او د نړۍ په لر او بر کې له داسې نورو اسلامي قضايوو يې هميشه دفاع کوله او له غاصبو صهيونستانو څخه د مسجد اقصی ازادول يې د هر مسلمان شرعي مسؤليت گانه.

مرحوم ملا محمد عمر مجاهد د اسلامي امت په درد دردمند مشر و، او له مسلمانانو وروڼو سره اخوت، همدردي، ايتار او همکاري يې يواځې شعاري نه، بلکې عملاً يې هم ثابته کړې وه.

عقيدوي او فکري انتماء

ملا محمد عمر مجاهد په عقيدوي او فکري لحاظ د مسلمانانو د اهل السنة والجماعة د منهج لاروی او د حنفي مذهب مقلد و. د خرافاتو او بدعتونو سخت مخالف و، د مسلمانانو تر منځ يې مذهبي، فکري او تنظيمي اختلافات هيڅ نه خوښېدل. خپلو مجاهدينو او ټولو مسلمانانو ته يې په خپلو منځونو کې د اسلامي وحدت او فکري همغږي په ټينګولو توصيه او ټينګار کاوه. د مسلمانانو تر منځ يې عقيدوي وحدت او يووالی د وخت تر ټولو اهم ضرورت باله او د قران او احاديثو په رڼا کې يې د سلف صالحينو او ائمه مجتهدينو په نقش قدم رفتار کول د اسلامي امت د نجات اساسي وسيله گڼله.

شخصي ژوند

مرحوم ملا محمد عمر مجاهد چې د ژوند زیاته برخه یې د دیني علومو په زده کړه او مطالعه، جهاد، دعوت او د اسلام د لارې په خدمت کې تیره کړې. د افغانستان د معاصرو چارواکو په جمله کې شاید تر ټولو نیستمن او د بیت المال له شتمنیو څخه نه استفاده کوونکی شخص وبلل شي؛ ځکه نوموړي نه د تېر جهاد په مهال له خپل جهادي نفوذ څخه په استفادې سره د خپل شخصي ژوند د برابرولو په اړه څه کړي او نه یې په افغانستان باندې د امارت د «۷» کلنې واکمنۍ په مهال کې.

مرحوم ملا محمد عمر مجاهد د وفات تر وخته نه کوم د اوسیدلو عادي کور په ملکیت کې درلود او نه هم د بهرنیو هېوادونو په بانکونو کې نغدي شتمنۍ. په کال ۱۳۷۸ هـ ش ۱۹۹۹م کې چې د ملگرو ملتونو د امنیت شوری له لوري په افغانستان باندې ظالمانه اقتصادي بندیزونه ولگېدل او په بهرنیو بانکونو کې د طالبانو د مشرانو د مالي حسابونو د کنگل کیدلو حکم وشو، مرحوم ملا محمد عمر مجاهد د افغانستان د اسلامي امارت د امیر په توگه د امارت تر ټولو لوړ رتبه شخص و چې نه یې د افغانستان په داخل کې او نه له افغانستان نه بهر په کوم بانک کې نه په خپل شخصي او نه هم په مستعار نوم مالي حساب درلود.

د امارت د حاکمیت په مهال چې د نوموړي استوگنځی د دښمنانو له لوري تر مرگونو بریدونو لاندې راغی او د فامیل د نږدې افرادو په شهادت سربېره د گڼو نورو کسانو د شهادت لامل هم وگرځېد، نو د امارت ځینو چارواکو د

نوموړي د حفاظت په مقصد د کندهار ښار په شمال کې د بابا صاحب د غره د کوتل لاندې سیمه کې چې نږدې خوا و شا یې کومه ولسي ابادي نه وه، د نوموړي لپاره یو استوګنځی او د اسلامي امارت د مقام دفتر جوړ کړ، چې هغه هم د تصرف په لحاظ د بیت المال له عمومي ملکیتونو څخه ګڼل کیده نه د نوموړي شخصي ملکیت. په کال ۱۳۷۵- هـ ۱۹۹۶م کې چې کله د هېواد د یونیم زر علماوو او مخورو له لوري نوموړي ته د اسلامي امارت د امیر لقب ورکړل شو، نوموړي د دې په ځای چې د امارت د ورسپارلو له امله د خوښۍ احساس وکړي دومره وژړل چې خپل د اوړې لوی څادر یې په اوبښکو لوند او د غونډې په پای کې یې حاضر و علماوو ته په خپلې تاریخي وینا کې داسې وویل:

« اې علماوو! تاسو د خپل شرعي علم له مخې د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم د وارثانو حیثیت لری، تاسو چې نن ماته دغه دروند مسؤلیت پر اوږو را واچاوه په حقیقت کې د هغه د استقامت او انحراف مسؤلیت ټول ستاسو پر غاړه دی!

اې زموږ استاذانو درنو علماوو! که خدای مه کړه له موږ څخه د مسلمانانو په دې ستر امانت کې څه تقصیر او انحراف پېښیږي د هغه سمونه او اصلاح ستاسو شرعي مسؤلیت دی، تاسو به د خپل شرعي علم په رڼا کې مونږ ته د استقامت او په حقه لاره د تللو حتمي لارښوونه کوئ، که چیرې له مونږ څخه د اسلامي احکامو د تنفیذ په اړه کوتاهي یا انحراف رامنځته کيږي او تاسو هغه وینی او د اصلاح په اړه یې څه نه وایاست، د هغې پړه به د الله په نزد ټوله

ستاسو په غاړه وي او زه به د سوال او ځواب په ورځ ستاسو گريوان ته لاس
در اچوم.»

طبیعت او شخصي مزاج

ملا محمد عمر مجاهد د خپلې خاموشۍ تر څنگ یو ډول خاص ظرافت او
خوش طبعي هم درلوده، نوموړي په هیچا باندې که څه هم په هر لحاظ تر ده
کشور و ځان لوړ نه گاڼه، له خپلو ملگرو سره یې برخورد ډیر مینه ناک،
صمیمانه، باشفقته او له متقابل احترامه ډک و، په مجالسو کې یې زیاتره د
جهاد په اړه بیانونه کول.

له امریکایي یرغل وروسته

له امریکایي یرغل وروسته ستونزمنو امنیتي شرایطو او د دښمن له لوري سخت جدي تعقیب د مرحوم ملا محمد عمر مجاهد په معمولي وظایفو او د اسلامي امارت د زعیم په توګه د جهادي چارو په تعقیب او تنظیم کې کوم تغیر نه را ووست.

په دې وخت کې چې نوموړی په افغانستان کې په مخفي شکل اوسیده، خپله کاري ورځ یې د الله عز وجل په عبادت او د قران کریم په تلاوت پیلوله او د فرصت په مهال یې د قرآن کریم د بېلابېلو تفاسیرو او احادیثو مطالعه کوله. د یرغلګرو په خلاف د جهادي چارو مراقبت یې ډیر په جدیت سره کاوه. د جهادي او پوځي امورو د ترتیب او سمبالښت په غرض یې په معینه طریقه جهادي قومندانانو ته اوامر او توجیهات صادرول. د جهادي نشراتي منابعو او نړیوالو خبري رسنیو له تعقیب څخه یې د یرغلګرو خلاف جهادي بریاوو او نورو موضوعاتو معلومات ترلاسه کول او له همدې لارې یې د هېواد او نړۍ له ورځنیو پېښو ځان خبراوه.

دویم څپرکی

د امیر المؤمنین رحمه الله وفات او تاثرات

له ټول عمر جهاد، دعوت، اصلاح، فداکاریو او سربښندنو وروسته له الهي قضا او تقدیر سره سم بالاخره دغه فداکاره مجاهد، د اسلامي امارت مؤسس امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد له دې فاني نړۍ د ابدیت په لوري وکوچېد.

هغه امیر المؤمنین چې د واکمنۍ هره لحظه یې له تاریخي کارنامو ډکه وه. هغه امیر المؤمنین چې د اسلامي امارت پر مهال یې په افغانستان کې د شریعت څنډېدلي احکام یو ځل بیا نافذ شول.

هغه امیر المؤمنین چې د واکمنۍ پر مهال یې د افغانستان حکومتي نظام اسلامي شو، اقتصاد اسلامي شو، بهرنۍ سیاست اسلامي شو او د حکومت د ټولو احکامو یواځنۍ مرجع قران کریم، نبوي احادیث او اسلامي فقه وگرځول شوو.

همدې امیر المؤمنین د یرغلگرو د اشغال په مقابل کې پوره ۱۲ کاله په ډیرو ستونزمنو شرایطو کې د ټولې کفرې نړۍ په مقابل کې د یوه جهادي مقاومت حیرانوونکې قیادت وکړ. داسې قیادت چې پوځي تکتیکونو او محاربوي نزاکتونو یې د نړۍ د پوځي اکاډیميو ماهرین گوته په غاښ او د امریکا او ناټو تر ټولو مغرورو قومندانانو یې نظامي وړتیا ته د تسلیمۍ سر ټیټ کړ. نوموړي قاید د نړیوال صلیبي ایتلاف په وړاندې دغه معجزانه قیادت د خپل هېواد له سپېرو کلیو او خټینو کورونو څخه رهبري کړ. هغه په دې ټولې ۱۲ کلنې

جهادي دورې کې هم د عصري الکترونیکي وسایلو له استفادې څخه بې پروا و او هم د معاصرې نړۍ د مصنوعي سپورمکیو د تخنیک له کارولو څخه مستغني.

هغه به په خپلې ځانگړې طريقې له مجاهدينو سره په تماس کې و، خو دښمن يې نه د هستوگنې ځای معلوم کړای شو او نه يې د مقاومت له لومړۍ کړنې سره د مداوم ارتباط څرک ولگاوه.

ريښتيا هم چې ملا محمد عمر مجاهد په جهادي قيادت کې د کليوالي تکتیکونو په کارولو سره د غربي نړۍ د کشف او څار پرمختللي تکنالوجي وننگوله، ځکه هغوی له خپل ټول تخنیکي تفوق سره سره نه د ده د ځای ځايگي درک ولگاوه او نه يې هم د خپلو پرمختلليو تسليحاتي وسایلو په مټ د هغه له جهادي گوزارونو څخه ځان خوندي کړای شو.

هوکې! ملا محمد عمر مجاهد د ۲۱ پيړۍ زاهد واکمن و، داسې واکمن چې خپله واکمني يې د الله د کلمې تر لوړوالي زار کړه.

همدې زړور او نوبتگر قايد بالاخره له الهي قضا او پريکړې سره سم د ۱۳۹۲ هـ ش کال د ثور د مياشتې په څلورمه نېټه خپله روح د هغې حقيقي مالک ته وسپارله او له فاني نړۍ څخه يې د تل لپاره سترگې پټې کړې.

انا لله وانا اليه راجعون...

د امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله وفات

یادونه: د ملا محمد عمر مجاهد پخواني ویاند ښاغلي عبدالحی مطمین په خپل کتاب (ملا محمد عمر، طالبان او افغانستان) کې د امریکایي یرغل په پیل کې د ملا محمد عمر مجاهد د خفیه ځای د انتخاب او بالاخره د وفات په هکله لیکنه کړې چې دلته یې په یو څه لنډیز سره را اخلو:

له کومې ورځې چې ملا محمد عمر له کندهار ښاره د ټولو وسله والو طالبانو له وتلو وروسته په خپله یوه سراجو موټر کې تنها له څو ملگرو سره ووت او له هغه ځایه سیده د زابل سورخوگانو سیمې ته لاړ، هلته یې د سیمه ییزو طالب قومندانانو یوه غونډه راوبلله او د جهاد د بیا پیل لپاره یې دغو قومندانانو ته څه پیسې او مصارف هم ورکړل او وخت یې هم ورته وښوده.

په دې قومندانانو کې اکثره اوس په دنیا کې نشته، لکه ملا عبدالرزاق نافذ، ملا روزي خان، ملا محمد گل نیازی، جهادیار او یو شمېر نور... له هغه وروسته ملا محمد عمر له خپلې یوې مختصرې ډلې سره په زابل ولایت کې په خپله د وسله وال جهاد اراده لرله او ویل کیږي چې په ځینو نښتو کې یې برخه هم واخیسته، خو بالاخره ملگرو ورته وویل چې ستا وجود او بقاء د ټول تحریک لپاره حیاتي موضوع ده. ستا پوځي عملیات دومره مهم نه دي، لکه رهبریت. همغه و چې ملا محمد عمر د ملگرو په تاکید او مشوره ځان گوښه کړ او د یو څو مخلصینو په ملتیا یې په یوه غرنۍ سیمه کې استوگنه غوره کړه. هغه لومړی د خپلو خاصو مخلصانو یو کور انتخاب کړ. بیا یې له څه مودې

وروسته بل کور انتخاب کړ چې بالاخره یې په همدې کور کې یوه وږه ساده خونه د ده د استوګنې لپاره برابره کړه. په دې خونه کې یې د اوداسه ځای او یو ساده تشاب هم ورته جوړ کړل. ملا محمد عمر مجاهد تر وروستۍ سلګۍ په همدې کور کې مېشت و.

د دوه زره درېیم میلادي کال په لومړیو کې ملا محمد عمر یو کېسټ خپلو مجاهدینو او مشرانو ته راواستوله. ما د مشر دوهم کېسټ په ۲۰۰۷ میلادي کال کې واورېده. وروستی ځل مې د مشر درېیمه کېسټه د ۲۰۰۹ میلادي کال په وروستیو کې اورېدلې وه چې اواز یې ډېر زهیر او له غږه یې ناروغي ښکارېدله. په ډېر مشکل یې اواز راووت. یو شی چې په دې کېسټ کې ډېر واضح و، هغه د ملا محمد عمر په اواز کې د تنفسي یا سینې د ناروغۍ څرګندې نښې وې، دغه ټولې کېسټې اوس هم د مشر له ځینو نږدې ملګرو سره خوندي دي.

د ملا محمد عمر لپاره د قاصد طریقه دا وه چې هغه به لومړی یوې بلې ولسوالۍ ته تللو، بیا به یې هلته د ملا محمد عمر له لوري له ورغلي قاصد سره خبره شریکه کړه، بیا به یې له همدې لارې د ملا محمد عمر پیغام یا کېسټ ترلاسه کوله. دا کار به کله په دوه میاشتې کله له دې هم کم وخت کې ترسره کېده، خو ډېر وخت به له دې زیات ځنډ راته. کله به چې کومه ډېره نوې حادثه رامنځته شوه، نو بیا به قاصد ډېره هڅه کوله چې د یوې هفتې او لسو ورځو ترمنځ پیغام تبادله کړای شي. د ۱۳۹۲ هجري کال د وري د میاشتې وروستیو ورځو کې د ملا محمد عمر ناروغي سخته شوې وه، کوربه لومړی هغه ته یو معتمد سیمه ییز ډاکټر راوستی و، خو ډاکټر د ناروغۍ مترقي حالت

ته بې وسه و، او کوربه ته یې ویلي وو، چې دا ناروغ باریکو تېستونو او تفصیلي علاج ته اړتیا لري. قاصد په دې ورځو کې نه و ورغلی، کوربه اړ شو چې له دې حالته کورنۍ او مشرتابه خبر کړي. کوربه سفر کوي او لومړی یې کورنۍ خبروي. د ملا محمد عمر زوی مولوي محمد یعقوب او نسبتي ورور مولوي عبدالمنان ته یې خبر ورکړ. کله چې هغوی د تللو تابیې ونیوله، مازیگر ناوخته روان شول. پر لار یې شپه شوه، پر سبا یې خبر راغی چې ملا صاحب وفات شو. ملا محمد عمر مجاهد د ۱۳۹۲ هجري کال د ثور د میاشتې په څلورمه نېټه چې د ۲۰۱۳ میلادي کال د اپرېل له ۲۴مې سره یې سمون خوړ، د چهارشنبې ورځ پر مازیگر مهال سا ورکړه. د ملا محمد عمر مورنۍ ورور ملا عبدالمنان او زوی یې ملا محمد یعقوب څو ورځې وروسته ورغلل او خاورو ته یې وسپاره. دوی دواړه وایي چې د ملا محمد عمر وجود سالم و، خو د سختې ناروغۍ اثار ورباندې ښکارېدل.

د ملا محمد عمر زوی او ورور وایي چې کال وړاندې لا د ملا محمد عمر له ناروغۍ خبر وو، خو دومره جدي یې نه گڼله او کوربه وایي ملا محمد عمر له څو کالو راهیسې د سینې ناروغي لرله. د سیمه ییزو ډاکټرانو لخوا ترلاسه کېدونکي درملو کار نه ورکاوه او په خپله ملا محمد عمر هم د تداوی کوښښ نه کاوه، بلکې عادي یې گڼله او په وروستي کال چې تکلیف زیات شو، موږ ته یې د تداوي په نیت بل ځای ته د انتقال اجازه نه راکوله، چې بالاخره یې درد ټول وجود ته سرایت وکړ، چې دا د پرمختللي ټي بي ناروغۍ علامه وه، خو په بیماری کې یې تر مرگه شکایت نه کاوه.

د عاليقدر امير المؤمنين ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله د وفات د اعلان په اړه د اسلامي امارت د رهبري شوري او د مرحوم د کورنۍ اعلاميه

بسم الله الرحمن الرحيم

إن الحمد لله، نحمده، ونستعينه، ونستغفره، ونتوب إليه، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله؛ فلا مضل له، ومن يضلل؛ فلا هادي له. ونشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، ونشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه وسلم تسليماً كثيراً.

أما بعد. فقد قال الله تبارك و تعالى:

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ۱۴۵ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيِّ قُتِلَ مَعَهُ رِبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ۱۴۶ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۱۴۷ آل عمران.

ژباړه: او هيڅ يو کس لره دا واک نشته چې مړ شي مگر د الله تعالى په حکم سره په ليکل شوې ټاکلې نېټه به مري، او څوک چې د دنيا اجر غواړي نو له همدې يې برخه ورکوي او څوک چې د اخرت اجر او ثواب غواړي نو له هماغه يعني اخرته يې ورکوي، او زر به شاکرينو ته ښه بدله ورکړو.

او ډېر داسې نبيان دي چې په خوا کې يې ډېر خداى پالوونکي جنگېدلي دي، خو د الله په لاره کې د ور رسېدلو مصاحبتونو له امله نه سست شول، نه کمزوري شول او نه يې سرتيتي وکړه او الله همداسې صابرين خونبوي.

او ددوى له دې پرته بله خبره نه وه چې ويل به يې:

اې زموږ ربه! گناهونه مو راوبښه او په خپلو چارو کې زموږ تیری راوبښه او پښې مو ټینګې کړه او پر کافرانو نصرت او بریا راکړه.

مرګ حق دی موږ پر دې ایمان لرو چې له الله تعالی پرته هر موجود د مرګ سره مخ کیږي. حتی د الله تعالی تر ټولو محبوب مخلوق، د دوو جهانونو سردار حضرت رسول اکرم محمد صلی الله علیه وسلم هم د مرګ څکه کړې او له دنیا څخه یې رحلت کړی دی.

همدې حقیقت ته په پام سره د افغانستان د اسلامي امارت مشرتابه او د ملا محمد عمر مجاهد کورنۍ اعلانوي چې د اسلامي امارت مؤسس او زعیم امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد د ورپېښې شوې ناروغۍ له امله خپل روح ملک الارواح ته وسپاره او له دې فاني جهان څخه یې رحلت وکړ. انالله وانا الیه راجعون.

رحمه الله تعالی رحمة واسعة

ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله علیه د اسلامي امت یو ویاړلی او مخلص رهبر و چې په ډیرو سختو شرایطو کې یې د اسلامي حاکمیت لوېدلی بیرغ راپورته کړ، د اسلامي امارت تر نامه لاندې یې یو بشپړ منظم او د اسلامي سیاست پر اصولو برابر شرعي نظام تأسیس کړ، الله تعالی د ده په توسط نه یوازې د افغانستان په سطحه مومنانو ته د اسلامي نظام نعمت ور ولید، بلکې درست جهان ته یې د واقعي اسلامي حاکمیت نمونه وړاندې کړه.

دا څو کړښې شاید د نوموړي د ویاړمنو کارنامو د احتوا تاب ونلري، نو ځکه اصلي خبرې ته څو او هغه دا چې عالیقدر امیر المؤمنین رحمه الله نور له دې دنیا رحلت کړی، په دې شریطو کې زموږ دنده دا ده چې له نوموړي راپاتې

امانت اسلامي امارت هماغسې وپالو لکه ده مرحوم چې پاللی و، هماغسې اسلامي شریعت ته التزام وکړو، هماغسې مخلص او په الله تعالی متوکل و اوسو، هماغسې قربانی ته حاضر او د حق په لاره کې مؤمن، متعهد، متوکل، صابر، ثابت او له الله تعالی څخه ویرېدونکي و اوسو، تر څو الله تعالی همداسې ددې ستر بار د پورته کولو او تر منزله رسولو توفیق راکړي او همداسې مو د دنیا او اخرت په سرلوړۍ او بریا ونازوي.

مرحوم ملا محمد عمر مجاهد چې د امریکا په مشرۍ د نړیوال کفري یرغل له ټول فشار او تعقیب سره سره په هېواد کې اوسېده او په تیرو څوارلسو کلونو کې حتی د یوې ورځې لپاره هم له افغانستان څخه بهر پاکستان یا کوم بل هېواد ته نه دی تللی او له خپل میشت ځای څخه یې د اسلامي امارت چارې رهبري کولې، چې د نوموړي په دې ستر استقامت او له هېواده په نه وتلو کره شواهد او دلایل موجود دي. څه موده وړاندې د ورپېښې شوي ناروغۍ له امله چې د ناجوړي په وروستیو دوه اونیو کې سختي زیاته شوه او په حق ورسېد.

عاليقدر امیر المؤمنین رحمه الله که جسماً یو شخص و مگر په معنوي لحاظ نوموړی یو خوځښت، یوه نظریه او د یوه مقدس ارمان حامل و. که څوک غواړي د هغه روح خوشاله کړي او له هغه سره د وفا ثبوت وړاندې کړي، نو باید د نوموړي له میراث اسلامي امارت سره وفا وکړي، د اسلامي نظام د اعادې لپاره په دې شرایطو کې په حیث د مسلمان دا زموږ د فرد فرد وظیفه ده چې د اسلامي امارت د قوت، وحدت، پراختیا او بریا لپاره ټولې هڅې په کار واچوي. دې ګډ کور بنیادونه لا پاڅه کړو، ځکه زموږ د مسلمان ولس او

مجاهد قشر عزت او سرلوړي یوازې د همدغه صف په قوت سره تضمینېدلی شي.

مرحوم امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله اسلامي امارت د یوه ستر خوځښت په حیث په داسې ډول ودان کړی او روان کړی چې تر شاه یې جوړ او محکم بنیادونه، مخلص او باتدبیره ملګري او منظم تشکیلات پرې ایښي دي. لهندا مجاهدین او ټول مسلمانان دې مطمین اوسي چې دا کاروان به د اسلامي امارت ټول مسئولین او افراد د الله تعالی په نصرت او د مسلمانانو په ملاتړ د عالیقدر امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله له ارمانونو سره سم منزل مقصود ته رسوي.

ان شاء الله تعالی و ما ذالک علی الله بعزیز

د اسلامي امارت د مشرتابه، رهبري شوری او د عالیقدر امیر المؤمنین رحمه الله د کورنۍ له پریکړې سره سم به سر له نن یعنی د ۱۴۳۶ هـ ق کال د شوال له ۱۴ څخه تر دریو ورځو پورې په ټولو سیمو کې د علماء کرامو، د مساجدو د امامانو، قومي او جهادي شخصیتونو، د اسلامي امارت د مسئولینو، مجاهدینو او عام ولس لخوا د مرحوم امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد روح ته د دعاء په خاطر د قران کریم د ختمونو، فاتحو او دعاگانو مراسم ترسره کېږي او له الله تعالی څخه به مرحوم امیر المؤمنین ته د مغفرت او اسلامي امارت ته د استحکام او بریالیتوب دعاګانې کېږي.

په پای کې باید یادونه وکړو چې د مرحوم امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد مورنۍ ورور ملا عبدالمنان اخند او د مرحوم ملا محمد عمر مجاهد

مشر زوی مولوي محمد يعقوب له ټولو مسلمانانو څخه خصوصي غوښتنه کوي چې، د مرحوم ملا محمد عمر مجاهد په مشرۍ د اسلامي امارت په واکمنۍ کې که د دوی کوم ډول حقوق تلف شوي وي، نو ټول دې ورته عفو وکړي او په دعاگانو کې دې تل یاد ساتي. موږ په دې ستر غم کې ټول مسلمان امت او په خاص ډول د افغانستان مجاهد ولس له ځان سره شریک بولو او ټولو ته له الله تعالی څخه د تسلیت او صبر جمیل غوښتونکي یو.

والسلام

د افغانستان د اسلامي امارت رهبري شوری

او د عالیقدر مرحوم ملا محمد عمر مجاهد کورنۍ

١٤٣٦ هـ ق کال د شوال المکرم ١٤ مه

١٣٩٤ هـ ش کال د اسد ٨ مه

٢٠١٥ میلادي کال د جولای ٣٠ مه

د ملا محمد عمر مجاهد د وروستیو کلونو د اوسیدا د ځای

انځورونه نشر شول

نن ټکی اسيا (دوشنبه، ۲۰ کب، ۱۳۹۷ ل)

د طالبانو ویاند ذبیح الله مجاهد د هغه اطاق انځورونه له رسنیو سره شریک کړل چې د دغې ډلې بنسټگر مشر ملا محمد عمر مجاهد پکې د خپل ژوند وروستي شاوخوا اوه نیم کاله تېر کړي وه. نن ټکی اسيا ته کره سرچینو ویلي چې د ملا محمد عمر مجاهد دغه مېشت ځای د زابل ولایت په سیوري ولسوالۍ کې موقعیت لري، چېرې چې نوموړي د ژوند وروستي ۱۳ کاله تېر کړي و.

طالب ویاند له خپرو شویو انځورونو سره رسنیو ته په لیرلي پیغام کې ویلي: هغه اطاق چې مرحوم امیرالمؤمنین په کې اوسېده. ملا صاحب له دې کوچني اطاق څخه اسلامي امارت رهبري کړ او د وفات تر وخته همدلته و. دلته به ملا صاحب لمر ته کېناست، همدلته یو کوچنی چمن او د گلانو بوټي و. په دې اړه نور معلومات به په یوه کتاب کې په کره او مستند ډول خپره شي.

انځورونه دوه دي، د اطاق بهر او دننه دواړه اړخونه ښودل شوي او پر سر یې په کوچني خط لیکل شوي چې په دغه اطاق کې ملا محمد عمر مجاهد د خپل ژوند وروستي اووه کاله او پنځه میاشتې تېرې کړي.

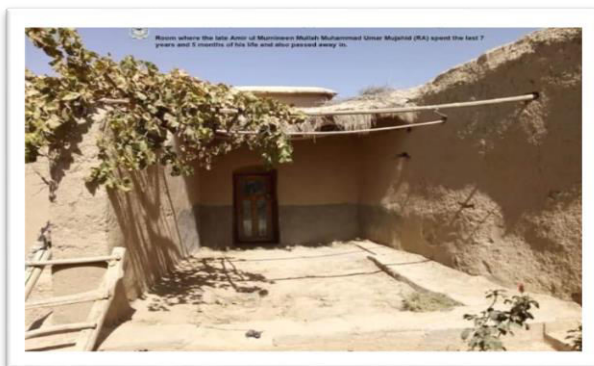
د یادونې وړ ده چې طالبانو د کال ۲۰۱۵ جولای میاشتې په ۳۰مه نېټه (پنجشنبه، زمري ۸مه ۱۳۹۴ ل) اعلان وکړ چې د دوی مشر نور په نړۍ کې

ملا محمد عمر "مجاهد" ۴۲

نشته، خو وروسته یې څرگنده کړه چې هغه تر اعلان شوي نېټې دوه کاله وړاندې (د ۱۳۹۲ هـ ش کال د ثور د میاشتې په څلورمه نېټه) لا وفات شوی و.

باید وویل شي چې یوې هالنډۍ ژورنالېسټې تر پنځه کلنې څېړنې وروسته د ملا محمد عمر مجاهد پر ژوند یو کتاب لیکلی چې پکې ویل شوي د طالبانو مشر ملا محمد عمر مجاهد افغانستان ته د امریکایانو له راتګ وروسته د ژوند تر پایه په خپل هېواد کې دننه پاتې شوی.

انځورونه

امیرالمؤمنین د یو څو نامتو څېرو له انده

د اسلامي نړۍ مفکرینو، پوهانو، سترو علمي او سیاسي مخکښو څېرو او ژورنالستانو د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد د شخصیت، فکر او مبارزې اړوند په بېلا بېلو وختونو کې خپلې څرگندونې کړي چې ځینې یې دلته لولو:

شیخ اسامه بن لادن

ټولې نړۍ ولیده چې مجاهد امیر ملا محمد عمر د نړیوال جنگي تړون په مقابل کې ثابت ودرېد. او هغوی ته یې هېڅ سر تیت نکړ، نه د شریعت څخه تېر شو او نه یې عرب مجاهدین دښمن ته وسپارل؛ ځکه هغه یې دیني وروڼه و، اگر که د ده امارت او چوکۍ پکې لاړه.

دا د لوړو خلکو په دریځونو دلالت کوي. ډېر لوی توپیر دی د یو مسلمان پادشاه او د هغه منافقینو پادشاهانو تر منځ چې د اسلام په ضد یې د امریکا سره په نړیواله جگړه کې مرسته وکړه، لومړي د دین لپاره خپل پادشاهي او سلطنت قربان کړ، او نورو د خپل سلطنت او چوکۍ لپاره دین قربان کړ. د دوی ترمنځ توپیر د ایمان او کفر توپیر دی، نو د مؤمنانو مېړنیو د دریځونو او د منافقانو په سړو شمارو د دریځونو ترمنځ ډېر توپیر دی.

شيخ جلال الدين حقاني

د صحيح عقيدې او مضبوط فكر په اساس بايد ووايم چې د ملا محمد عمر مجاهد رحلت په اسلامي نړۍ، اسلامي جهادي خوځښتونو او د افغانستان اسلامي امارت كې خلاء رامنځته كړه. او ټول اسلامي امت د ده د مخلصانه خدمتونو ممنون دي.

شيخ دوكتور ايمن الظواهري

اې افغان مسلمان او غيور ولسه! تاسو ته په كار ده چې په خپلو طالبانو او په اميرالمؤمنين ملا محمد عمر باندې فخر وكړئ چې طاغوتيانو او لويو مجرمانو ته يې وويل: نه، هېڅكله به مسلمان كافر ته ونه سپارو، بيا د صليبيانو او د هغو لاسپوڅو سره يې جهاد جاري وساته، او دا دى د الله په قدرت سره د فتحې زېري د اسمان په كنارو كې ښكاره شوي.

انجينر گلبدین حکمتیار

ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله د افغانستان په تېرو ۳۵ کلونو کې يو ښه څيرک، زړور، هېوادپال مشر و. نه يوازې امريکا ته تسليم نشو؛ بلکې د جهاد لاره يې غوره کړه.

د اسلامي نړۍ ستر محدث، فقيه علامه شيخ سليمان العلوان

د تاريخي کتابونو ډيرې پاڼې مې واړولې؛ مگر له ملا محمد عمر مجاهد پرته بل داسې حاکم مې پکې پيدا نه کړ، چې پاچاهي يې د دين له سره زار کړي وي. الله جل جلاله دې پرې ورحميري او جنت دې ځای شي.

شیخ ابو یحییٰ اللیبي

د مجاهدینو مشرانو ته وایم چې د ټولو په سر کې زېږور امام امیرالمؤمنین ملا محمد عمر دی. هغه چې د دې زمانې کس نه بریښي، هغه چې په امت کې یې د ولاء او براء معنی را تازه کړه. ورته وایم: مونږ لا پخپل تعهد ولاړ یو او په خپله لار روان یو، خوشحاله اوسه د الله مرسته راتلونکې ده. او خوشحاله اوسه چې الله رب العزت به په نږدې راتلونکي کې په ځمکه له هغه نیک، قوي او پراخه تمکین درکړي، چې له تا سره وو. او پوه شه کوم څه چې تا له لاسه ورکړل؛ هغه هېڅ هم نه دي، او کومه مینه چې الله رب العزت د مؤمنانو په زړونو کې تاته واچوله او د شپې او ورځې چې کومې دعاگانې درته کوي، له هغه ډېر غوره دي چې تا له لاسه ورکړل.

مولانا عاصم عمر

د علماو د سر تاج، د عربو او عجمو د زړه درزا، امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد - رحمه الله رحمة واسعة - هم له مونږ نه رحصت شو، مگر هغه دین لا پاتې دی د کوم لپاره چې ده دا لاره غوره کړې وه، د کوم لپاره یې چې خپل کور او ټول قوم قربان کړ. هغه شریعت اوس هم پاتې دی. او دا به تر قیامته پورې پاتې وي. او د دې د حفاظت لپاره به د امیرالمؤمنین ځان څاروونکي په هر سنگر کې د داخلي او خارجي دواړو دښمنانو سره قتال کوي، تر څو د ځمکې پر مخ د کفر برلاسي ختمه شي او ټول نظام یواځې د الله تعالی نافذ شي.

شيخ ابو فراس السوري

ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله داسې يو سړی و چې غږېدا يې کمه کوله او کار ډېر. غرونو هم نشوی بدلولی. د مثال په ډول د سعودي د استخباراتو رئيس ترکي الفيصل ورته راغی او د شيخ اسامه د ورسپارلو غوښتنه يې ترې وکړه. ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله ځواب ورکړ چې: د اسلام نه وړاندې هم که څوک مونږ ته د مېلمه په صفت راتلل، نو چاته به مو نه سپارل، که څه هم ټوله قبيله به يې له وجې تباه کېدله، نو څنگه کېدای شي چې په اسلام کې داسې يو څوک تاسو ته حواله کړو چې مسلمان هم دی او مجاهد هم او زمونږ او ده ترمنځ د جهاد عهد دی، دا ناممکنه ده.

ترکي په اخطار په انداز ورته وويل چې: گوره په دې کار سره به ته د عربو او نړيوالو دښمني را وپاروي. ده ځواب ورکړ: څه چې غواړی ويې کړئ، موږ يې پروا نه لرو.

نو د يو څه په حقانيت به چې قايل شو، بيا يې چا مخه نشوی نيولی.

شيخ ابو قتاده الفلسطيني

آيا رښتيا هم ملا عمر ومړ؟! الله دې په تا رحم وکړي، خپل رب ته دې عذر وړاندې کړ، مونږ ته دې وښوده چې څرنگه د دين لپاره پادشاهي قربانيږي. ملا عمر د دې دور يو راز و، په زهد او تقوی کې يوه نمونه وه.

ابو عزام الأنصاري

لوی سړی و، په ډېر لوی وجود کې امير (ساربان) يې پياده شو (وفات شو) خو قافله مخ پر وړاندې روانه ده.

ابو حمزه الدرعاوي

دا شرعي مسئله ده چې څوک له دښمن سره د مقابلي په سنگر کې د رباط په حال کې وفات شي، هغه شهید دی. خدای تعالی دې د شهید ملا عمر مجاهد شهادت قبول او فردوس جنت ځای کړي.

دوکتور شامل

اې د نړۍ ژبپوهانو ادیبانو! راشئ! د نړۍ د ټولو ژبو قاموسونه له سره وليکئ، له هغو ټولو څخه د رجولیت (نارینه توب) لغت وباسئ او پر ځای یې یواځې د ملا عمر نوم ور ځای کړئ!...

د اسلامي نړۍ ستر محدث، استاد علامه ابو محمد المقدسي

خدای دې پر امام ملا محمد عمر باندې رحم وکړي، د ده امثال په اوسنۍ زمانې کې ډېر کم لیدل کیږي. د الله جل جلاله نظام یې پر ځمکه نافذ کړ، مهاجرینو ته یې پناه ورکړه، د نصیحت گرو نصیحت یې ومانه او له کفارو سره تر هغو وجنگېده تر څو یقین (مرگ) ورته راغی.

مشهور ژورنالېست عرفان صديقي

هغه چې کله د خپلې واکمنۍ د وروستي ښار کندهار له سقوط وروسته د افغانستان د مغورو غرونو پر خوا روان و؛ نو په تندي یې له الله تعالی پرته بل چاته د سجدې خاپ نه ښکارېده.

شيخ عبدالله المحسني

ای د محمد صلی الله علیه وسلم امته!

الله دې تاته ښه صبر درکړي، یقیناً ستا یو غښتلی اتل له دنیا څخه وکوچېد، هغه له دې دنیا سفر وکړ او مونږ ته یې لوی درد او کړاو پرېښود، خو موږ لره دا کافي ده چې د الله تعالی دین د مېړنیو په تلو سره نه ودیروي او موږ ته دا کافي ده چې الله موږ ته په دې آیت سره روزنه راکړي:

(وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ)

ملا عمر لاړ، خو موږ ته دا کافي ده چې موږ پوهېږو له ده څخه وروسته یې وروڼه شته چې دا مزل پوره کړي او د هغه په لار ولاړ شي.

او موږ طالبانو ته وایو چې تاسې زموږ د سرونو تاج یاست، موږ څومره دا آرزو درلوده چې ستاسې په منځ کې و. ای د الله بنده گانو ثابت پاتې شئ، بېشکه تاسې د ثبات او استقامت لویه درجه دتاریخ په پاڼو ولیکله. ثابت پاتې شئ، د توحید د عقیدې مېړنیو.

شيخ هاني السباعي

دا ملا عمر دی، دا د مظلومانو مرستندوی دی، د اسلام او مسلمانانو د پولو ساتوونکی دی. دا هغه سړی دی چې د نورو لپاره نمونه ده. او زه دا باور لرم چې عربان او مسلمانان به د ده نوم زمزمه کوي، او دا به تاریخ ته تغیر ورکوي، او وروسته به نمونې او مثالونه بدلېږي، بیا به ویل کېږي چې د ملا عمر څخه زېږور څوک نشته. د ملا عمر څخه وفادار څوک نشته او د ملا عمر څخه رښتونی بل څوک نشته.

د مصر د الازهر نړیوال پوهنتون استاد محمود الثاني

امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد په اوسنی نړۍ کې یو بې مثاله خپلواک، پر خواهشاتو حاکم او د اسلامي نړۍ یو دردمن واکمن و. هغه سترگې ډیرې مبارکې دي چې دا منوره خبره یې پرې لیدلې ده. الله جل جلاله دې پرې رحم وکړي.

دوکتور حاکم المطيري الکوبتي

د ملا محمد عمر مجاهد په وفات سره اسلامي امت یو ستر مجاهد زعيم له لاسه ورکړ، داسې زعيم چې د یرغلگرې صليبي ټلوالې په خلاف یې تاريخي مقابله پیل کړه.

اې د اسلامي امت زعيمه! ته په رښتيا د اسلامي امت لپاره داسې امام وې چې د اسلامي امت موجود او راتلونکي نسلونه، د هغوی ټول جهادي او فکري نهضتونه او فقهي مدارس به په تا پسي اقتداء کوي. اې لویه استاده! ایا ته په رښتيا له موره وکوچېدې؟!

د کوېټ ستر مفکر دوکتور عبدالله النفيسي

ما شخصاً له ملا عمر سره لیدلي دي. زه د هغه په لیدو مشرف شوی يم، ما له هغه سره لیدلي دي او ورسره ناست يم. رښتيا هم چې د دې زمانې کس نه دی. د غریبانو وفدونه به یې نه قبلول، ورته ویل به یې ځئ کابل ته ځئ، زه په قندهار کې يم. (انما المشرکون نجس) بېشکه چې مشرکین نجس دي.

ملا محمد عمر "مجاهد" / ۵۰

نامتو ژورنالېست رحيم الله يوسفزی

له ډېرو مغورو شاهانو سره د دوی په عاليشانه قصرونو کې غږېدلی يم او
هېڅ وېره مې نه ده حس کړې، اما کله چې په کندهار کې د ملا محمد عمر
مجاهد سره د ده په عاجزانه دربار کې مخ شوم؛ د ده د رعب او هيبت له لاسه
مې د خبرو جرئت له لاسه ورکړ، ترڅو دوی پخپله وپوښتلم.

که ملا محمد عمر مجاهد نه وای را پاڅېدلی

قاري سعيد

- د زرداد په پاتېک به اوس هم انساني سپيان غپېدل.
- شفيع دېوانه به اوس هم کابليان په دېوالونو مېخ کول.
- قمبر لنگ به اوس هم له کابلېو ښځو تپونه غوڅول.
- اسد مار خور به اوس هم د شاه شهيد په کوڅو کې د جنسي داړه ماری لپاره گرځېده.
- قومندان صالح به اوس هم د پاشمول په پاتېک هراتي هلکان کوزول.
- تجارتي باربري موټر به اوس هم د عام سرک په ځای د کندهار د رېگ په دښتو تر وېشه رسېدل.
- گيلم جمو به اوس هم د شمال په خلکو سپرې خرڅولې.
- که ملا محمد عمر مجاهد نه وای، تراوسه به د کابل او نورو ښارونو ولاړ دېوالونه څه؛ بلکې شاوخوا غرونه به هم د جگړو له زوره نرېدلې وای.
- تراوسه به د جنگلک او سروبي بند د ملي زېربناوو په شان د کابل او نورو سيمو ټول تاسيسات پرزه په پرزه او خښته په خښته ټوټه شوي، ليلام شوي او د لاهور او کارخانو په کبار يا پلورل شوي وای.
- اوس به کوڅه په کوڅه او کلي په کلي د جگړې له زوره دلته انسانان نه وای پاتې؛ بلکې د جگړه مارو، پوځيانو او ټوپکيانو يو ځنگلي نسل به د افغانستان د مالکيت دعوه دار وای.
- اوس به افغانستان نه وای؛ بلکې د هزارستان، سيافستان، دوستمستان، زردادستان او مسعودستان په نوم به گڼ مختلف پاتکستانونه اباد وای.
- که د ملا محمد عمر مجاهد پاڅون نه وای؛ اوس به موږ د څوارلس کلن جهاد، هجرت، جهادي ثمره، اسلامي نظام او داسې نورو خبرو په ځای په دې

غم کې وای چې خرنګه د خپلو شهیدانو قبرونه راوسپړو ترڅو د پاکستان د
هډوکو له سوداګرو ورباندې د چرسو لپاره پیسې پیدا کړو.

هغه اتل غازي رحلت وکړ

عقیل الشام

هو رحلت یې وکړ؛ خو وروسته له هغې چې نړۍ ته یې د ثبات، قربانۍ او سربښندنې معنی ور زده کړه.

دا هغه اتل غازي دی؛ چې د الله تعالی د دین د بریا لپاره یې خپله چوکۍ، واک، پادشاهي او سلطنت تر شا وغورځول.

خو په داسې یوه زمانه کې اوسېده؛ چې پکې د اتلانو او ننگیالیو په قدر څوک نه پوهېدل.

د اوچتې ونې او یوې سترگې سره - چې بله یې په جهاد کې شهیده شوې وه - یو با وقاره هستي ښکارېده. کله به یې چې درسره خبرې وکړې، نو په خپله تواضع سره به یې مطمین کړې.

تکبر، غرور، د پادشاهانو نخرې او د ظالمانو خویونه یې نه و زده. چې کله به دې د خپلو وزیرانو او والیانو سره ولید، نو نه به دې پېژانده. تل به یې سترگې او نظر له حیاء څخه د ځمکې پر لور و. تر هغه به نه غږېده، څو به پوښتنه ترې ونشوه.

عملي کار او جدیت یې خوښاوه. او کله به یې چې خندل نو تبسم به یې کاوه.

عربي رسنیو هېر کړی و، ځکه صرف یو پوړیز کور یې درلود. او د عربي خلیج تر ټولو فقیر سړی هم له ده نه مالداره و.

تکلف يې نه و زده. وفدونه به ورته ملاقات ته راتلل، نو الوتکې ته به ورتلو. خادر به يې په اوږه و، وفد ته به يې وغوړاوه. يو ساعت به يې ورسره خبرې وکړې.

بيا به جگ شو له خپل خادر څخه به يې گردونه وڅنډل او روان به شو! داسې تواضع او ساده گي، چې لويي او تکبر يې زده نه و. داسې ادب او احترام، چې تکلف پکې نه و. داسې حياء، چې تر اوجه رسېدلې وه. ثابت قدمي، چې مدهانت يې نه پېژانده. عزم، چې سستي يې نه منله. خپل ولس ورسره مينه لرله، سره له دې چې د ده يې حتی انځور هم نه و ليدلی. د رسنيو له لارې ظهور او انځورونه يې نه خوښول. ستاينې او مدحې يې بدې گڼلې.

ټولې نړۍ ورته تهديدونه ورکول. خو دی د يوه کلک غره په څېر ولاړ و. نړيوالو اقتصادي کلابند کړ، بنديزونه يې پرې ولږول؛ خو ده د بنده پر ځای خپل خالق ته لاس ونيو، ترڅو د اسمان خزاني ورته پرانيزي. د تاريخ کتابونه بايد خپلې صفحې د دې سترې هستۍ په داستانونو او قيصو ښکلي کړي.

"سموئل بن عايم" در ياد کړئ، هغه يهودي چې ورته وويل شو، زوی به دې ووژنو که د "امرؤ القيس الکندي" نيزې او غشې را ونه سپارې، خو ده دا پېشنهاد رد کړ او په خپل عهد يې وفا او وکړه ثابت پاتې شو. تاريخ د ده دې دريځ ته په درناوي سر ټيټ کړ او عربي شاعرانو پکې شعرونه او بيتونه وليکل.

مگر ملا محمد عمر د قربانۍ او وفا داسې تاریخ پرېښود، چې راتلونکي نسلونه به ترې زده کړه کوي. ده ته یې گوتخښه وکړه چې که دا یو تن را ونه سپارې نو پادشاهي به دې ولاړه شي، ستا او ستا د ولس وینې به تویې کړې شي، خو ده باک ونکړ، دا یې ونه ویل چې نوموړی کس ناآشنا دی زما له قوم څخه نه دی. شړل شوی، نه وطن لري او نه خپل او خپلوان.

یواځې دی، هېڅ ځمکه یې نه مني! خپل قوم ترې بېزاره دی! خو بیا یې هم رایه بدله نشوه. خپل اصول یې تر پښو لاندې نکړل، د عربو حاکمانو او مشرانو له غوښتنو او زاریو یې مخ وړاوه. ټول منځگړي یې رد کړل. او ټول سفیران او پیغام راوړونکي یې وشرل، هغوی چې اراده یې لرله ترڅو له خپل عزم نه یې په شا کړي. دنیا ته یې شا کړه! خپله پادشاهي یې تر پښو لاندې کړه! او د دښمن ټولې هڅې یې شنلې کړې.

خادر یې په اوږه کړ او تصمیم یې ونيو، ترڅو د ټولې نړۍ مقابله وکړي! د ده غیرت دا اجازه ورنکړه چې خپل عهد مات کړي. او خپل امان چې ورکړی یې دی تر پښو لاندې کړي. او هغه څوک چې ده ته یې پناه راوړې د بلا خولې ته ورکړي.

پخپل دین او عهد ثابت پاتې شو. له خپل رب نه یې مرسته وغوښته. او د ټولې نړۍ په مقابل کې ودرېد. او په لوړ غږ یې خپله مشهوره خبره وکړه: "بوش راته د ماتې او ناکامۍ وعده راکړې... او الله تعالی راته د کامیابۍ وعده راکړې، نو گورو چې کومه وعده رښتوني ده".

سوگند يې ياد کړ چې د خپل مسلمان ورور ساتنه به کوي. ځکه همدا ورته دين ښوونه کړې وه.

ټوله نړۍ يې وننگوله. او خپل ټول ملک يې د يو تن لپاره قرباني کړ. صرف يو تن لپاره!!

کله يې چې حکومت پنگ شو، غوسه نشو، ځان يې ملامت نکړ، خپل وزيران يې ونه ښکښل او نه يې هغه سپړی ووواژه.

بلکې خپله وسله يې را پورته کړه، خپل ملگري يې را سنبال کړل او خپل شپږ شوي ملگري ته ورغی...

مسکې شو او ورته يې وويل، موږ ټول شپږ شوي يو! په اوږه يې لاس ور کېښود. او ور تر غاړې ووت، ويې ويل، خپل ملک او پادشاهي مې له لاسه ورکړل، خو خپل دين او ايمان مې وساته.

بيا يې ورته وکتل او ويې ويل: "نه غواړم چې الله تعالى رانه پوښتنه وکړي چې مسلمان دې کافر ته ولې وسپاره."

د ثور ۴۰۴؛ د دریم عمر د رحلت ورځ

قاري حبيب

هغه د يوه غريب ملا امام په کور کې وزيرېد، پلار يې ور باندې د محمد عمر نوم کېښود. د خپل مور او پلار لومړنۍ اولاد و. لا يې خاپوړې کولې چې پلار يې له اصلي سيمې (خاکرېز) څخه لرې، د کندهار ښار ته څېرمه (نوده) کلي کې امامت ونيو. کوچنی عمر د مولوي غلام نبي صاحب په غريبانه، خو د ايمان په نورانيت زيبا خاندان کې را ستر شو. د مؤمنې او صالحې مور په غېږ کې تربيه شو. او لومړنۍ امتحان ور باندې هغه وخت راغی، چې لا شپږ کلنۍ ته نه و رسېدلی. د نودې د کلي ملا امام مولوي غلام نبي صاحب وفات شو او کوچنی زوی يې (محمد عمر) د یتیمتوب له يوه دنيا غمونو او امتحاناتو سره د الله تعالی اسرې ته پرېښود. الله تعالی چې همېشه په بندگانو کې خپل د قدرت عجایب ښکاره کوي. همدا د نودې د کلي د ملا پنځه کلن یتیم زوی يې د يوه لوی کار لپاره غوره کړ. دا لوی کار چې د انسان د خلقت له مقاصدو گڼل کېږي، د الله تعالی په ځمکه اسلامي خلافت يا د شرعي نظام جوړول دي. پر ځمکه د اسلامي حاکمیت را منځته کول، هغه فريضه وه چې له ډېرو کلونو راهيسې انسانانو هېره کړې وه.

د مسلمانانو له ذهنه دا خبره وتلې وه چې دوی اصلاً د همدې ستر کار لپاره پيدا شوي دي، د وروستيو پېړيو د سترو امتحاناتو له امله مسلمانان د خلافت، اميرالمؤمنين، شريعت، امر بالمعروف و نهی عن المنکر، اسلامي اخوت او داسې نور مفاهمو سره يو مخ ناشناخته شوي وو.

الله تعالی مقدره کړې وه چې د اسلامي واکمنۍ د عملي تطبيق کارنامه به د نودې د کلي د مسافر ملا امام د هغه یتیم زوی په لاس ترسره کوي چې د خپل پلار له مړينې وروسته له خپلې مور سره په بېگانه سيمه کې بې سر پرسته

پاتې و. یتیم محمد عمر له کندهار څخه د خپلو ترونو د اوسېدو سیمې روزگان ته لاړ. همالته را ستر شو، د کلي، مدرسې او مسجد ماحول یې شخصیت صیقل او په سوچه اسلامي - افغاني رنگ ښایسته کړ. د خپل مؤمن، مجاهد او غیرتي ولس په غېږ کې واوسېد، د هغوی هر غم او ښادي یې په ځان او روح سره حس کړه، د ولس په ژبه وغږېد، د ولس په رنځ رنځور شو، د ولس په درد ودرېد. د خپل مؤمن ولس په منځ کې ماشومتوب او ځوانۍ تېرولو په کې سوچه عادات تقویه کړل. د غیرت، حیاء، ایماندارۍ، صداقت او ایثار په شان سوچه عادات یې د روح او جسم په رگ رگ کې نهادینه شول.

همدا لامل و، کله چې په ولس بده ورځ راغله او کمونېزم یرغل راوړ، ځوان ملا محمد عمر لومړی تن و چې د قربانۍ ډگر ته په هسکه غاړه ور وړاندې شو.

لومړی یې په دهاوود کې له شورویانو او کمونستانو سره تاریخ جوړوونکې ډغرې ووهلې او بیا چې کندهار ته راغی نو د کندهار — هرات لارې ترمنځ د سنگ حصار او پاشمول سیمه یې د روسي ټانگونو په هدیره بدله کړه. هغه د خپل دین او امت د دفاع لپاره څلور ځله خپله وینه تویه کړه، خپله ښۍ سترگه یې د روسي بم له پرځې سره والوته، خو دې زخمونو، سختیو او آزمونونو په عمري عزم کوم اغېز ونه درلوده. هغه د کمونېست نظام د راپرځېدو تر ورځې په پوره متانت د سنگ حصار په سنگر کې ولاړ و او د جهادي مبارزې توغ یې رپاند ساته.

کله چې کمونېزم را وپرځېد، نو ملا محمد عمر خپل د جهاد مرکز په مدرسه بدل کړ. هغه د اسلامي نظام د جوړولو کار هغو رهبرانو، پروفیسرانو او

انجیرانو ته پرېښود چې هر یوه دوه لسیزې په اسلامي نظام، خلافت او شریعت باندې ژبه ټکولې وه.

هر یوه ځان د اسلامي نظام تیوريسن او متخصص باله، هر یوه د اسلامي نظام او خلافت د جوړولو په موضوع گڼې لیکنې او رسالې لیکلې وې او کلونه کلونه یې خلکو ته د سرتاسري اسلامي نظام د قیام او فلسطین د ازادۍ وعدې ورکړې وې، خو درې کلنې تجربې ثابته کړه چې قول او عمل دوه بېلابېل شيان دي. ډېر ځله به یو څوک په تیوریک لحاظ په یوه موضوع پوهیږي، مگر الله تعالی به د عملي تطبیق استعداد او صلاحیت نه وي ورکړی. زموږ جهادي پروفیسوران هم همداسې پوچ وختل.

هغوی لا د کمونېزم له جهاده نه وو اوزگار شوي چې تر خپل منځ یې یوه بل ته د جهاد! اعلان وکړ. هغوی په خپل دری کلن کردار سره نه یوازې د افغان جهاد وقار په اوبو لاهو کړ، بلکې لسگونه زره بې گناه کابلیان یې هم ووژل، فساد او پاتکماري یې هم ترویج کړه، د غلا، غصب، ظلم، قتل اود بیت المال د لوټماری کلتور یې هم عام کړ او په نړیواله کچه یې اسلامي فکر او جهاد ته سخته صدمه او بدنامي واړوله.

ملا محمد عمر مجاهد چې د پروفیسرانو کمزوري ورباندې وغمېده، مجبور شو چې خپل مسؤلیت په خپله اداء کړي. هغه په لومړۍ ورځ تک تنها ووت، درس په درس او حجره په حجره وگرځېد، د فساد په وړاندې قیام ته یې خلک را وبلل او په ډېره لنډه موده کې یې د الله تعالی په نصرت یو داسې څپاند اسلامي حرکت په غورځنگ را ووست چې د فساد او پاتکمارۍ ځنځیرونه یې د خسو په شان په مخه واخیستل.

هوکی، ملا محمد عمر مجاهد اسلامي نظام جوړ کړ، علماء کرامو هغه ته د امیرالمؤمنین لقب ورکړ. هغه د اسلام هغه ټول قوانین عملي کړل چې په توان

يې پوره وه. د ټولنې د اصلاح، د قوانينو او قضاء د اسلامي کولو، د امر بالمعروف و نهی عن المنکر د ديني وجيې ترسره کول، د حدودو او قصاص نفاذ او د اسلامي تعليمي نظام د پياډه کولو په شمول يې ټول په توان پوره شرعي اقدامات ترسره کړل.

په نړيواله کچه يې د اسلامي امت په هره غميزه غمجن شو او د نړۍ په هېڅ کونج کې يې له مسلمان څخه خپله همکاري او خواخوږي ونه سيموله. هغه د سيمه ييزو هېوادونو او نړيوالو کافرانو د پوځي، اقتصادي، سياسي او تبليغاتي جنگ او فشارونو په وړاندې لکه غر داسې دنگ او مطمین ودرېد. د نړۍ طاغوتيانو هڅه پيل کړه چې د اسلام د دې ريښتيني او غيرتي زوی اورمېر ټيټ کړي.

مگر د دريم عمر په زړه کې له هغه پيغمبر عليه السلام سره د وفا تعهد پروت و، چې لومړني عمر رضي الله عنه هم ورباندې ايمان را وړی و. د هغه په رگونو کې د بدرينو او صديقينو ايمان او جذبه ځغليده، د هغه په زړه کې د الله تعالی وېره وه، هغه الهي خوف چې د ده په زړه کې يې بلې ويرې ته ځای نه ورکاوه.

له شرقه تر غربه د نړۍ سترو طواغيتو په گډه د ملا محمد عمر مجاهد او د هغه لخوا تاسيس شوي اسلامي نظام په وړاندې جنگ اعلان کړ، کفار له سترو پوځونو او جنگي سازوسامان سره راغلل. ملا محمد عمر مجاهد د دې په ځای چې د اسلامي امت کمزوري ښکاره کړي او د کفر په وړاندې د اسلام بيرغ ټيټ کړي، د اسلامي تاريخ بې سارې قرباني يې ورکړه، د پاچاهۍ د تخت په ځای يې د غرونو او رغونو لاره ونيوه، د هېواد له غرنيو سنگرونو يې د صليبي طاغوت په وړاندې جهاد ته دوام ورکړ.

په لومړي ځل یې د اسلام سرسخته دښمنان امریکایان په ځان پورې حیران او د تاریخ تر ټولو اوږد جنگ په ستړیا واړول. ملا محمد عمر مجاهد د ژوند تر وروستۍ سلگۍ د جهاد او اسلامي نظام ارمانونو ته متعهد پاتې شو. هغه چې څه ویلي و، هماغسې یې وکړل. هغه چې له اسلام سره د وفا کومه وعده کړې وه، په هغه وعده تر پایه ودرېد.

هغه لکه څنګه چې د هېواد د کلیو په سوچه او فطري ماحول کې را ستر شوی و، بېرته هماغو خړو کلیو، خټینو کورونو او ډبرینو سنگرونو ته وګرځېد. د خپل مجاهد او بې کوره ولس په شان یې د جهاد انقلابي دوره له بې کورنۍ، ستومانۍ او سختیو سره همغاړې تېره کړه. هغه د هېڅ معاصر رهبر یا لیدر په شان د امتیازي او هوسا ژوند هوس ونه کړ، بلکې له کفري بالا د سستۍ د منلو په ځای یې په سپېرو خاورو کې غریبانه ژوند غوره وباله. تر دې چې بالاخره د مبارزې له همدې کلیوال سنگر څخه په جګو سترګو او سپین مخ د خپل رب حضور ته ورغی.

هوکې، درنو لوستونکو! امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد د ۱۳۹۲ هـ ش کال د ثور د میاشتې په څلورمه نېټه له دنیا سترګې پټې کړې. راځئ د مغفرت په دعاګانو یې یاد را تازه کړو.

د ثور ۱۴۰۴؛ امت بل عمر له لاسه ورکړ

سعید منصور

اسلامي تاريخ په هر دور کې د بشريت د ټېکې لارښوونې لپاره د نايابو رهبرانو په درلودلو سره دا ستر افتخار له ځان سره لري. دې سلسله کې بيا عمر نامې سلسله تر نورو مشهوره ده. هغه مهال چې لا هم پر دنيا د جهل تاريخۍ خوره وه؛ نجونې ژوندۍ خښېدلې، غلا او بد ماشي وياړ و، قومي جگړو بيخي توند حرکت درلود، د بشريت اړيکه له خداى سره دومره سسته وه چې د تناسلي الو عبادت کېده. داسې مهال اسلامي تمدن د بشريت د ښېگڼې لپاره د حضرت عمر غوندې عادل پاچا ميدان ته راويوست. هغه عمر، چې د شپې يې خوب نه درلود، ښار او اطراف کې گرځېد، داسې نه چې کوم يتيم له لورې وژاړي او ده دې خپل مسؤليت نه وي اداء کړى. هغه عمر، چې دښمنان يې پر غيرت گواهي ورکوي.

ور پسې عمري سلسله کې بيا دويم عمر، عمر ابن عبدالعزيز رحمه الله دى. هغه عمر بن عبدالعزيز چې، له الله تعالى څخه وېره، خاکساري، عدالت او تقوى يې ځانگړي صفتونه و. هغه عمر چې د واکدارۍ پر مهال يې ذکات اخيستوونکي په سخته موندل کېدل. صفيان ثوري رحمه الله وايي چې راشده خلفاء پنځه دي؛ ابوبکر، عمر، عثمان، علي او عمر بن عبدالعزيز.

دا عمر د مسلمانانو د لوړتيا پر مهال د مسلمانانو رهنما و، خو هغه عمر چې د مسلمانانو د ځورنې پر مهال يې د مسلمانانو رهبري پر غاړه وه؛ هغه افغانى ملا محمد عمر مجاهد دى. هغه ملا عمر چې له خپې حجري را پورته شو، خپرو

وطنو کې يې تربيت وشو. هغه ملا چې كهف سورت يې پر واقعي معنا عملي كړ. هغه ملا چې معنويت ته يې په درنه سترگه وكتل او مادياتو يې غيرت ته تاوان ونه رساوه. هغه ملا چې د دښمن مادي زور ته تسليم نشو. لومړی يې خپل هېواد له پاتكيانو وژغوره، پاتكيان يې له پاتكو پسې واخيستل. كرار- كرار يې د اسلامي نظام هڅې پيل كړې، په لنډ وخت كې يې په هېواد كې اسلامي نظام نافذ او د الله تعالى قانون پلي كړ.

هغه ملا عمر چې د ده تر واک لاندې سيمو كې د نړۍ هر مظلوم مسلمان د مېشتېدو ارمان درلود. هغه ملا عمر چې په يوويشتم قرن كې يې د خيرالقرون غونډې دولت بنسټ كېښود. هغه ملا عمر چې بېل شوی دين او سياست يې بېرته سره يو ځای كړل. هغه ملا عمر چې ملا ته يې په دفتر او سياست كې د كار كولو جرئت ورکړ.

هغه عمر چې نه يې لکه د نورې نړۍ د شاهانو غونډې زړهي گاډی درلود او نه يې تشريفاتي دربار درلود چې غريبان دې ترې محروم وي. بلکې مېلمستون يې د خوارانو او غريبانو د اوسېدو ځای و.

هغه ملا عمر، چې د ده په رهبريت كې عمومي عدالت پلي و. رشوت دومره كم و چې اصلاً نه حسابېدی. امنيت يې مثالي و. د كوكنارو د كښت كچه يې په يوې اعلاميې صفر ته راټيټه كړه.

خو دا اسلامي نظام د اسلام ابدې دښمنانو (غريبانو) ونه زغملی شو. بې شمېره توطيې او د تخريب برنامې يې ورته جوړولې. غريبان په توطيو جوړولو كې دومره مخته لاړل؛ چې آن خپل وضعي قوانين يې هم تر پښو لاندې كړل.

غربيانو پر گران افغانستان باندې تر حملې وروسته شته اسلامي نظام ږنگ او پر ځای يې خپل روزل شوي غلامان د واک پر گدی کېنول. دوی پر دې هم بسنه ونه کړه؛ زمونږ پر اسلامي کلتور يې حملې پيل کړې، علماء او د سر کسان يې را شهيدان کړل.

دیني شعار يې توهين کړل او غوښتل يې چې زمونږ اسلامي ټولنه چې د اخلاقو خزانه ده، پر خپل وحشي تمدن روان کړي او داسې نسل وروزي چې په خټه افغانی، خو کلتور، فرهنگ، اخلاق او ثقافت يې د غرب وي. داسې پېچلي وخت کې چې د غرب ټیکنالوجيکي تبليغاتو نړۍ پر سر اخیستې وه او هېڅ چا يې پر وړاندې د درېدو توان او جرئت نه درلود؛ دریم عمر دا دروند بار پر اوږو واخیست. ده افغانان د غرب پر وړاندې مقابلي ته را وبلل. افغانانو ته يې په خپل عمل او گفتار ثابته کړه چې معنویت به همېش پر مادیت غالب وي. مانا دا چې د ایمان زور ته اټوم هم د ټينګې نه دی.

هغه عمر، چې د غرب مادي فشار او صليبي اشري اراده سسته نه کړه. افغانانو هم د ده لاره تعقيب کړه او د نړۍ د عصر د جال (امريکا) ته يې ماتې ورکړه. افغانانو په يوويشتم قرن کې يو ځل بيا اسلامي تاريخ ته زرين باب ور زیات کړ.

خو تقدير خپله فيصله کوي؛ عمر دې ته پاتې نشو چې د خپل مظلوم ملت په لاسونو ماتې خوړلې امريکا پر خپلو سترگو وويني. دی تر دې وړاندې د ابدې ژوندون پر لور وکوچېد او تر شایې داسې پوځ پرېښود چې هر يو يې د دين په دفاع کې له هېڅ يوې قربانۍ هم نه پر شا کيږي.

د نجات الهي لورینه د هغه په شخصیت کې

صلاح الدین صارم

په دنیا کې ډېر لوی لوی خلک تېر شوي او هر یوه یې په خپل وخت کې دغه لویوالي ته ځانگړي اسباب او علتونه خپل کړي. مونږ چې په یوویشتمه پېړۍ کې اوسېږو او د دې پېړۍ ننگونو ته گورو، فکر کوو چې بل هیڅ وخت به دغه ډول حالات او شرایط نه وي رامنځته شوي او نه به د ملتونو په سطحه دومره لویې غمیزې او تراژیدۍ چا لیدلې وي او دا به تر ډېره حده په ځای هم وي، ولې چې نړۍ اوس هغه نړۍ نه ده چې د خلکو په ذهن کې یې موهوم لویوالي شتون درلود او له حقیقه یې تر ډېره ځایه نه خبرېدل. اوس چې د یو کلي حیثیت لري نو د نړۍ په سطحه پېښو کې زموږ د هېواد قضیه یوه داسې پېښه وه او ده چې د نړۍ په هر کونج کې تر کلونو کلونو د ورځې خبر او سر خط وي، همدا هغه څه دي چې پورته حقیقت رښتیا کوي.

افغانستان، شاید چې د نولسمې پېړۍ تر وروستیو به هم ډېرو خلکو نه پېژاند او نه به د دې ضرورت لیدل کېده چې د تعلیمي نصاب په جغرافیه کې دې د دې هېواد نوم را وپل شي؛ خو اوس یې چې د نړۍ په سطحه د نوم له ذکر سره کوم حیثیت دی، په همدومره حیثیت او ارزښت د دې هېواد پېښې د نړۍ د بل هر هېواد په پرتله مهمې او ارزښتناکې دي او په دې هېواد کې د دغه نړیوالو ننگونو په وړاندې د ولاړو شخصیتونو شخصیت او رهبري ته تر دې په څو برابره لوی مقام او خورا ارزښت ورکوي، په تېره بیا چې د افغانستان له وضعیت سره د نړۍ وضعیت څه چې، د نړۍ نقشه هم تغیر شوه.

همدا چې زمونږ د هېواد د څلورو لسيزو انقلابونو او جرياناتو د نړۍ وضعیت بدل کړ، ښيي چې د دې هېواد له اراضي نيولې بيا تر ولس، شرايطو، آب و هوا او موقعيت پورې هر څه ډېر مهم دي او هر يو يې د دې وړ دی چې تر ځانگړې څيړنې لاندې ونيول شي. نو له هغه څېرو او شخصيتونو به يې څه وايي چې په دغه خاوره کې يې د دغه ولس او ملت رهبري کړې او پر ځان يې راټول کړي؟!!!

مونږ ته زمونږ په هېواد کې ټول مشران، رهبران، حاکمان او قايدین ښه معلوم دي. که يو وخت په يو چا غولېدلي يو او نه مو دی پېژندلی، خو بيا وخت پخپله راته پېژندلی. که يوه زمانه يې مونږ په ملاتړ کې منلې او نارې وهلې دي؛ وروستي عقل بيا داسې ترې بې زاره کړي يو چې د نوم له ذکر سره يې کرکه او نفرت تر ډېره زمونږ له ذهنه نه لرې کيږي. دغه غبرگون او عکس العمل د هغو کړنو مولود دی چې زمونږ په هېواد کې د بېلا بېلو فکرونو او نظريو خاوندانو پر موږ د تسلط او حاکميت پر وخت له مونږ سره تر سره کړي.

د "ښه نه ورک کيږي او بد نه پاتې کيږي" پر مقتضا به په خپل څلور لسيز انقلاب کې يوه مقايسه او پرتله وکړو، چا وژغورلو او چا د وخت نادودو ته ور تېل وهلو:

په هېواد کې د سياسي ټيکاو د له منځه تلو او د عمومي وضعیت د بدلون، يا د هېواد د ناخوالو د پيل نېټه د ۱۳۵۷ هـ ش کال د ثور کودتا ښودل کيږي، له هماغې ورځې تر ننه چې نږدې څلوېښت کاله کيږي مونږ ډېرې ناخوالې وليدلې او دا دی نن هم لا جگړه روانه ده. په دې ټوله څلوېښت کلنه اوږده

موده کې د ښو د ښه او د بدو د بد تمیز ونه کړای شو، ښایي د انتقاد گوته راته ونيول شي او عقلاً هم تر سوال لاندې را شو.

په خپله د ژور سوچ او تاریخي مطالعې په نتیجه کې د رهبري په مقام کې د اشخاصو په پرتله د ټولو له منځه عالي قدر امیرالمؤمنین ملا محمد عمر "مجاهد" ته په ټول احترام، دهغه عظمت، حقانیت، اخلاص او رښتینولۍ ته قائل یم او له نورو ټولو تېرېم. د هېواد مینه، له ولس سره خواخوږي، وفا او اخلاص یواځې په ده کې وینم. د تېرې څلوېښت کلنې غميزې تر ټولو خواخوږی او مخلص رهبر یې بولم.

د مرحوم امیرالمؤمنین رحمه الله د شخصیت په اړه یو څو هغه ځانگړنې ذکر کوم، چې فکر کوم د ده په شخصیت کې تر نورو ډېرو مهمې دي، خو زموږ ډېرو پام نه دی:

د ولس د نجات انگېزه

د نویمو کلونو د ظلم، جهل، تاریکیو، بربریت او وحشته هر څوک کړېدل او هر هېوادوال دې حالت ته په کتو ځورېده، خو د ولس د نجات داسې انگېزه او فکر به له چا سره نه و چې عملي اقدام وکړي او په دې لار کې د سر په بیه سوچ او سودا وکړي. دغه د نجات سوچ او عملي اقدام د هېواد له منځه یو تن مجاهد شخصیت چې له روسانو او کمونستانو سره د جهاد او له هغه په را وروسته دوره کې له فساد او خیانته پاک شخصیت و، همدا (ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله) و، چې له شته ظلمونو او وحشتونو د افغان مسلمان ولس د نجات او د تېر پاک جهاد د ثمرې د اعادې په نیت یې د (۱۴۱۵هـ) کال د محرم د میاشتې په (۱۵) او (۱۹۹۴) میلادي کال کې یې عملي قدم پورته کړ.

او د خپلو يو شمېر همداسې دردمنو ملگرو په ملتيا يې د کندهار ولايت د ميوند ولسوالۍ له "سنگ سار" څخه وسله واله مبارزه پيل کړه.

د نظام صلاحيت

په يوه داسې هېواد کې چې د تاريخ ډېره برخه يې له جنگ جگړو ډکه وي او خلک يې سر شوخه او سرشاره خلک وي، په يوه نظام را ټولول څه اسان کار نه دی، په تېره بيا چې د نويمو کلونو په څېر ناخوالو سره يکې لاس و گرېوان وي، هېواد دې په ملوک الطوايفي بدل شوی وي، فساد پکې اوج ته رسېدلی وي، په سيمه سيمه کې دې واکدار يو جلا پاچا او واکمن وي، په داسې هېواد او داسې شرايطو کې لومړی د نظام رامنځته کولو او بيا د نظام پر مخ بېولو صلاحيت په هر چا کې نه شي پيدا کېدلی.

اميرالمؤمنين ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله په افغان ولس د الله تعالی له لوري د نجات او رحمت همداسې لورينه او شخصيت و چې په هماغه ناوړه شرايطو کې يې هېواد شموله نظام را منځته کړ. او په ډېر ښه شان يې دغه نظام رهبري هم کړ او نه يواځې دا چې د نويمو کلونو تنظيمي جنگونه، فساد، بې ديني، ملوک الطوايفي او بېلا بېلې ناخوالې يې ختمې کړې؛ بلکې د هېواد ارضي تماميت يې خوندي او د هېواد د شتمنيو د چور او تالان مخه يې ونیوله.

د مرحوم اميرالمؤمنين د دغې لورينې او رحمت احساس هغه چاته ښه کېدلی شي، چې د هغه وخت ظلمونه او ناخوالې يې په خپلو سترگو ليدلي وي.

قوي فراست

فراست هغه قوه ده چې الله تعالى يې د خپلو اولياوو (دوستانو) په زړونو کې اچوي او په برکت يې د خلکو حال ځان ته معلومولی شي. پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايي: اتَّقُوا فِرَاسَةَ الْمُؤْمِنِ فَإِنَّهُ يَنْظُرُ بِنُورِ اللَّهِ... [رواه الترمذی]
د مسلمان له فراسته ځان ساتئ، ځکه هغه د الله تعالى د نور په مرسته لیده کاته کوي.

د نظام د چارو په ترسره کولو او د دومره لوی هېواد او ستر ولس په قیادت کې له مرحوم امیرالمؤمنین رحمه الله سره د الله تعالى له ځانگړو مرستو څخه یوه هم هغه فراست و چې نوموړی پرې د الله تعالى له لوري ځانگړی شوی و.
له هر مسلمان سره څه نا څه فراست وي، خو مرحوم امیرالمؤمنین له خورا قوي فراست څخه برخمن و.

د بېلگې په ډول به یې یو څو ذکر کړو (چې له ثقه او کره ملگرو څخه اورېدل شوي وي).

د امارت د حاکمیت په وخت کې اسلامي امارت هڅه کوله چې په ملگرو ملتونو کې د افغانستان څوکۍ ترلاسه کړي. په دې هڅو کې و چې یو وخت د سعودي استخباراتو ملا عبدالجلیل اخند ته ویلي وو چې که د دغې څوکۍ لپاره حامد کرزی انتخاب کړئ، قوي سړی ده شاید دغه څوکۍ درته وگټي. کله چې دا خبره له مرحوم ملا صاحب سره شریکه شوه، په ډېر لنډ ډول یې ورته وویل: "هغه خو د دوی خپل سړی ده مونږ ته به څه وکړي، سبا به یې له ځانه داسې اعلان را پسې کړی وي؛ چې بیا به نه جیره کيږي."

دغه راز په نظامي برخه کې يې په کابل کې د دفاع وزارت مسؤلينو ته ويلې وو چې زما شخصي رايه دا ده چې د کابل له لوري د شمال فتحه پرېږدئ، د شمال لوېديځ ولايتونو فراه او بادغيس له خوا پرې راشئ، خو د نظامي مسؤلينو ټينگار دا و چې نه، د کابل له خوا دې وشي، اکمالات اسانه دي او... وخت بيا همداسې ثابته کړه.

د مرحوم د فراست په اړه مفتي محمد تقی عثمانی صاحب هم يادونه کړې. کله چې د علماوو په يوه هيئت کې کندهار ته تللی و او هلته يې ورسره ليدلي و، نوموړی وايي مرحوم ملا صاحب د خورا قوي فراست څښتن و. آن تر دې چې د امريکايانو په وړاندې د بيا متحد کېدلو، د قوي صف د راتلو او بلاخره په افغانستان کې د امريکايانو ماته او د هغوی له لوري د مذاکراتو غوښتنې او تور لېست د له منځه تلو وړاندوينه يې هم کړې وه.

ملا

مرحوم اميرالمؤمنين ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله که هر څومره وستايل شي، او د هغه هر څومره خصوصيتونه ياد شي؛ تر ټولو مهم صفت او مزاج چې هغه پرې يادېږي، هغه د "ملا توب" هغه صفت دی چې په ټولو صفتونو او خصوصيتونو يې فوقيت پيدا کوي. په افغاني ټولنه کې ملا هغه څوک دی، چې ولس په هر وخت او هر رنگه حالاتو کې د هغه مني او بس. بل که د هرې طبقې سپری وي؛ په ټولنه او اجماع کې به مجبوراً په ملا پسې وي او له ملا سره مخالفت يې له ولس سره په مخالفت تماميږي. نو هيڅکله نه شي کېدای چې افغاني ټولنه او ملا سره جلا کړل شي. علامه اقبال لاهوري رحمه

الله دغه امتزاج په ښه ډول درک کړی او د شیطانانو په یوه خیالي سلا مشوره کې د هغوی په ژبه وایي:

افغانیو کی غیرت دینی کاځه علاج

ملا کو اس کے کوہ و دامن سے نکال دو

د افغانانو د دیني غیرت علاج دا دی چې له سمې او غر څخه یې ملا وویستل شي. یو خو له لویه سره زمونږ په هېواد کې د تاریخ په اوږدو کې د ملایانو په قربانیو او خواریو خاورې اړول شوې او د هغوی ډېرو سترو سترو کارونو ته په کمه سترگه کتل شوي دي. بل زمونږ یو شمېر لوستي طبقه په دې فکر دي چې ملا د زعامت اهل نه دی او نه مني چې د هېواد په استقلال او خپلواکۍ کې هر وخت ستره ونډه او رهبري د ملا ده.

خو د نویمو کلونو د ناخوالو خاتمې ته د هرې طبقې لوستي خلک او روڼ اندي یې وسه شول، یواځې همدا ملا و چې د خپلو همفکره او دردمنو ملگرو په ملتیا او قربانیو یې دغو ناخوالو ته د پای ټکی کېښود او له منځه تلونکي او پوټه شوی هېواد یې بېرته واحد افغانستان کړ.

په رښتیا چې زمونږ ځورېدلي او دردېدلي مظلوم ولس ته د ده شخصیت د نجات الهي لورینه وه، چې زمونږ ولس پرې له بې مثاله ناخوالو، کړاوونو او نادودو نجات وموند او هېواد مو له تجزیې او له منځه تلو پرې وژغورل شو.

فرحمه الله وجعل الجنة مثواه

با وقاره امير

لطف الله خيرخوا

دوه زره لسم كال و، "جنگ" ورځپاڼه کې مې د جماعت اسلامي د يوه مشر کالم لوست. کالم کې يې د امارت پر مهال کندهار ته د خپل سفر روږد لیکلی و. د ده له قوله، چې موږ سفر ته ډېر تیاری نیولی و. زیرک او تجربه کار وفد مو برابر کړی و، دوه درې ورځې مو د ملا صاحب لیدو ته انتظار وکړ. کله چې د ملاقات شېبې را ورسېدې، زموږ د پخوا او خولورو سترو ارواوې والوتې. وایي موږ د نړۍ د رهبرانو د تکلفاتو فکر کړی و، مگر ډېره ساده ودانۍ کې او ډېر ساده لباس کې یو معزز، مرعې او چوپ انسان سره مخ شوو. وایي زموږ وفد سخت متاثره و، نو زموږ پخوا نطاقانو او خبر لوڅو هم خپلې خبرې منظمې ونه کړای شوې. وایي موږ د نړۍ حسابونه ارزولي و، په سیاستونو وغږېدو، ستراتیژۍ مو ورمخ ته کړې، د خبرو جريان کې ترڅه هم راتله او خواږه هم، مگر د دې موقر انسان تندۍ نه په خوږه له خپل حالته بدل شو، نه په ترڅه گونځې شو. وایي کله مو چې خبرې پای ته ورسېدې، ډېر لنډ ځواب یې راکړ: ستاسو خبرې پر ځای دي، خو موږ دغسې فکر نه کوو. زموږ لار بېله ده. د لیکوال تبصره دا وه، چې څوک دین ته کار کوي، هغه باید د ملا صاحب په څېر همغه ډول فکر وکړي، چې دین ته پرې کار کیږي، نه دا چې زموږ د تنظیمونو په څېر د دین په نوم، د دین مخه ونیول شي. استاد مزمل موږ څو ملگرو ته یو مجلس کې وویل، چې زه په مجلسونو او ملاقاتونو کې نه ډارېږم، خو ملا صاحب ته چې ورتلم، پښو مې زور نه اخیست، او هغه څه مې چې ویل غوښتل سم مې ونه شو ویلی.

دغه رعب د هغه وقار برکت و، چې ملا صاحب د یوه غښتلي امیر په توګه درلود. د مسلمانانو د امیر په توګه د هیچا دربار ته ونه درېد. هغه خلک چې په ډېره ناځوانۍ ملا صاحب پر دیو ته منسوبوي، نه دي پوهېدلي، چې همدغه جنرالان د درانه ملا صاحب په مخ کې لکه د ملازمانو وتل ننوتل. زه نه پوهېږم چې کیسه به تر کومه سمه وي، خو د عوامي نېشنل ګوند مشر اسفندیار په یوه وېبپو کې د "نصیر الله بابر" له قوله وايي: یوه ورځ مې ملا صاحب ته د ډېورنډ کرښې خبره یاده کړه. وايي په یوه پټکه یې له کوره راوویستم!

د امت د وقار مجدد

د اسلامي امت تر منځ د ورورولۍ پولې د "سایکس بیګو" تړون نړولې وې او دي. داسې مهال، چې دې پولو واقعي بڼه نیولې او هر مسلمان و نامسلمان یې لکه عقیده داسې مراعاتوي. د دغو وضعي قوانینو نړول څه، چې وختي مخالفت یې په نړۍ کې د یوه ستر جرم برابر دی، خو هغه څوک، چې "حدود الله" پېژني هغه پوهیږي، چې د کومو حدودو پایمال جرم دی او همده ته جوتیږي، چې د وضعي حدودو نړول څومره اسان دي. په نړۍ کې د جهاد د ستر رهبر اسامه بن لادن پر ضد، چې نړۍ متحرکه شوه او د خپل امت د دفاع په تور یې نړۍ ته مجرم معرفي کړ، هېڅ جنرال دا نه شوه کولای، چې استکباري طاقتونو ته آن څه عذر وکړي، خو همدا د وقار څښتن او د وفاء څلی د حدود الله د ساتنې په پار په هسکه غاړه ودرېد او د نړۍ د بې ساري تبلیغ او پروپاګند تر منځه یرغه یرغه ووت. هیچا ونه کړای شو، چې د ده په

خاوره دې د هغه يمني الاصله مسلمان ويښته سپک کړي. ټولې نړۍ وليدل، چې هغه د جهادي عظمت منار چېرته هسک شو او چېرته ونړېد!
زه خو هغو خلکو ته حيرانېرم، چې څنگه دغه د امت په مفهوم پوهېدلي امير ته د محدوديتونو نسبت کوي.

پولې نړول يا فزيکي دي يا معنوي، چې د نړۍ هر محروم انسان ستا په خاوره د مصؤنيت او تاييداحساس وکړي. هغه امت، چې خپله معنا يې يوازې تر کتابونو او درسونو منحصره وه، همداسې يوه عزام انسان ته اړ و، چې دا معنا له کتابونو واقع ته را وباسي، عملاً وليدل شي او دا ښکاره شي چې دا معنا قابل ديد او تطبيق ده. هغه معنا، چې سايکس بيکو د مسلمانانو لا شعور ته غور ځولې وه او ځينې خلک چې د همدې نقشي په پلي کېدو پر امت مسلط شوي وو، هېڅ نه پوهېدل، چې دغه د وقار غر څرنگه په دازلزله رېزه فضا کې هم سوکاله دی.

په سياست کې د اسلامي رموزو احياء

د خلافت په نړېدو هغه نورمونه نږدې ورک ول، چې په اسلامي پيرونو کې کارېدل. لکه خلافت، امارت، اميرالمؤمنين، شريعت، اهل الحل و العقد، بيعت، سمع و اطاعت، شرعي حدود، ولاء و براء، جهاد...

دغه د وقار او ننگ څلي يو ځل بيا واکمنې حلقې ته پورته اصطلاحات نويستل. له ۷۶ کلونو وروسته جهاد د يوې خاورې د واکمنانو بنسټيز کار و، بلکې داسې کار، چې تر سقوطه نورو کارونو ته ترې وزگار هم نه شول او سقوط هم داسې چې بېرته يې په هسک ور برابر کړل. کله چې دی ودرېد..کله چې ده غاړه نېغه کړه..کله چې ده په مستکبرينو ورمېړونه مات

کړل..خلک پوه شول، چې هر مهال ځان گټل کيږي. خپل حق ترلاسه کيږي او هر مهال، چې اراده وي، ټينگار او تعهد وي هره ورکه پيدا کېدای شي او هره سخته اسانېدای شي.

هغو خلکو چې د خلافت د اعادي لپاره يې تحريکونه تاسيس شوي و، دا مهال په طاغوتي کړيو کې ويلي کېدل. هغو تنازلاتو ته اړ شوي و، چې هېڅ مسلمان ته يې الله جل جلاله او رسول اجازه نه ورکوي، هغه انسان خو لا پر ځای پرېږده چې د خلافت د احياء لپاره د يوه متعهد انسان په توگه ميدان ته راوتلی وي.

دغه طبقه په طاغوتيانو کې ورننوتل او تازه تازه يې د ماتې ترخه تر سستوني ول، چې دغه د امت د قضايوو انسان د نړۍ حسابونه بدل کړل. خلکو ته يې وښووله چې "پرهوتي" انسانان لار پرېږدي. پرهوتي مبارزين د خپلې مبارزې لپاره پردي شرايط او ظروف مني. ور ويې ښووله، چې موږ د خپلې مبارزې لپاره خپل شرايط ټاکو، موږ خپل شرايط په خلکو منو او هغه څه کوو، چې موږ پرې ايمان لرو.

د ايمان او ثبات غږ

د امريکايانو د يرغل پر مهال ملا صاحب يوه خبره کړې. باور مو وشه، چې يو عالم زور په کې دی، يو اطمنان په کې دی، يو سکون دی په کې. وايي ملا صاحب ته چا وويل، چې امريکايان وايي موږ اسمان نه نيم انچ شی گورو. نښه رانه نه خطا کيږي. وايي ملا صاحب وويل: دا د دوی وعدي دي، مگر زموږ رب هم وعدي کړي، گورو چې د چا وعده حقه ده. دوی دې خپل کار وکړي، موږ به خپل کار کوو.

د امریکایانو د غورځو پرځو په اړه ترې یو بله مشهوره خبره هم روایت ده. د امارت اخیښو شپو کې یې مجاهدینو ته وینا کوله چې: امریکایان تکنالوژي لري، وژل به کولی شي، خو مرگ نشي دفع کولی.

یوه وینا چې ما خپله اورېدلې او امریکایانو ته یې پر افغانستان د برید پر مهال په ډېره اطمیناني لهجه کړې وه. ورته وایي دا نو شاهي نظام نه دی، چې تاسې راشی، موږ به درنه لاړ شو. دلته مجاهدین دي، منظم قطعات دي، غرونو ته به درنه وخېژي، هسې به ځان هم خراب کړی او موږ هم.

یو مشر، چې په مادي لحاظ دومره کمزوری وي، څه ډول دومره اطمینان لرلی شي، بې له دې چې خپلې عقیدې دومره ایمان او ثبات ور بښلی وي. یو مولوي صاحب د شیخ حسن جان په حواله ویل، چې هغه به د ملا صاحب په اړه ویل: د شرح عقاید او خیالي حافظ هم دومره کلکه عقیده نلري، لکه ملا صاحب.

رښتیا هم، چې د عقیدې ډېر شاگردان او استادان یې ایمان او ثبات کې شاته پرېښودل، دغو شاگردانو او استادانو به کېدای شي په لسگونو کړتې په عقایدو کې د خلافت و امارت و ولاء و براء درسونه ویلي او تدریس کړي وي، مگر دغسې به یې چا عملي کولو ته ملا نه وي تېلي، څه چې تصور به یې هم نه وي کړی.

رحمه الله رحمة واسعة، وأدخله فسيح جناته، و رزقه الفردوس الأعلى.

آمین

امیر المؤمنین د عظمتونو وارث

محمد رسول بهار

د امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد په اړه ډېرې او په زړه پورې خبرې کېدای شي. هغه د داسې تاریخي پړاو یو قهرمان وخت چې، خلک سا وتي گام د یوې پنا په لټه زغاستي و. هغه د اسلامي امت او په ځانگړي ډول افغانستان د تاریخ نه بندېدونکي، نه بدلېدونکي او ویرنده باب شو. لیکنې شروع دي، داسې ناوړلي شیان رابرسېره کيږي چې حیران به دې کړي. هر لیکوال کوشنې کوي داسې څه ولیکي چې نورو نه وي لیکلي. که لیکلي یې هم وي کوشنې کوي چې اسلوب ور بدل کړي. دا مهال زما ذهن ته د امیر المؤمنین په اړه دوه خبرې حاضرې دي او ماته د هغه له صفاتو دا دوه هغه ډېر مهم ښکاري.

د جهاد د ثمرې ساتونکي

په دې کې د هیچا هم اختلاف نشته چې افغانانو ته، بلکې ټولو مسلمانانو ته د افغانانو په اړه د جهاد د نتایجو گټل مهم دي. موږ ولیدل کله چې د روسانو له ماتې وروسته ځینې رهبران خپلو کې سره ونښتل، د نړۍ لوی لوی علماء، دعوات او خبرخواهان د دوی د روغې جوړې لپاره لاس په کار شول. ځینې علماء او مخور شخصیتونه په دې سوله کې سپک کړای شول، مگر هغوی هېڅ باک ونه گانه او خپل کار یې مخکې یووړ. د دوی دا کار همدا معنا لري چې مسلمانانو ته زموږ د یووالي او جهاد خبره تر هر څه مهمه ده. له بده مرغه چې زموږ سرکښانو د جهاد اهداف په نظر کې ونه ساتل او په هغه لار لاړل چې دښمن انتخاب کړې وه. د روسانو د وتلو پر مهال یو عجیب اتحاد

رامنځته شو. نړۍ که څومره هم سره مخالفه شي، بيا هم دومره په کې د روغې ځای پاتې وي چې د مسلمانانو پر ضد په کې يو ځای لاس په کار شي.

موږ ته معلومه ده او نړۍ کې هم مشهوره ده چې امريکا د روسانو پر ضد د افغانانو څنگ ته ودرېده او له هېڅ مرستې او ملاتړ يې درېغ ونه کړ. کله چې خبره اسلامي نظام ته راغله او مجاهدين خپلو کې په نظام غږېدل، د کفر دېمنې خپلو کې په يو ناڅاپي اتحاد بدله شوه. دا دواړه جهته په دې سره سلا شول چې افغانستان کې به د اسلامي نظام د قيام مخه نيسي. کله چې روسان مات شول، غربي مفکرينو وويل: مهالنۍ دښمن مات او ازلي دښمن سوېمن شو. د روس او امريکا مخالفت وخت پورې تړلی دی او اسلام سره د دوی مخالفت ازلي او تر پايه دی. اسلامي نظام نه روسان او امريکا يو ډول ځان ساتي، ځکه خو يې اوږه په اوږه د اسلامي نظام مخالفت ته را ودانگل. د دې دواړو لويو جهتونو خواړي وه چې افغانستان کې جهادي ډلې په داسې جگړې کې ښکېل شوې، چې د جهاد عظمت يې د خلکو سترگو کې ووړ کړ. جهاد ته کمونستانو او نشنلستانو د فساد خطاب وکړ. عام ذهنيت هم له دوی متاثر شو. اسلامي حلقه د يوه ناکامې ډلې په نوم وپېژندل شوه. د خلکو ذهنيت دا و چې نړۍ کې ټولې فلسفې او گروهې ماتې شوې، وار د اسلام دی او نړۍ به ژغوري. کله چې تنظيمونه خپلو کې ښکېل شول، هغه د اسلامي نظام وار يې داسې تېر کړ، چې خلکو په هر نظام شکر وويست. کله چې د جهاد د عظمت وارث توره پورته کړه او ميدان ته را ووت، د هيلو غوتۍ گل شوې، ارمانونو غځونې وکړې، هغه روحونو ارزښت پيدا کړ چې د اسلام د حاکميت په هدف له نړۍ کوچېدلي و، هغو سرونو قېمت وگاټه چې د

شریعت د نفاذ په کوشن ورغېدل، د هغو هایدونو قدرداني وشوه چې د محمدي رڼا د خپرېدو په خاطر ویلې شوي و. اسلامي نظام یې حاکم کړ، نړۍ ته یې وښودله چې موږ د دې نظام لپاره سر ورکړی و او نړۍ ته یې وښودله چې موږ څه غواړو، هغه کوو، زموږ مخه دې څوک نه نیسي، ځکه چې څوک یې نشي نیولای. هو، امیرالمؤمنین د جهاد د عظمت وارث و...

د افغاني تاریخ تسلسل

د داخلي جگړو له کبله افغانان داسې پړاو ته رسېدلي ول چې په تاریخي لحاظ ترې د یوې سوېې طمع هم نه شوه کېدای. دښمن داسې فکر وکړ چې دا خلک گوندې پراگنده شول. دا گومان ډېر بېځایه هم نه و، ځکه چې افغانانو هغه وخت تاریخ ته څه ورکړي چې کله یې لاسونه سره ورکړي وي. اتفاق او اتحاد چې نه وي، بیا خو تاریخ د زرداد خېلو کیسې لیکي..هغه داستانونه خوندي کوي چې د کمزوري زړه څښتن یې لوستلای هم نشي. تر ټولو ستر گواښ چې ټولې نړۍ پرې تبصره کوله او دښمنه نړۍ ورته لا سترگې پر لار وه، هغه د افغانستان د تجزیې خبره وه. څه خلک خو لا دننه په کور دې ته هم خوشاله ول چې په واړه مساحت کې خو د ده په څېر سړی هم وزیر کېدای شي، مگر داسې سړي توره په لاس میدان ته را ودانگل چې هر شوم هدف یې پوچ کړ، هره بده حيله یې په شا وتمبوله او هر بد نظر یې له بېخه وکاره. سړي د ابدالي جغرافیې داسې ساتنه وکړه، چې تجزیه ماران یې تر کولاب واستنبول و ماسکو ورسول. د افغانستان د نیمولو هره دسیسه یې له منځه یووړه او قومي تړون یې د عقیدې په داسې تار سره وتاړه چې نه

شلمدونکى او سپنېدونکى دى. که دا خبره تر پرونه پټه وه، نو دا نن وگورئ چې شمال کې مجاهدين د اسلامي امارت په اطاعت کې په کومه رشته سره تړلي؟ تر پرونه چې د تجزيې په دليل د اشغال د دوام خبرې کېدلې، څنگه به يې تکراروي چې د اسلامي امارت مجاهدين په لر و بر کې سره په يوه مزي او موحد اطاعت تړلي دي.

هو، اميرالمؤمنين د افغاني تاريخ د عظمت وارث و. نه يې نړېدو ته پرېښود او نه يې خرابېدو ته، چې ځينو يې ارزښته خلکو د دې مسلمان ملت د اسلامي ورورولۍ احساس خپل پيل کړي و.

اميرالمؤمنين په کور دننه هم دا احساس ژوندۍ وساته او ټولې نړۍ ته يې هم د دې عالي احساس مثال وړاندې کړ.

هو، اميرالمؤمنين د افغاني تاريخ د عظمت وارث و...

عمر؛ د راشدینو شپږم و

مصطفی حامد ابوالولید (د مصر نامتو لیکوال او تاریخ پوه)

په اوسنیو مسلمانانو نه بدلېدونکې دلیل: ټول ژوند یې په بېوزلۍ او تنه‌یۍ کې تېر کړ، په داسې حال کې چې دې امیر و او بیا یې له دې نړۍ سترگې پټې کړې، مونږ یې پرېښودو او دې لا هم یوازې او ناشنا و. دې له ټولو مخکې و او هیڅوک تر ده وړ ونه رسېدل. ځان یې تر خپلو مخکینيو اسلافو پورې ورساوه او راتلونکو ملگرو ته یې لا هم ډېرې سترې پاتې دي.

دې د هغه رسول الله صلی الله علیه وسلم په څېر و چې ده ورسره مینه درلوده. ده هم خپل ژوند په یتیمۍ، فقر او مسکینۍ کې تېر کړ. دې د هغه امت مشر او زعیم و، چې ټول عمر یې درېدري او یتیمۍ کې تېر شوی دی.

د قوي زمري په څېر زړور او د سهار ښکلې خوشبویه هوا په څېر نرم و. اوس ټول هغه خلک اندېښمن دي چې د دې لارې پیل او پای ور معلومېږي.

مونږ یې په داسې حال کې پرېښودو چې ځان یې خپلو اسلافو او نیکانو ته ورساوه. خپل امت یې د بریا او فتحې په درشل کې پرېښود او دې ترې په سلگيو د خپل رب جل جلاله په لور ولاړ. له دې نړۍ یوازې او غمجن ولاړ، څنگه چې راغلی وو.

افغانان د ټول امت وروستی ارمان او هیله ده، یا به ټول امت ژغوري او یا دې مسلمانان په بله سياره کې ځانته ځای وگوري.

دوی به څوک ملامتوي که دوی دا کار وکړي؟

ایا له دې امته یوازې، اندېښمن او بېچاره نه ولاړ؟

«عمر»... عمر د راشدینو شپږم و.

ملا صاحب استاذ كل او لوى عالم و

مولوي محمد نعيم

الله جل جلاله فرمايې (... إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ) (۲۸)

ابن كثير رحمه الله د دې ايت په تفسير كې وايي: (و عن ابن مسعود رضي الله عنه، أنه قال: ليس العلم عن كثرة الحديث، ولكن العلم عن كثرة الخشية) ژباړه: له ابن مسعود رضي الله تعالى عنه څخه روايت دى، چې ده وويل: علم په ډېرو خبرو او احاديثو نه دى، بلكې علم له الله جل جلاله څخه په ډېره وېره كې دى.

عن الإمام مالك رحمه الله يقول: (ليس العلم بكثرة الرواية، إنما العلم نور يضعه الله فى القلوب.)

ژباړه: له امام مالك رحمه الله څخه روايت دى، وايي: علم په ډېرو روايتونو نه دى، بلكې علم يو نور دى چې الله جل جلاله يې په زړونو كې اچوي. ورته روايت له امام ذهبي رحمه الله څخه هم شوى.

احمد بن صالح المصري وايي: معنى يې دا ده چې له الله جل جلاله نه وېره په ډېرو رواياتو نه ترلاسه كيږي.

ابن حبان رحمه الله په روضة العقلاء كې روايت كړى چې: قال ابن مسعود "ليس العلم بكثرة الرواية، إنما العلم الخشية"

ابن مسعود رضي الله تعالى عنه فرمايلي: علم په ډېرو رواياتو نه دى بلكې علم يوازې له الله جل جلاله څخه ډار دى.

امام ابو محمد علي بن خلف البربهاري الحنبلي رحمه الله وايي: (و اعلم رحمك الله، أن العلم ليس بكثرة الرواية والكتب، وإنما العلم من اتبع العلم و السنن، وإن كان قليل العلم و الكتب، و من خالف الكتاب و السنة فهو صاحب بدعة و إن كان كثيرة العلم والكتب)

ژباړه: په دې پوه شه! الله دې درباندي ورحميري، چې علم په ډېرو روايتونو او کتابونو نه دی، بلکې عالم هغه څوک دی چې د علم او سنتو پيروي وکړي، که څه هم چې پوهه او کتابونه يې لږ وي. او چا چې د کتاب او سنت مخالفت وکړ، هغه بدعتي دی، که څه هم چې ډېر علم او کتابونه ولري.

امام ابن رجب الحنبلي رحمه الله تعالى وايي: فليس العلم بكثرة الرواية ولا بكثرة المقابل، ولكنه نور يقذف في القلب، يفهم به العبد الحق، ويميز به بينه وبين الباطل، ويعبر عن ذلك عبارات و جيزة محصلة للمقاصد، و قد كان النبي صلى الله عليه وسلم أوتي جوامع الكلم...

ژباړه: نو علم په ډېرو رواياتو او ډېرو خبرو نه دی، بلکې يو نور دی چې په زړه کې اچول کيږي او بنده په هغه سره حق پېژني، په هغه سره د حق او باطل تر منځ توپير کوي، او په لنډو او مطلوبو عباراتو له هغه څخه تعبير کوي، رسول الله صلى الله عليه وسلم ته جوامع الكلم ورکړل شوی وو.

امام الوسي رحمه الله په روح المعاني کې د دې آيت شريف په تفسير کې داسې وايي: (والمراد بالعلماء العالمون بالله عزوجل و بما يليق به من صفا ته الجلية و أفعاله الحميدة و سائر شؤونه الجميلة لا العارفون بالنحو والصرف مثلاً فمدار الخشية و ذلك العلم لا هذه المعرفة فكل من كان أعلم به تعالى كان أخشى)

ژباړه: له علماوو نه مراد هغه څوک دي چې الله جل جلاله وپېژني، مناسب او وړ لوړ صفتونه، ستايل شوي کارونه او نور ټول ښايسته چارې وپېژني، نه هغه څوک چې نحو او صرف پېژني. له الله جل جلاله څخه د وېرې معيار هغه علم دی، نه دغه معلومات. نو هر څوک چې الله جل جلاله ښه پېژني، هغه ډېر ترې وېرېږي.

امام شوکاني په خپل تفسير (فتح القدیر) کې د ځينو تابعينو اقوال را نقل کړي: (قال مجاهد: إنما العالم من خشي الله عز وجل. قال الربيع بن أنيس: من لم يخش الله، فليس بعالم.)

ژباړه: امام مجاهد او امام شعبي وايي: پرته له شکه عالم هغه دی چې له الله جل جلاله څخه وېرېږي. امام الربيع بن انس وايي: څوک چې له الله جل جلاله څخه ونه وېرېږي هغه هېڅکله عالم نه دی.

امام بقاعي په خپل تفسير نظام الدرر کې د آيت کریمه د دې برخې په اړه وايي: (فيتنفي العلم عن لا يخشى الله)

ژباړه: نو له هغه چا څخه علم منتفي کېږي چې له الله جل جلاله څخه نه وېرېږي.

پورتنيو او نورو ورته معلوماتو ته په کتو سره په ډاگه کېږي چې د علميت او عالمت لپاره معيار ظاهري معلومات نه، بلکې قلبي معرفت دی. کېدای شي يو څوک ډېر معلومات ونه لري، ډېر کتابونه يې نه وي لوستي، خو زړه يې د الله جل جلاله په معرفت او وحدانيت ژوندی وي، زړه يې د الله جل جلاله له وېرې ډک وي. همدا لامل دی چې هر وخت ځينې په اصطلاح لوی لوی عالمان په باطل صف کې ولاړ وي، داسې کارونه کوي چې له يو عادي انسان

سره نه ښایي. د هغوی مغزونه له معلوماتو ډک وي، خو زړونه یې له حقیقت نه خالي وي. ډېر ځله یو عادي سړی گناه ته له ور لاندېدو وېرېږي، خو یو بل چې ډېر معلومات به لري، ډېر کتابونه به یې لوستي وي، نېغ او سړې سترگې پرې ور روان وي.

ملا صاحب مرحوم ته که د لومړي معیار (ظاهري معلومات) له مخې وگورو، په رښتیا هم چې ډېر کتابونه یې نه وو لوستي، ډېر معلومات یې نه درلودل، خو که حقیقي معیار (قلبي معرفت) ته وکتل شي، ټول به په یوه خوله شو چې ملا صاحب ډېر لوی عالم و. لکه څنگه چې مشر ملا صاحب ورته ویل کېدل، دغسې په معنی او مفهوم کې مشر هم و.

ملا صاحب هېڅکله د دنیا سات او بابت ته سر تیت نه کړ. د نفسي خواهشاتو پر سر یې داسې پښه ایښې وه، چې شور یې نشو ترې خوړلی. نه یې د غوړې مړۍ پروا لرله، نه د ملیونونو ملیونونو روپو، او نه هم د شهرت او نوم. په داسې حال کې چې د ډېرو پراخو او زیاتو معلوماتو خاوندان نه دي ورته ټینگ شوي!

ملا صاحب مرحوم د الله جل جلاله په واک او ځواک داسې ټینگ باور درلود چې، ټولې نړۍ ته یې د هغه په وړاندې د یو میري حیثیت نه ورکاوه، خو ډېر داسې کسان شته چې دلی دلی کتابونه یې په مغزو کې دي، مگر کله چې حالات لږ غیر عادي تر نظر ورشي، سمدستي یې اړې وټېښتي او د تسلیمې غبرگ لاسونه پورته کړي.

کله هم چې ملا صاحب د یو کار اراده کړې، په پوره قاطعیت او قوت سره یې تر سره کړی، داسې چې چاته یې د چون او چرا فرصت نه دی پرېښی.

او که چاڅه اندېښنې ور سره شریکې کړې دي هم، د ده په عزم او اراده یې کوم اغېز نه دی کړی.

ملا صاحب په خپله لویه او ژوره خاموشۍ کې لوی داعي او استاذ کل و. ډېر خلک کتابونه لیکي، په کلونو کلونو تدریسونه کوي، تقریرونه او بیانونه کوي، له دې ټولو یې هدف دا وي چې خلک د الله لوري ته راوبولي، خلکو ته حق او حقیقت بیان کړي، د خلکو په فکر، عقیده او نظر کې مثبت تغیر راولي. دا ټول وکړي ایله یو څو سوه، یا زره، یا لکه کسان تغیر کړي.

خو ملا صاحب مرحوم نه کتابونه لیکل، نه یې تقریرونه، وعظونه او نصیحتونه کول، او نه یې تدریسونه کول، ظاهراً پټه خوله، خاموش ملنگ و! کوم څه چې نورو په کلونو کلونو وعظونو، تدریسونو او کتابونو کول ده په ډېر لږ او کم وخت کې په خاموشه ملنګۍ وکړل!

د ملا صاحب له رازونو او پندونو ډکې سمندري خاموشۍ د ټولې نړۍ انسانانو ته علمي تدریس کاوه. ملا صاحب مرحوم په حقیقت کې د ازادۍ، خپلواکۍ، بروسې او توکل، شفقت او مهربانۍ، اخلاص او رښتینولۍ، مېړانې او غیرت عملي استاذ و. نوموړی په نړیواله کچه یوازینی کس و چې د کتابونو په پاڼو کې نغښتې ارزښتناکه معناوې او مفاهیم یې عملي ډگر ته راوایستل. ملا صاحب د یوې ژبې، یا قبیلې او قوم، یا یو هېواد او دوه هېوادو استاذ نه، بلکې د ټولې نړۍ استاذ شو. ځکه خو د نړۍ په گوټ گوټ، اسلامي او غیر اسلامي هېوادونو کې داسې خلکو بیعتونه ور سره کول چې بیخي یې لیدلی نه و، یوازې یې د ده خیالي او افسانه ډوله واقعي کیسې اورېدلي وې. که عرب و، که عجم، که مسلمانان وو او که کفار، که خپل وو که پردی، ټول

د ده په نرتوب او ځوانمردۍ مین و، ځکه ټولو ته یې وښودل چې سړی باید د ظلم، مستکبر او متجبر په وړاندې څه ډول د حق آواز پورته کړي! ټولو ته یې د خپلواکۍ او استقلال درس ورکړ.

یوازې اوسني نسل ته نه؛ بلکې د راتلونکو نسلونو لپاره به هم همداسې خاموش استاذ پاتې کیږي. او دا به تاریخ خامخا ثابتوي.

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ، وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ. (سورت الجمعة. آیت: ۴)

ستر محسن او ملي ناجي

قاري حبيب

د روسانو په وړاندې د جهاد کلونه و، زمونږ کورنۍ هم د ميليونونو نورو افغانانو غوندې په هجرت اړ شوې وه. زه د هجرت په ديار کې وزېږېدم، د هجرت د ديار د سوزنده صحراوو، ټکنده غرمو، بادونو، سيلابونو او ساري امراضو له مصايو سره همغاړي ژوند کې رالوی شوم، د کيمپ په سپېرو خاورو کې مې خاپوړې وکړې او د کيرديو په سيوري کې مې د ژوند لومړني کلونه تېر کړل.

چې لږ رالوی شوم او خپل سترې ژوند ته په فکر کې شوم له خپلې خوږې مور او د کورنۍ له مشرانو مې د خپل ژوند د کړاوونو په اړه پوښتنې پيل کړې. هغوی راته ويل چې مور مهاجریو، زمونږ اصلي هېواد افغانستان دی، افغانستان روسانو او د هغوی مزدورانو اشغال کړی او موږ د خپل ځان او ايمن د ساتنې په خاطر د هجرت لاره نيولې او دې کړاوونو ته مو اوږه ورکړې.

دغه وخت په افغانستان کې د کمونېزم په خلاف جهاد روان دی. د کيمپ د جومات په پنځه وخته لمونځونو کې به مجاهدينو ته د بريا دعاگانې کېدلې. د هر لوی او واړه، نارينه او ښځينه په زړه کې همدا يوه هيله وه، د مجاهدينو بريا او د هېواد ازادي.

د ډېرو مهاجرو مېرمنو د خپل سر ټيکري نذر ايښي و، چې که خدای پاک افغانستان ازاد او مجاهدين کامياب کړل، نو خپل د سر پوړونۍ به خيراتوم. د سر پوړونۍ د افغانانو په ټولنه کې ډېره ستره معنا لري، د سر د پوړونې په پلو

سره خلک د مړي له پور اخیستلو تېریري او هره نواتې یې قبلوي، خو زموږ د ولس د تور سرو په زړه کې د هېواد د ازادۍ مینه دومره ډېره وه چې په دې لاره کې یې د سر د پوروني خیرات ته هم تن اېښود.

یوه ورځ ډزې شوې، خوشالۍ شوې، او د هجرت کیمپ د خوبنیو غوغا په سر واخیست، وایي مجاهدین کابل ته ننوتل، هېواد ازاد او ارام شو، کمونستي نظام چپه شو. ددې خبر په راتلو د کیمپ د ډېرو سپین روبرو سترگې د خوبنۍ له اوبنکو ډکې شوې، تور سرو د خدای شکر و نه اداء کړل، تاوده پاستي یې خیرات کړل، خپل محبوب وطن افغانستان ته د ستنېدو هیلې وغوړېدلې، او څو اوونۍ وروسته موږ لومړني مهاجر وو چې بېرته خپل اصلي ټاټوبي ته ستانه شوو.

خو چې کلي ته ورسېدو را معلومه شوه چې کمونستي واکمني چپه شوې؛ مگر هېواد ازاد او ارام شوی نه دی، د خلکو د ستر ارمان شرعي نظام څرک نه لگیري، بلکې حکومتي واک د اهل کار او متدینو اشخاصو په ځای د فاسدو او فاسقو لندگرانو، داړه مارانو، پاتکیانو او غلو تر منځ تقسیم شوی دی.

هېواد ته په ستنېدو را معلومه شوه چې هېواد له یوه بحران څخه یوه بل خطرناک او خونړي بحران ته لوېدلی دی. که پخوا یوازې د افغانانو سر او مال په خطر کې و، اوس د کورنیو جگړو او خپلسریو له امله د هېواد پنځه زره کلن سیاسي وجود تر خطر لاندې او د تجزیې له گواښ سره مخ و. په کابل او ولایاتو کې تنظیمي جگړې پیل شوې. هره شپه به مو چې راډیو اورېده، د وژنو، جنسي تېریو، لوټماریو، داړه ماریو او ملي شتمنیو د چور

تالان خبرونه مو اورېدل. زموږ په سيمه کې که څه هم نسبتاً آرامي وه خو بيا هم د غلو او داږه مارانو کمۍ نه و. په لويو لارو پاتکونه جوړ شوي وو، په کليو کې اوباشان او فاسق اشخاص له وسلو سره گرځېدل، هر مشر فاسق له ځانه قومندان جوړ کړی و او څو تنه يې جلبه او چرسې وسله وال يې په ځان پسې ليکه کړي و.

ښه مې په ياد دي چې زموږ د سيمې داږه مارانو يوه ورځ په رڼا ورځ زموږ په کلي کې دوه تنه د بنجارې سوداگر لوټ کړل. د شپې مهال به يوازې همدا لنډگران په کوڅو کې گرځېدل. هيڅوک له ماښام نه وروسته بهر نه شوای تللی. د هېواد حکومتي سيستم، د نوي نسل تعليم او تربيه، خدمات او د انساني ژوند ټولې برخې له سقوط سره مخامخ وې. افغان ټولنه په يوه داسې بحران کې ډوبه وه چې نه يوازې بالفعله يې سر، مال، عزت، ناموس او ابرو ور لوټله، بلکې راتلونکي نسل يې هم د مطلقي گمراهۍ، خودسړۍ او فسق او فساد په خوا رهبري کوو.

افغانان، هغوی چې نړۍ يې د کمونېزم له بلا خلاصه کړې وه د خپلمنځي جگړو او هرج و مرج په اور کې کبابېدل. هر چا د دې بوږنونکي حالت يوازې ننداره کوله، هيڅ د اميد څرک نه برېښېده. يوازې د جگړې اوږونه وه چې هر خوا پراخېدل او يوازې د فسق، فساد، ظلم او تعدی ډولونه و چې نوې نوې بڼې يې نندارې ته وړاندې کېدې.

په همدغسې يوه سخت او تورتم حالت کې په کندهار کې يوه مېرني طالب خپل کتاب کت کړ، د ظلم، فساد، گټوډۍ او داږه مارۍ پر خلاف يې د مبارزې توغ پورته کړ. د وخت د ظالمو فرعون صفته داږه مارانو دښمني يې

په غاړه واخیسته او د هغوی د ورکولو حلف یې واخیست. په لومړي گوزار یې د کندهار او میوند تر منځ له لویې لارې د ظالمو ټوپکیانو څنځیرونه ټول کړل. ظالم، بې رحمه، فاسد او د ملت په اوږو، سپاره لنډه غریبې د خپلو شنیعو اعمالو په سزا ورسول.

او له هغوی څخه یې په تصفیې شوي ځمکه د الهي نظام وړانگې خپرې کړې. په څو ورځو کې د شر او فساد په خلاف د دې پاڅون اواز د هېواد تر کونج کونج ورسېده. په مظلوم او مقهور ولس کې د نوي ژوند ساه وغوړېده، ولس د نجات څرک ولید او د هېواد ټولو مظلومو سپین روږو او تور سرو د دغه مبارز او مجاهد طالب په حق کې د دعاگانو لپې اسمان ته کړې.

ښه مې په یاد دي چې څو اوونۍ وروسته ددغه مجاهد طالب ملا محمد عمر مجاهد لښکر زموږ تر سیمې هم را ورسېد. روژه وه، د ژمي موسم و، موږ ماشومان و خو زموږ له سیمې لږ لرې د ملا محمد عمر مجاهد په مشرۍ طالبانو د فساد په څالگیو د درنو وسلو بریدونه پیل کړي و. د توپ او راکټ هر کړنگ یې د ولس په رگو کې د ژوند وینه او مینه تاندوله، هر چا دعا کوله چې یا الله زر تر زره دا سپین لښکر زموږ تر سیمې راوړسوي چې د دې ظالمو، فاجرو، چرسي او لوټي پاتکیانو له سلطې څخه مو خلاص کړي.

څه وخت وروسته د درست افغانستان غونډې زموږ سیمه هم د اسلامي امارت په شرعي وړانگو منوره شوه. د ملا محمد عمر مجاهد تر مشرۍ لاندې طالبانو چې زموږ په سیمه کې لومړی کار وکړ، هغه دا و چې زموږ د سیمې سرکښه غل یې له خپلو دریو ملگرو سره گرفتار او د ولسوالۍ په چوک کې یې د غلا په جرم ښی لاس او چپه پښه ترې غوڅ کړل.

د همدې شرعي حد اجراء په ټوله سيمه کې د غلا او داړه ماری دود ته دپای ټکی کېښود. بيا تر هغو پورې چا په ټوله سيمه کې د غلا، غله او لوټماری نوم په خوله وانخيست، تر څو په امريکايي بريدونو کې د طالبانو واکمني له منځه لاړه.

د ملا محمد عمر مجاهد د واکمنۍ په راتگ سره د هېواد وضعيت له منفي حالت د مثبت خواته داسې په بل مخ واوښت چې چا يې تصور هم نه کاوو. د جهالت په ځای د علم، مدارسو او معارف وړانگې خپرې شوې. د بې نظمۍ، گډوډۍ اوهرج و مرج په ځای د الهي قانون او حکومت دارۍ کلتور را ژوندی شو. د بې امنۍ په ځای داسې امنيت راغی، چې افغانستان په نړيواله سطحه د امنيت بېلگه او مثال وگرځېد. د ظلم او تجاوز په ځای د انصاف او حق حقدار ته د رسېدلو اصول رواج شول. افغانستان د تجزيې له خطر څخه وژغورل شو، د ملوک الطوايفي او کوڅه واکۍ سيستم له منځه لاړ. ټول هېواد او ولس تر يوه حاکميت، يوه نظام او يوه شعار لاندې راغونډ شول.

د افغانستان نوی نسل د جهالت، خپلسرۍ، نشه يي توب، او نورو ډېرو خطراتو څخه وژغورل شو او د الهي قانون تر سيوري د سالمې تربیې په چوکاټ کې د سعادتمند ژوند په خوا رهبري شو.

بې له شکه چې دغه اوښتون په افغانانو د الله تعالی ځانگړی فضل او مرحمت و، مگر هغه څوک چې الله تعالی ددغه نوراني انقلاب لپاره وسيله کړ، هغه اميرالمؤمنين ملا محمد عمر مجاهد و. هغه ستر انسان چې الله تعالی يې د همت او اقدام په برکت يو ستر ملت ته له مطلق سقوط او پاشل کېدو څخه نجات ورکړ.

هوکې ملا محمد عمر مجاهد زموږ د نجات استازی شو، زموږ زخموڼه یې ټکور کړل، زموږ د مجاهد ولس د جهاد او هجرت سټي ارمانونه یې ترسره کړل، زموږ د کونډو، یتیمانو، بې کورو، او در بدره افغانانو په سترگو کې یې د ارمان او ښکې، هغه چې د یوه شرعي او پټ ساتونکي نظام په ارمان یې توبې کړې، وچې کړې. زموږ د مظلوم ولس له سر څخه یې د وحشي داږه مارانو د ظلم او جبر جغ پورته کړ، سټري ولس ته یې ارام ورکړ او ظالمان یې په شرعي مجازات ورسول.

د افغان ولس دغه ستر محسن او ملي ناجي د خپلې وظیفې له سرته رسولو وروسته درې کاله وړاندې د ۱۳۹۲ هـ ش کال د ثور په درېیمه نېټه چې د ۲۰۱۳ م کال د اپرېل له ۲۳ سره سمون خوري خپل روح الله تعالی ته وسپاره، د الله تعالی دیدار ته لاړ او خپل ولس یې په الله تعالی وسپاره.

زه د یو داسې چا په حیث چې مرحوم ملا محمد عمر مجاهد مې د یوه شخص په حیث په ژوند تر ټولو ډېر مثبت اغېز درلودلی، د ده د خدماتو مننه کوم، مرحوم ملا صاحب ته له الله تعالی څخه کامل اجر وونه او جنت الفردوس غواړم.

ای الله تعالی!

زموږ مرحوم امیر په خپلو انعاماتو ونازوه، هغه موږ د اسلامي شریعت او تربیې په وړانگو نازولي یو. خدایه پاکه هغه ته اعلي علین مقام کې ارام ورکړه، ځکه هغه زموږ مظلوم ولس ته د جبر او ظلم له پنځو څخه ارام ورکړی دی او د اسلامي حاکمیت په رڼا یې نازولی دی.

امین یا رب العلمین.

عمر مجاهد - لمر مجاهد

نعمان لطيف

د تاريخ پانو کې داسې وگړي ډېر کم پيدا کيږي چې د گفتار او کردار تر منځ تضاد نه لري، د زړه خبرې په خوله راوړي او په عمل کې يې پلې کوي. په عصر حاضر کې ملا محمد عمر مجاهد د داسې ځلانده وگړو له جملې څخه يو تن و. (رحمه الله)

ملا محمد عمر مجاهد په لږه موده کې د صادقانه گفتار او کردار له برکته په نړۍ کې لکه لمر وځلېد او د عثماني خلافت تر نړېدو را وروسته لومړنۍ مسلمان قايد و چې، د شرق او غرب محکومو مسلمانانو منحيث قايد ومانه او تر بيرغ لاندې يې جوپه جوپه را ټول شول. عمر مجاهد چې د دين او وطن لپاره په کوم نيت پورته شوی و، تر پايه صادق پکې پاتې شو.

له يوه پلوه که ملا عمر مجاهد يو پردی جنرال د وطن ور خرڅونې په غوښتنه، د تمامو پښتني رواياتو پر خلاف له خپل دستر خوانه پاڅاوه، له بله پلوه يې د ديني ارزښتونو د ساتنې په پار د يوه مسلمان په ننگ ټوله پاچاهي څار کړه. دغه مرد میدان نه په وطن سودا بازي وکړه، نه يې د نورو غوندې د دين په نوم سوداگري وکړه.

ملا عمر مجاهد به چې ويل: موږ تاريخ ليکونکي نه، تاريخ جوړونکي يو؛ په عمل کې يې ثابته کړه او افغانانو ته يې يو وياړمن او پر وقاره تاريخ جوړ کړ. د تاريخ په پانو کې د عمر مجاهد په نوم څپرکۍ به د تاريخ د پانو هغه څپرکۍ وي چې لوستونکي به يې لوستلو ته لېواله وي. دوی به د عمر مجاهد په ژوندانه کې دا راز لټوي چې هغه کوم ځواک و چې يو نوم ورکې عمر يې

له مدرسې پورته کړ، او لکه د لمر بې په نړۍ وځلاوه او لکه د غر بې د زمانې د هر سرکښ او طاغوت مخې ته ودراره.

بلې! داسې یو ځواک و او شته دی چې عمر مجاهد یې مبارزې ته وهڅاوه، او دا هغه ځواک دی چې عمر مجاهد ته یې وینې او اسلامي احساس ور کړی و.

په عمر مجاهد د همدغه احساس له کبله د حالاتو ناکړیدو خوب خدا حرامه کړه او په تش لاس، اما په پوره اخلاص یې د ناوړه حالاتو سره مقابله ته ملا وتړله.

عمر مجاهد د تاریخ هغه څېره وه چې په لمن هېڅ داغ نه لري؛ عمر مجاهد د گران هېواد پاشلی او ټوټه ټوټه وجود سره را ټول کړ او د لاجوردو او زمردو غله او د افغانانو په وینه مخمور پاتکیان یې یو پر بل پسې له صحنې ورک او تیت پرک کړه. ملا عمر مجاهد د سرکښو طغاتو خلاف هغه مهال ټوپک ته لاس کړ چې افغانان زیاتي له ژوندونه تنگ شوي ول، عامه او ملي شتمنۍ چور وې، ملي تاسیسات کنډر کنډر او د ټوپکسالارانو په پوستو بدل ول. هر ولایت د زور واکانو تر منځ وېشل شوی و او د هر واټ او سرک پر سر له افغانانو په زور او گواښ نغدي مالونه اخیستل کېدل.

عمر مجاهد داسې مهال د افغان ژغورنې توغ پورته کړ چې د جهاد ثمرات په اوبو لاهو ول، قربانیانې ضایع وې، د یتیمانو، کونډیو او ویرجنو افغانانو په حقوقو غاصبو ټوپکمارو گېډې اچولي وې.

د هېواد له هر گوټ مو د مظلومو هېوادوالو کریغې پورته کېدلې، په مړو مو رقصونه کېدل او پتمنو خویندو مو د عزت ساتلو په موخه له لوړو ودانیو ځانونه غورځول، او په ټوله کې هر مشر د هېواد د وېشلو لپاره په پردیو دسترخوانو شخوندونه وهل. امیرالمؤمنین ملا عمر مجاهد رحمه الله په تورو

تاریکیو کې د ډوبو هېوادوالو په وچو شونډو هغه مهال موسکاوې خپرې کړې چې د هېواد هر ذي روح سختې مایوسۍ نیولې و. نه د چا مال خوندي و، نه د چا هال، نه سر سلامت و او نه د وطن غر. د هېواد په هره دره د ډار فضاء حاکمه وه او د غیورو افغانانو په سرنوشت مسخرې کېدلې.

عمر مجاهد افغانانو ته د رڼا یو څرک، او په تاریکیو کې ډوبو او سر سانده افغانانو ته د روښانه سباوون یو زیری و. عمر مجاهد په معاصره دوره کې لومړنی واکمن و چې نه یې کوم مجل قاصر درلود، نه خارجي تجارتونه. نه ترې دنگې ودانۍ چاته میراث کې پاتې شوې او نه جریونه مخکې او بې حساب په ډالرو نه.

عمر مجاهد په خپل سیاسي بصیرت درک کړې وه چې د صلیبي خونخوارو په خلاف د جهادي توغ د پورته کولو په ضد به یې د هېواد ځینې علماء کرایه کړي او بیا به د سپېڅلي جهاد په بطلان کې د یرغلگرو لپاره اسلامي احکامات تحریفوي. هغه رحمه الله ځکه د مقاومت په پیل کې په علماء کرامو غږ وکړ چې که د ډار له وجهې د مجاهدینو مرسته نشی کولای، لطفاً اسلامي احکامات د یرغلگرو په ګټه مه تحریفوی.

له بده مرغه هم هغه وشول د څه په اړه چې ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله اندېښنه درلودله؛ یو شمېر علماوو د صلیب څنګ ونیوه او د سپېڅلي غزا په اړه یې شکوک وزيړول.

نتیجه دا شوه چې روانه مقدسه جگړه تر کلونو وغځيږي. ځینې ناخبره افغانان یې په درباري فتواوو تېر وتل، د دوی د ناروا موخو او ګټو د تکمیل لپاره یې د خپلو مسیحاو خلاف ټوپکونه پورته کړه او د مدرسې او کلیسې جگړې ته یې د افغانانو د خپلمنځي جگړې بڼه ورکړه. عمر مجاهد لکه د لمر په څېر

ځلاند او بې ریا مجاهد و، او لکه د غر په څېر له وقار او حوصلې ډک مجاهد و.

هغه څه چې په زړه یې درلودل، په خوله به یې ویل او په عمل کې یې پلي هم کړل. ملا عمر مجاهد که څه هم د شرق او غرب د محکومو مسلمانو ولسونو امیر و، خو غریب امیر و، په غربت کې لوی شوی و، غریبانه ژوند یې درلود او په داسې غریب ځانه کې یې سپېڅلی روح خپل آقا او مولا ته وسپاره چې نه یې د علاج لپاره د ملت په مال، تر امریکا او جرمني منډې ووېشلې او نه یې کوم نامي ډاکتر ته مراجعه وکړه.

عمره! تر هغو چې د نړۍ ظالمان مظلومانو ته د ارام موقع ور نکړي، محکوم ولسونه به دې د پل په تعقیب په ظالمانو خوبونه همداسې حرام وساتي. عمره!

دا ته وې چې محکوم ته دې د ظالم حاکم په وړاندې د غږ پورته کولو جرئت ورکړ او ورته ثابته دې کړه چې تش لاس دښمن نه دی، بلکې اصل دښمن یې همتي او مایوسي ده.

رحمک الله یا قائد الأمة الاسلامیه

د یوویشتمې پېړۍ اتل

طارق بدر

تخنیکر سټوډیو ته د ننوتلو اشاره راته وکړه. په مخامخ لویه هنداره کې مې لونګۍ سمه کړه. بریره مې بیا رمنځ کړه. د غاړې کالر مې بیا سم کړ، څادر مې په اوږه کړ، واسکت مې ژر بدل کړ. خړ واسکت خوند نه کاوه، تور له سپینو سره ښه ښکارېده. سټوډیو ته ننوتم، مېز ته ښځ ودرېدم، لاس کې مې تشې ورقې په مخته ایښي مېز کېښودې، په مخامخ لوی سکرین کې مې سترګې وګډلې. له موضوع خبر وم، ځکه خو مې نن خپلې خپرونې ته رابېره وه، نیردې دوه میاشتې مې یې خبرتیاوې خپرولې. فېسبوک، ټویټر، راډیو او تلویزیون کې لا له وړاندې اعلانونه خپاره شوي و، خلکو به پرلپسې زنگونه راته وهل: «بدر صاحب! د یوویشتمې پېړۍ اتل خپرونې ته په تمه یو، اعلانونه یې خوند کوي.» ما به یوازې مننې او کور ودانۍ ورته ویل.

«د یوویشتمې پېړۍ اتل» خپرونه له ملي راډیو تلویزیون زما په کوربه توب نوې شروع کېدله او په اعلانونو کې مې یې ټینګار کړی و، چې دې خپرونه کې به د «عصر عمر» له خپلو خلکو سره په ژوندۍ ښه خبرې کوي، د بریا رازونه به وایي، د سختو کیسې به کوي او د یوویشتمې پېړۍ اتل د لقب په اړه به یې احساسات پوښتو...

تخنیکر اشاره راته وکړه چې ځان اماده کړه، دوه دقیقې وروسته خپرونه شروع کېږي. ده په ماوس کلیک وکړ او په مخامخ تلویزیون کې چې له لوی سکرین سره څنګ ته ایښی و، سپین بیرغ ورو ورو په رپېدو شو، نرمه ترانه ورسره لوړېده.

سر پورته کوه د خپلواکۍ بیرغه وراپه
څار مو کړې له تا تنکې ځوانۍ بیرغه وراپه

وروسته په سکرين زما د خپروني ځانگړي زيگنال پيل شو، عمري سربښدونکي له بمونو ډک موټرونه د کفارو په پنډغالو ورنښاسي، لوڅرې پورته شي، د تکبير کړيره وشي، ورسره جوخت، د لمبو او لوڅرو په منځ کې د اميرالمؤمنين تيت انځور ښکاره شي چې په څادر کې نغيښتي د طالبانو په بدرگه د کابل ښار کې روان وي، ترانه لوړه شي.

بې د عصر خليل، بې د عصر عمر
مونږه لريو که بر، يو ستا پوځ ستا لښکر

د ترانې په منځ کې زما غږ د اميرالمؤمنين له تيت انځور سره را لوړ شي. «د يوويشتمې پېړۍ اتل، په دې خپرونه کې د يوويشتم قرن، بې نمونې مشران درېږنو، د باروتي ځوانانو وروستي غبرونه اورو، د دوی د کورنيو احساسات گورو او خپل موجود نسل ته د ناټو شرمونکې ماتې مخې ته ېږدو!

د يوويشتمې پېړۍ اتل»

د ترانې له ټيټېدو سره د کمرو گروپونه ولگېدل، د لونگۍ شمله مې له شا را مخکې کړه، په مخامخ لوی سکرين مې ليکلی متن پيل کړ:

د ملي تلويزيون درنو ليدونکو السلام عليكم ورحمة الله وبركاته!

نحمده و نصلى على رسوله الكريم!

د يوويشتمې پېړۍ اتل خپرونه مو د يوويشتم قرن اوسپنيز انسان، د زړونو فاتح او د دې عصر عمر ته ځانگړې ده. گرانو ليدونکو، په دې خپرونه کې په ژوندۍ بڼه د عاليقدر اميرالمؤمنين تر کوره څو، له دوی سره خبرې کوو، د ناټو پر وړاندې د مبارزې سترې ترې پوښتو، د زغم، ترحم او مشرۍ د برياً رازونه ترې پوښتو. د دې ستر انسان پر اطاعت وياړو، ستاسې انتظار پای ته رسوو او دوه دقيقې وروسته به موږ د عاليقدر اميرالمؤمنين له کوره په ژوندۍ بڼه ستاسې په چوپړ کې يو!

د سكاپ غږ مې را وینس كړم، موږ یم مې كمپيوټر كې بند و، سكاپ مې
انلاين پاتې و، د ملگري زنگ مې و، د دروند انسان، د بې جوړې مجاهد، د
ستر رهبر عاليقدر امير المؤمنين ملا محمد عمر مجاهد د وفات سوې پيغام يې
راسره شريك كړ، زما خوب نيمگړی پاتې شو.
رب العلمين دې د عاليقدر امير المؤمنين د يوويشتمې پېړۍ باروتي
سربښندونكي همداسې سره متحد لري او د ستر رهبر ټولې قربانۍ دې قبولې
شي.

آمين

هغه افغان؛ چې تاریخ یې بدل کړ

جواد څارگر

سرک ته څېرمه یوه خټینه مدرسه وه، داسې مدرسه چې دېوالونه یې د اور لوگیو تک تور اړولي ول؛ په دې مدرسه کې یو څو بېرسري او پښې بېله طالبان، د دنیا او مافیه نه ناخبره لگیا ول «قال الله او قال الرسول» یې وایه.

مېړنیو افغانانو یوه نیمه لسیزه له سرو روسانو سره ډغرې ووهلې، داسې ډغرې چې د نړۍ جغرافیه یې پر بله واړوله، مگر یو څو بې وجدانه او شرمېدلیو وگړو د خپلو شخصي گټو او هوسونو د اشباع لپاره، د افغان ملت پر تاریخي مېړانه خاورې انبار کړې، د همدې تاریخ ساز او ویاړلي ملت شتمنۍ یې چور تالان کړې، افغاني تراش یې په بهرنیو موزیمونو وپلورلې او چې هر څه یې لوټ کړل، د ملت د نوامیسو په لوټلو پسې یې پایڅې بد وهلې.

د مدرسې تر څنگ لویه لاره ده او د لارې پر سر مدرسې ته نږدې د همدغو لنډه غرو یو پاتک جوړ دی، کوم چې د افغان غیور او قهرمان ولس د مېړانې سوداگر دي.

پر همدې پاتک د یوې افغانۍ خور توهین روان دی، ناتاره کریغو د مدرسې د طالبانو توجه ور واړوله، کریغې ورو ورو زیاتېږي او لیره شېبه وروسته، د بېوسه خورکۍ چیغې د شپې په تورو تیارو کې ورکېږي.

په سبا د مدرسې طالبان پر ټوله کیسه پوهیږي او عهد کوي چې سر له ننه به د افغان ولس د هوساینې او بقا لپاره گام پورته کوي.

د خټینې مدرسې طالبان د داسې چا په قیادت کې خوځښت پیلوي چې نه د دنیا له عصریت سره اشنا دی، نه یې له شیطان سره، نه توپ لري نه توفنگ، تنها د توکل محض غږ پورته کوي او د همدې توکل پر مټ په نړۍ ځلېږي.

افغان ولس هم يو انتخاب کوي؛ داسې انتخاب چې گرده نړۍ ورته گوته پر غاښ کيږدي.

په يو داسې بېچاره انسان پسې اقتداء کوي چې نه کوم عصري او ماډرن کور لري، نه کوم دوه جريبه مجهز او پرسکونه سالون، او نه په نړيوالو بانکونو کې ډالري اکاونټونه.

د افغانانو دغه انتخاب مبارک انتخاب و، داسې مبارک انتخاب چې د افغانانو په حماسي تاريخ کې يې د شهادت يو بل باب وراضافه کړ.

په ليره موده کې يې پاشلی او وېشلی هېواد بيا ځلې سره راغونډ کړ، وحشتونه، نفرتونه او ترېگنۍ يې له منځه يووړې او افغانانو ته يې د ارام او پرسکونه ژوند زمينه برابره کړه.

دا مبارک انتخاب څوک و؟

د اوسني پېر اتل او تاريخ ساز شخصيت ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله و. چا چې د افغان ملت تاريخ ته تغير ورکړ، چا چې محکوم اسلامي امت ته د مېړانې جرئت ورکړ، چا چې د بدر او احد د غازيانو ياد تازه کړه، چا چې نړۍ ته وښوده چې اسلامي اخوت يعني څه؟

چا چې د نړۍ تمام کفري ځواک ته د سر په کاسه کې اوبه ورکړې او کفري پرگنې يې په رواني ناروغۍ اخته کړې.

هو، بې له شکه چې اتل و، بې له شکه چې په محض توکل پاڅېدلی و، د هېواد له يوه کونجه را پورته شو او پر تمامه نړۍ وځلېد.

غريب اميرالمؤمنين و، غريب رهبر و، غريب قايد و، او له شل کلن مقاوت وروسته هم په خړه جونگړه کې په ډېر غربت سره وفات شو.

رحمه الله رحمة واسعه.

د هغه چا په یاد چې اوس نشته

اسدالله زرین

هغه څوک چې افغاني پټ او اسلامي اصالتونه یې غوراوی و، هغه څوک چې د دې لوی ولس په ټنډه یې د ذلت او بې ننگۍ داغ نه شوی منلی، هغه څوک چې د فقیرۍ ژوند یې د خیر او پرمختګ پیغام و، هغه څوک چې پرمختګ ته هم په اوصولو کې ور خوځېده، هغه څوک چې واک او ځواک یې تر ځان و عیال نه جارول، هغه څوک چې د ولس ښېرازي یې هیله وه، هغه څوک چې ډېر امین و، هغه څوک چې د په ځان راټولولو مکمل دیوان و، هغه څوک چې په ولس او د ولس په رنګ کې واوسېد، هغه څوک چې د اسلامي او افغاني شهامت بېلګه شو، د هیڅ داړه ور او ځناور پروا یې ونه کړه، ځمکه او اسمان غورا او غرمبا نیولی و، مرګ را اورېد، خو ده د ټیکاو او مېړانې مظاهره کوله او خپل مسلمان ورور شهید اسامه یې مهالي فرعون ته ونه سپاره. په دغه حالت کې گرمو سنگرو ته ورغی، د جهاد بولۍ یې په خپل واک کې واخیستله. نو بیا د تاریخ هیڅ چاره نه وه، چې پسې ګرځېدلای نه وای. هغه څوک چې د خپل وخت مشر و، هغه څوک چې د خپل حسن تدبیر په پایله کې یې د جهاد ګرم مورچل هغسې ګرم، ټینګ او یو موټی وساتلای شوی. او دغسې یې په واک، ځواک، مکمل اطاعت او یو موټي بڼه کې خپل ځای ناستي مشرتابه ته له مکمل افغانستان سره امانت ورپرېښود. اوس د دوی ذمه واري ده چې د هېواد د تاریخ په دې حساسو، ستونزمنو او برخلیک ټاکونکي پړاو کې ستر امانت ته څرنگه ورګوري. او د دې کړېدلي ولس ورکړو سترګو او ستومانه هیلو ته څه پیغام لري، شپېدلي ټپونه یې

څرنگه ور پټی کوي، د ناهیلو او اندېښنو پټي يې څرنگه له اوږو ایسته کوي، د بې وسې، بې کسې او یو له بله د بدو ایسېدو پردی او د غلیم لورېدلی احساس څرنگه د ورورگلوې، مینې او خپلوې په غېږو کې سر ویی او په تېښته یې اړباسي. دا ټول هله کېدلای شي چې د هېواد هره لویه افغانستان او هر وگړی افغان او د تل پاته سنگر ساتونکی او د گران افغانستان معمار وبلل شي. بدغونی غلیم او اغېز یې د گران هېواد له پولادي پولو ډېر لرې وغورځول شي. زمونږ د پیاوړي ولس ځانگړنه ده چې مشر او مشرتوب مني، خو چې مشر پردی پالی او غلام گي نشي. او هغه څوک چې اوس نشته او موږ یې په یاد کې پاتې یو، هغه مرحوم ملا محمد عمر مجاهد ده چې د مرگ داعي ته یې لیک ووايه، روح یې ترې واخيسته او په افغان ولس او امت یې حق پاتې شو چې په دعاوو سره یې روح ښاد او تسلي کړي، او له نېژدې خپلوانو سره یې یو ځای د دې لوی ملي او اسلامي ویر په کمبله کيني.

انا لله وانا اليه راجعون.

ملا محمد عمر مجاهد ته!

سهار څارگر

ای د تاریخونو ویاړه!

ای د ننگونو او اتلولیو دنگ مناره!

ای د شجاعت او مېړانې هسک خلیه!

ای د غیرتونو او کارنامو اسمانڅکيه!

ای د وخت بت شکنه ابراهیمه!

ای د خوړو زړو ټکورہ!

ای د مظلومانو د اوبښکو پاکوونکيه!

ای د استقامتونو لوړه پامیره!

ای د اسلامي امت د برم سرتاجه!

ای د پاشلي امت د وحدت سالاره!

ای د مراوي امت د بیا ژوند روحه!

ای د اسلامي امت د پگړۍ گله!

ته وې چې اسلامي پاشلی امت دې راټول کړ.

ته وې چې د اسلامي امت برم دې بیا ژوندی کړ.

ته وې چې د اسلامي امت مراوې هیلې دې را ژوندی کړې.

ته وې چې د اسلامي امت د یتیمانو اوبښکې دې پاکې کړې.

ته وې چې د اسلامي امت د کونډو د سر پرونی شوې.

ته وې چې د اسلامي امت د مظلومانو آه دې واورېده.

ته وې چې د اسلامي امت لوېدلی عزت دې يو ځل بيا ور په برخه کړي.

ته وې چې د نړۍ پر مخ دې يو ځل بيا له نوي انقلابه واخله تر عثماني انقلابه پورې گرد انقلابونه را ژوندي او د هغوی يو ريښتینی ترجمان شوې.

ته وې چې ايوبي دې بيا خلکو ته ور ياد کړي.

ته وې چې زنگي دې بيا پر خلکو وپېژانده.

ته وې چې د اسلامي امت هر سالار چې تاريخ په خپله حافظه کې ساتلي ول، امين او رښتینی خلف شوې.

ته وې چې د احمدشاه، محمود، ميرويس او د افغاني اتلاتو رښتینی بچي او امين وارث دې ځان جوړ او د دوی هېر کړی تاريخ دې نړيوالو ته په پوره مېړانه او جرئت يو ځل بيا ور ياد کړي.

اسلامي امت ستا پوروی دی.

اسلامي امت ته به داسې تاجونه رب جل جلاله ورکړي خو وخت به ونيسي.

اسلامي امت به تا هيڅکله هېر نکړي.

ته زموږ په زړونو کې يې.

ته زموږ په فکرونو کې يې.

ته زموږ سره يې.

ته به زموږ سره وې.

تا نه هېروو.

ته به هيڅکله هم هېر نشي.

تا خپل ځان د تاريخ په سپېڅلي پاڼه کې، په زرینو کرښو ثبت کړی دی.

خو اې اتله! موږ دې په فراق خفه يو.

موږ دې هجران وځپلو.

زموږ زړونه ستا د بېلتانه د لښکر ښکار شول.

خو گرانه او سپېڅليه اميره!

زموږ قافلې به ستا د قدم پل وهونکي وي.

ستا تگلاره به د دوی تگلاره وي.

ستا روزلي زموږ لپاره بس دي.

موږ پر تا وياړو.

ته زموږ سالار وي.

تا موږ ته هغه څه پرېښودل چې تاريخونه به يې په سرو زرو وليکي.

ته مه خفه کېږه!

ستا ډلې ډلې کاروانونه اوس هم ستا دي.

اوس هم ستا پر پله روان دي.

پای!!!

دریم خپرکی

مرکې او خاطرې

له امریکا غږ سره د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد مرکه

ژباړن: مولوي فضل الرحمن حقاني

يادونه: د ملا محمد عمر مجاهد يوه مرکه د وایس آف امریکا (امریکا غږ) راپو سره په کال ۲۰۰۱ کې ثبت او ریکارډ شوې وه، چې لا تر هغه مهاله امریکا په افغانستان یرغل نه و کړی، خو اراده او اعلان یې کړی وه. د امریکا دفاع وزارت په دې مرکې بندیز ولگاوه او د نشرولو مخه یې ونیوله، خو بیا یې وروسته تقریباً په ۲۰۱۲م کال کې د نشر اجازه ورکړه. وایس آف امریکا دا مرکه اوس په لیکنې بڼه خپره کړې چې په لاندې ډول ده:

امریکا غږ: ایا تاسو خبر یاست چې امریکا د ترورېزم پر خلاف د جنگ اعلان کړی؟

ملا عمر: زه فی الحال په دوه اعلانونو کې غور او فکر کوم، یو هغه اعلان چې الله جل جلاله کړی او بل هغه چې جارج بُش کړی. د الله جل جلاله اعلان هغه وعده ده چې الله جل جلاله له مسلمانانو سره کړې ده چې ځمکه ډېره وسیعه او پراخه ده، که چېرته ته د الله جل جلاله په لاره کې ووځې نو که هر چېرته یې، الله جل جلاله به دې حفاظت کوي. او دویم د جارج بُش اعلان دا دی چې تاسې که هر چېرته پټ شئ، نو موږ به مو پیدا کوو او وژنو به مو او په دنیا کې داسې ځای نشته چې تاسې پکې پټ شئ او مونږ مو پیدا نه کړو. نو د چا اعلان رښتونی ښکاري؟

امریکا غو: ایا تاسو په خپل ځان، په طالبانو او د افغانستان په عام ولس نه چار پرې؟

ملا عمر: الله سبحانه وتعالی د ایمان والاوو او مسلمانانو مدد کوي. ترڅو چې کفار په خپل کفر پاتې وي، الله به ور څخه راضي نه شي او اطمینان به ور نکړي. د دنیا په اعتبار سره امریکا ډېره طاقتوره ده، لکن امریکا که د دې دوه چنده نوره هم طاقتوره شي بیا هم مونږ ته ماتې نه شي را کولی. ځکه چې زمونږ په الله جل جلاله باندې ایمان دی او الله جل جلاله له مونږ سره دی، نو مونږ ته هېڅوک هم ماتې نه شي را کولی.

امریکا غو: تاسو وایاست چې زه هېڅ وېره نه محسوسوم، حال دا چې په ټوله نړۍ کې افغانان په غم او سوچ کې پرېشانه دي؟

ملا عمر: مونږ هم پرېشانه یو، آینده ډېر سخت حالات را روان دي، خو زمونږ د الله جل جلاله په رحمت باندې ډېر کلک یقین او ایمان دی. او د الله جل جلاله رحمت مونږ ته اطمینان راکوي، ځکه چې د الله جل جلاله نصرت له مسلمانانو سره دی. هغه مسلمانان چې د امریکا له ډاره مونږ ته وایي چې اسامه بن لادن امریکا ته وسپارئ، سبا به همدغه خلک مونږ ته ښکښلې کوي او وایي به چې اسلام یې له خاورې سره خاورې کړ او په یو مسافر مسلمان یې ننگ ونه کړ.

یوه خبره به درته وکړم، چې امریکا په خپل هېواد کې دا ډول بریدونه (۱۱/۹) نه شي بندولی، ځکه چې امریکا په ډېرو اسلامي هېوادونو باندې یرغل کړی، او تر خپل تسلط لاندې یې را وستلي او په مسلمانانو ظلم کوي. که امریکا رښتیا امن غواړي، نو مسلمانان دې په کرار او ارام باندې پرېږدي او دوی سره دې کار نه لري.

امريکا غور: ستاسو له دې خبرې نه څه مطلب دی چې امريکا ټول مسلمان دولتونه اشغال کړي او يرغل يې پرې کړی؟

ملا عمر: امريکا ټول اسلامي هېوادونه په خپل کنترول کې نيولي دي او په خپله لار يې روان کړي دي، همدا وجه ده چې دا ټول حکومتونه له خپلو ولسونو څخه ډېر لرې دي. خلک په اسلام عمل غواړي، خلک اسلامي قانون او حکومتداري غواړي، او حکومتونه د دوی په غوښتنو باندې هېڅ غور نه کوي.

څوک چې د اسلام په لاره ځي، نو حکومتونه يې نيسي او زندان ته يې اچوي. امريکا يو فساد منځته راوړی چې په مونږ ټولو يرغل کونکي دي، فساد به نه ختمیږي، اگر که زه مړ شم يا اسامه بن لادن مړ شي. دا فساد د امريکا پاليسي ده.

ای امريکايانو! تاسو ته په کار دي چې په خپله پاليسۍ نظر ثاني وکړی، تاسو ټوله نړۍ او په ځانگړي ډول اسلامي نړۍ تر خپل تسلط لاندې نشی راوستلی. **امريکا غور:** که چېرې تاسو د امريکا په وړاندې له خپل ټول ځواک سره وجنگېږی، نو ايا امريکا به تا له ماتې سره مخ نه کړي او ستا قوم او ولس به نور هم خوار نه شي؟

ملا عمر: په ظاهره خو همداسې ښکاري، خو زما يقين دی چې داسې به ونه شي. خو دا خبره په ياد ولرئ چې مونږ په الله جل جلاله باندې له يقين او توکل څخه زيات نور څه نه شو کولی. او څوک چې په الله جل جلاله يقين او توکل ساتي، نو الله جل جلاله ورسره د مرستې او نصرت وعده کړې ده.

د تیسیر العلوني مرکه

یادونه: تیسیر العلوني؛ د الجزایرې تلویزیوني شبکې هغه خبریال چې د طالبانو د واکمنۍ پر مهال شاوخوا دوه کاله په افغانستان کې پاتې شوی. ښاغلی علوني له هغو کمو خبریالانو څخه دی چې له ملا محمد عمر مجاهد سره یې لیده کاته ترسره شوي. له نوموړي خبریال سره د هافینګټن پوسټ عربي ویبپاڼې د ملا محمد عمر مجاهد د ژوند، اند او واکمنۍ په هکله مرکه کړې:

پوښتنه: ملا محمد عمر مجاهد سره د لیدنې لامل، اغېز او شالید په اړه څه وایاست؟

علوني: ما ۲۰۰۱ ز کال د اپرېل په میاشت کې له ملا محمد عمر سره ولیدل او همدغه میاشت کې مې د طالبانو هغه پلاوي سره هم د قطر پلازمینې دوحې ته د الجزیرې تلویزیون د خبریال په توګه سفر وکړ. له دوحې د راګرځېدو پر مهال د طالبانو پلاوي باید له ملا عمر سره د سفر د پایلو په اړه لیدلي وای. نو ما د طالبانو د پلاوي له یوه چارواکي وغوښتل چې ملا صاحب سره د لیدو زمینه راته برابره کړي او چارواکي هم دا ژمنه وکړه چې دا کار به کوي. دغه مهال ملا محمد عمر له ژورنالېستانو سره خپل ملاقتونه بند کړي و.

او لامل یې دا وو چې خبریالانو به د ملا عمر په انځور ویستلو ټینګار کاوه. په اولو وختونو کې د ملا عمر دفتر له خبریالانو ژمنې اخیستې چې د انځور اخیستو هڅه به نه کوي، مګر یو شمېر خبریالانو به بیا هم د ژمنې ماتولو هڅه کوله او ما په دغسې یو سخت وخت د ملا عمر د لیدو تلوسه کوله.

او ما دا خبره وکړه چې زه د ژور نالېستیک رسالت لپاره ملا صاحب سره نه گورم، بلکې زما یوازینی غوښتنه د ملا صاحب د ژوند په اړه معلومات او د ده لیدل دي.

ملا عمر زما غوښتنه ډېر ژر ومنله او په سبا مازیگریې د امیرالمؤمنین دفتر ته وغوښتل. دغه دفتر ته وروسته له هغه ورغلی وم چې د نوموړي پخوانی دفتر د یوې چاودنې ښکار شوی و او په دغه چاودنه کې د ملا صاحب تره او ځینې نور خپلوان وژل شوي و او ما په خپلو سترگو هغه کنده هم وکتله چې د چاودنې له امله رامنځته شوي وه.

د ملا عمر دفتر او استوګنځی د عامو خلکو د کورونو په څېر و او د دفتر مخې ته هر ډول خلکو او موټرو د تلو او راتلو اجازه درلوده.

مونږ په وړوکي موټر کې په ډېره اسانۍ د ملا عمر رسمي دفتر ته ننوتلو او دهغه ځینو همکارانو موږ یوې لویې خونې ته بوتلو، چې افغاني قالینې او له پاسه پرې واړې توشکې هوارې وې.

په دغه کوټه کې هېڅ داسې ځانګړی ځای یا څوکی نه وه چې نورو هېوادونو کې د مشر لپاره اېښودل کېږي او د خونې دېوالونه له هر ډول ښکلا او زینت بې برخې ساده پاده وو. لږه شېبه وروسته ملا عمر له خپلو دوو ساتونکو سره خونې ته راننوت او ناست خلک ټول د ده سلام لپاره په کتار ودرېدل او زه په دغه کتار کې دریم یا څلورم تن وم. د طالبانو د بهرنیو چارو وزیر مولوي وکیل احمد متوکل زه ملا صاحب ته ور وپېژندم.

نړۍ دنگ سپرې و، توره ګڼه ږیره یې وه، یو نیم سپین ډکی هم پکې و، ښکلي خبره یې وه، افغاني دودیز کالي یې پر تن و او توره افغانۍ لونګۍ یې پر سر

وه. د سړي رغب او هېبت زه دې ته پرېښودم چې زه ملا صاحب ته زیر زیر وگورم. مگر هغه مهال چې نوموړی د خونې په ښي کونج کې کېناست، بیا مې له یو اړخه په زیر زیر ور وکتل. ښه مې په یاد دي چې دغه پلاوي کې د بهرنیو چارو وزیر مولوي متوکل، د پلان وزیر، د سترې محکمې رئیس او گڼ نور لوړ پوړي چارواکي ملگري و.

ملا محمد عمر خپلې خبرې د پلاوي په ښه راغلاست پیل کړې او وروسته د پلاوي هغه غړي خبرې پیل کړې چې په عمر کې تر ټولو مشر و او ورپسې هر یو دوحې ته د خپل سفر لنډیز وړاندې کړ. ملا عمر د پلاوي له ځینو غړو ځینې پوښتنې کولې او د ځینو خبرو سپیناوی به یې غوښت.

د غونډې په پای کې ملا عمر په پښتو ژبه لنډې خبرې وکړې او د غونډې یو گډونوال زما غور کې د نوموړي خبرې په عربي ژباړلې او له خبرو وروسته نوموړی له خپلو څو ملگرو سره ووت.

دغه مهال مې ځینې سر خړيلي ماشومان ولیدل، نو د بهرنیو چارو وزیر راته وویل: چې دا د ملا صاحب زامن دي. د دغو ماشومانو جامې د عادي افغانانو په څېر وې او هېڅ ځانگړی امتیاز یې نه درلود.

پوښتنه: ستاسې شخصي انگېرنه د ملا عمر په اړه څه وه؟

علوني: لومړنۍ خبره خو دا ده چې سړی ډېر دروند او با رعبه مشر و، خپلو همکارانو او کشرانو سره یې تعامل د پام وړ و.

ملا عمر سره د لیدو پر مهال مې فکر وکړ چې زه د یو رښتیني حاکم په حضور کې یم او سره له دې چې واکمني یې ډېره ساده او له هر ډول رسمیاتو خالي وه، مگر بیا یې هم په جلسه رعب ډېر زیات و.

پوښتنه: ایا د نوموړي امنیتي چارې او له هغه سره لیدل ډېر سخت و او که اسانه؟ او بله دا چې امنیتي تدابیر یې په اسانه له منځه تلې شوای کنه؟

علوڼي: داسې ځانگړي او قوي امنیتي تدابیر نه تر سترگو کېدل او زه خو له رسمي چارواکو سره ورغلی وم، نو ځکه هیڅا را څخه پوښتنه ونکړه، مگر له عامو افغانانو مې چې پوښتنې کړي، نو راته یې ویلي چې دروازه یې د عامو افغانانو او په ځانگړي توگه د علماوو او رسمي مامورینو لپاره تل خلاصه وي او عام ولسي وگړو سره یې هم لیده کاته په ډېره اسانه کېدل. ملا عمر به له عامو مناسبتونو لکه د جمعې او اخترونو لمونځونو څخه هېڅکله هم نه غیږېده. ښار ته به هم په داسې وخت کې را ووت چې موټر به یې پخپله چلاوه. او چې د لمونځ وخت به راغی، نو خپله به جمعې ته وړاندې شو او لمونځ به یې ورکړ. ډېری وخت به مازیگر له خپلو ملگرو سره په چکر ووت او خپل خادر به یې ویړ کړ او خپلې خبرې به یې کولې. زه فکر نه کوم چې ملا صاحب دې کومه ورځ په څوکۍ کېناستلی وي. په عامه توگه ویلی شم چې ملا محمد عمر هېڅ سختو امنیتي تدابیرو ته اړتیا نه درلوده ځکه چې ده ځان ولسي سړی باله او ټول کړه وړه یې د ولسي خلکو په څېر و. هېڅکله یې هم گڼ شمېر ساتوونکي نه لرل او نه یې د موټرو اوږده کتارونه خوښېدل. او له شمالي ټلوالې پرته یې په هېواد کې هېڅ دښمن نه لره، د طالبانو تر ټولو ستره توره دا وه چې له سختو وختو او ناامنه حالاتو وروسته یې افغانستان کې یو ځل بیا سرتا سري امنیت راوست. ما چې دوه کاله د طالبانو د واکمنۍ پر مهال په افغانستان کې تېر کړل، نو د امنیتي چارو ښه والی د واشنگتن او پاریس په څېر پرمختللو هېوادونو څخه څو چنده غوره و. د ملا محمد عمر

دفتر مخې ته د چاودنې په اړه د طالبانو څېړنې دا وې چې د بهرنیو استخبارتي کړیو لاس پکې و.

پوښتنه: تاسې څه فکر کوی چې د ملا عمر وفات به د طالبانو په غورځنگ منفي اغېز ولري؟

علوني: که دا خبره رښتیا وي چې ملا عمر دوه کاله وړاندې وفات شوی او تر اوسه د طالبانو د غورځنگ چارې همداسې په منظمه توګه پر مخ روانې دي، ورځ تر بلې پرمختګ کوي. د امریکایي ښکېلاک پر ضد یې مقاومت نور هم قوي شوی، که اوس هم کړنلاره عملي او جاري وساتي او د خپل صف یووالی وساتي نو د طالبانو صف کې د قیادت خلا نشته او که څه ستونزه رامنځته کيږي نو د بهرنیو استخبارتي کړیو هڅې به وي.

پوښتنه: څه فکر کوی چې ملا عمر یو زعیم، دیني عالم، سیاسي او عادي سړی و؟

علوني: ما چې څومره د ملا عمر سیرت او ژوند څیړلی، چې دی د افغانستان واکمن او تر مرګه یې و، نو زه ویلی شم چې د ده په اړه خپل نظر داسې څرګند کړم: د افغانستان سخت زړي او سرکښه خلک دي، دغه ولس په قومونو او قبیلو وېشل شوی او نوموړي سره له داسې مشکلاتو هم پر افغان ولس حکومت وکړ، نو ملا عمر یو قوي زعیم او واکمن و. دا منم چې ملا عمر سیاسي زده کړې نه وې کړې، مګر په عملي ژوند کې یې او د خپلو تېروتنو څخه یې په ډېره بېره عبرت واخیست او د ۱۹۹۴م کال سیاست یې په راتلونکو کالونو کې ډېر ژر بدل کړ او ډېر ژر یې خپل کورني او بهرني سیاست کې بدلون راوست. په ډېره لنډه موده کې یې په سیاسي لوبو داسې

سر خلاص شو، چې امريکايانو تل هڅه کوله چې ملا عمر سره اړيکې وساتي او طالبانو لپاره په قطر کې سياسي دفتر پرانيزي ترڅو له افغانستانه د خپلو عسکرو د ويستلو لپاره يوه کړنلاره وټاکي، چې خپل ولس ته يې مخ روڼ وي. امريکا هڅه کوي چې خپل ولس او نړۍ ته وښيي چې دوی له افغانستانه په داسې حال کې ووتل چې هېواد کې يې يو سالم نظام پرېښود، مگر ځمکنی حقايق بيا دا وايي چې افغانستان د امريکا له لاسه يو ناکام دولت دی. په ټولنيزه، سياسي او اقتصادي چارو کې په بشپړه توگه ناکامه دی. او په فساد کې د نړۍ وتلی دولت بلل کيږي. امريکا چې پر افغانستان د يرغل پر مهال کوم هدفونه او موخې اعلان کړې وې، تراوسه د دغو موخو په ترلاسه کولو کې پاتې راغلي او تر ټولو ساده مثال يې افغانستان کې د نشه يي توکو کرل او کاروبار دی، او دوی هوډ کړی و چې افغانستان کې به د نشه يي توکو کرکيله او کاروبار له منځه وړي، په داسې حال کې چې د ۲۰۰۰م کال په پای کې ملا عمر په يو فرمان په ټول هېواد کې د مخدره موادو کاروبار صفر ته را ټيټ شوی و او د ۲۰۰۱م کال په پسرلي کې نړيوالو ادارو وويل چې افغانستان له ايمو پاک هېواد دی. مگر د امريکايانو له راتگ سره افغانستان يو ځل بيا د ايمو تر ټولو ستر توليدوونکی هېواد شو. دا يې مثال دی. بل مثال يې دا دی چې امريکا د ملا عمر او اسامه ځای نشو پيدا کولای، تاسې د نړيوالو ادارو هغه راپورونه هم چې افغانستان کې د امريکايي عسکرو او د افغان دولت د فساد په اړه يې ليکلي دي، او دا خو لا پرېږده چې د افغانستان امنيتي او سياسي وضعيت د امريکايانو له امله تباہ او برباد دی.

زه په لنډو ټکو کې ویلی شم چې ملا عمر یو رښتینی افغان و او اصولي سړی و، او داسې ډېره ستونزمنه ده چې یو وخت کې دې سړی هم اصولي وي او هم سیاستوال. د مثال په ډول هغه دا هېڅکله هم ونه منله چې اسامه بن لادن او د هغه نور عرب ملګري امریکا یا د هغوی خپلو هېوادونو ته وسپاري او سره د دې چې دی په دې خبره ښه پوهېده چې دا انکار به د ده لپاره ډېر تاوانی وي او همداسې وشول. نو دا سړی موږ یو عادي سړی بللی شو؟

پوښتنه: ایا د ملا عمر د شخصیت کومه ځانګړنه راته ښودلې شې؟

علوني: ښه به دا وي چې د ملا عمر د شخصیت ځانګړي صفتونه او خویونه یې یاد کړو، ځکه چې د نوموړي مثبت اړخونه ډېر زیات دي. زما د تجربې له مخې ملا عمر د کلمې په اصلي معنا یو نر سړی و او د سړیتوب ټول مثبت خویونه پکې را ټول شوي و. ځکه په حدیث شریف کې راځي، قوي او ټکره سړی هغه نه دی چې ډېر زورور وي؛ بلکې قوي سړی هغه څوک دی چې د غوسې پر مهال خپل نفس کنترول کړای شي. یو وخت افغان عربانو (افغان عربان هغه اصطلاح ده چې نړیوالو رسنیو په افغانستان کې مېشتو عربانو ته کاروله) ملا عمر سخت غوسه کړی. هغه عربان چې د اسامه په مشرۍ په افغانستان کې اوسېدل، څو څو ځله ملا عمر منعه کړې و چې له افغانستانه په نورو هېوادونو کې بریدونه ونکړي او سره له دې القاعدې په کېنیا او تانزانيا کې د امریکا پر سفارت برید وکړ.

دغه مهال ملا عمر د القاعدې مشران یو ځل بیا منعه کړل. او ورته یې وویل چې د ده له امره سرغړونه ونکړي. له هغې وروسته القاعده یو ځل بیا په یمن کې پر امریکایي بېړیو برید وکړ.

ملا عمر يو ځل بيا دوى ته وويل چې بيا داسې ونكړي او عربانو يو ځل بيا د ده له خبرو سرغړونه وكړه او سره له دې هم ملا عمر د عربانو پر دې كارونو صبر وكړ او دا فكر يې وكړ چې دا عرب مجاهدين مسافر دي او د شوروي د يرغل پر مهال يې د افغانانو مرسته كړي او كړاوونه يې گاللي. اوس كه موږ او تاسې دغه تصور وكړو چې موږ به چا سره له دومره زغمه كار واخلو؟ نو دې ته د نفس او عقل ضبط او كنترول وايي.

دا بايد ووايم هغه دا چې ملا عمر د اسامه له هغو ارادو نه و خبر چې د سپتمبر ۱۱ د پېښې لپاره كوم پلان تيار كړى و. دا بايد ووايم چې كله د بن لادن له خولې د امريكايانو د ځپلو خبرې را ووتې، نو د دواړو تر منځ خلا رامنځته شوه. له دې پېښې وروسته چې د امريكايي يرغل شېبې را نيردې شوې، ملا عمر او اسامه دواړو پرېكړه وكړه چې د را روانو ستونزو په اړه مخامخ سره وويني. د ۲۰۰۱ م كال د اكتوبر پر ۷ مابڼام د ملا عمر په استوگنځي كې سره وگوري. اسامه د ملا عمر دفتر ته پر لار و چې امريكايي الوتكو بمبار پيل كړ او د ملا عمر دفتر يې هم بمبار كړ. اسامه له نيمې لارې را وگرځېده، ملا عمر په معجزانه توگه خوندي پاتې و او ځينې ساتونكي يې شهيدان شوي و.

ايا زه به وتوانېم چې د ملا عمر ستاينه په څو جملو كې وكړاى شم؟ له ټولو هڅو سره بيا هم نه توانېم چې د ملا عمر د ستاينې حق اداء كړم او دغه الفاظ نلرم. بس دومره وايم چې ملا عمر يو بې سارى قايد، زعيم او مشر و.

له شرق الاوسط ورځپاڼې سره د ذبیح الله مجاهد مرکه

یادونه: شرق الاوسط ورځپاڼې د طالبانو د ویاند ښاغلي ذبیح الله مجاهد سره د امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله د وفات، د نوي مشرتابه، د طالبانو د یووالي او مالي امکاناتو په هکله مرکه کړې. یاده مرکه د یرموک مجلې په دوهمه گڼه کې هم خپره شوې چې له یادې مجلې څخه یې دلته را اخلو:

پوښتنه: ملا محمد عمر څه وخت وفات شوی، که معینه نېټه یې راته په گوته کړی او په کوم ځای کې خاورو ته سپارل شوی؟

ځواب: بسم الله الرحمن الرحيم. الحمد لله وكفى والصلوة والسلام على عباده الذين اصطفى أما بعد:

عالیقدر امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله په کال ۲۰۱۳م د اپرېل په ۲۳ ورځ د ورپېښې ناروغۍ له کبله وفات او په خپله خاوره افغانستان کې چې چېرته اوسېده هم هلته دفن کړای شو، چې د امنیتي ملحوظاتو له امله نشو کولای د نوموړي د تدفین ځای تعین او څرگند کړو.

پوښتنه: د دومره اوږدې مودې لپاره ولې د تحریک له جنگیالیو او سیاسي مشرانو څخه دا خبر پټ ساتل شوی وو؟

ځواب: تاسو پوهېږئ چې موږ په خورا ستره جگړه کې له یوه ظالم اشغالگر دښمن سره په جگړه بوخت یو، د امیر المؤمنین د وفات د خبر لوڅولو د هغوی په معنویاتو جدي تاثیر لاره، د دښمن په وړاندې د مجاهدینو د روحیاتو د کمزوري کېدو جدي احتمال وو، نو مو د جیدو او جنیدو علماء

کرامو په فتوی د امیرالمؤمنین د وفات خبر پټ او راز وساته او اعلان مو نشو کړای، لکه څرنګه چې ورته پېښه په خیرالقرون کې د حضرت ابو عبیده بن جراح رضی الله تعالی عنه لخوا د حضرت ابو بکر صدیق رضی الله تعالی عنه د وفات خبر له هغو مجاهدینو څخه پټ وساتل شو چې په یرموک کې د حضرت خالد بن ولید رضی الله تعالی عنه په مشرۍ په جګړه بوخت و، کله چې جګړه ختمه شوه او مجاهدینو ته د وفات د خبر رسېدو زمینه مساعده شوه، بیا نو د حضرت ابو عبیده بن جراح رضی الله تعالی عنه لخوا د امیرالمؤمنین ابوبکر صدیق رضی الله تعالی عنه د وفات خبر تصدیق شو. هلته هم د وفات د خبر پټ ساتلو اساسي علت د جګړې په مهال د مجاهدینو د معنویاتو ساتل و. نو لازمه وګڼل شوه چې فقط هغه څو نفره مشران او د مرحوم امیرالمؤمنین رحمه الله کورنۍ په لومړي سر کې په وفات خبر کړی شي، هغه کفایت کوي، نور څوک باید خبر نشي او خبر د یوه سر په ډول پټ وساتل شي.

پوښتنه: د ملا عمر له وفات وروسته د اختلافاتو خبرونه څومره حقیقت لري؟
ځواب: د امیرالمؤمنین د وفات څخه وروسته په خورا عاجله او لازمه توګه د جهادي حالاتو باریکۍ ته په کتو د اهل الحل والعقد شوری لخوا چې د رهبري شوری له غړو او د جیدو علماء کرامو څخه ترکیب شوې وه، پرېکړه وشوه چې نوی زعیم ملا اختر محمد منصور وي. ځکه هم د دې کار وړتیا لري، هم یې دا څو کاله عملاً د ټول امارت رهبري په سختو شرایطو کې وکړه، د مجاهدینو پرې اعتماد دی او د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله لپاره هم د اعتماد وړ شخص و، نو هغه د نوي امیر په توګه غوره شو.

کله چې د نوي امير د ټاکل کېدو خبر خپور شو، له ټول هېواد څخه د جهادي محاذونو مشرانو، قومندانانو، مخورو، علماء کرامو، مجاهدينو او عام ولس د بيعتونو لړۍ پيل او په ۷۲ ساعتونو کې تقريباً د هېواد له هرې برخې څخه د بيعتونو پيغامونه را ورسېدل او دا خبره يې څرگنده کړه چې مجاهدينو ته د صف د واحد ساتلو مسئله څومره مهمه وه او همدا راز په خپلو مشرانو او علماء کرامو باندې څومره کلک اعتمادي او باوري ول. او شخصاً د ملا اختر محمد منصور په ټاکنه څومره راضي ول. پاتې شوه د يوه يا دوو نفرو اختلاف، هغه هم له امير سره نه، بلکې د ټاکل کېدو په پروسه او طرز العمل باندې، هغه دومره جدي نه دی او دا طبيعي ده چې دومره لوی صف کې د مختلفو افکارو او برداشتونو لرونکي اشخاص را ټول شوي او خامخا به بېلابېل نظريات موجود وي، خو هغه نظريات په اساسي توگه جدي نه وو او ډېر ژر به د حل لازمي لارې ورته ولټول شي، د علماء کرامو وفد پرې جدي کار کوي او موږ په صف کې د ننه هېڅ اندېښنه نه ترې لرو.

البته اسلامي امارت د خپل مکلفيت، زغم او مسؤليت له مخې بيا هم هڅه کوي چې دغو کسانو ته هم بېرته قناعت ور کړي چې د امارت په حمايت کې پاتې شي او د اسلامي امارت دښمنانو ته د امارت پسې د پروپاگنډ کولو موقع په لاس ورنکړي او په اگاهانه يا غير اگاهانه ډول د پردو لاسونو آله جوړه نشي.

پوښتنه: په غرب کې موږ دا خبرې ډېرې اوږو چې د طالبانو مبارزه د پاکستان د استخباراتو له لوري پر مخ وړل کېده، او ملا عمر يوازې سمبولیک شخصيت وو، حقيقت څه دی؟

ځواب: هو! داسې پروپاګند تنها زموږ پسې نه، بلکې د هر ازادۍ غوښتونکي، خصوصاً بيا مسلمان تحريک پسې ويل کيږي. تهمت ويوونکي د الله تعالی په نصرت او مرسته باور نه لري، هغوی د عقيدې په لحاظ په الله تعالی او د هغه په لاره کې په جهاد او قربانۍ باور نه لري، نو حيران پاتې دي چې څرنگه ممکنه ده چې دومره ضعیف او تش لاسي مجاهدين داسې بريالي شول او دومره غټ دښمن يې مات کړ؟. نو د خپل عقل د تسکين لپاره هڅه کوي زموږ مبارزه کله تر پاکستان پورې وتړي، کله يې بېرته په امريکا او د هغو تر استخباراتو پورې وتړي او کله نور افواهات ووايي.

موږ ډاډ ورکوو چې زموږ جهاد د هيچا د احسان پورې نه دی، او نه هم بهرنۍ مرستې او استخباراتي پټ لاسونه کولای شي چې دومره غټه مبارزه پر مخ بوزي. ځکه که بهرنۍ مرستې او د استخباراتو همکاريو ګټه درلودای، نو بيا به يې امريکايانو او د هغو لاسپوڅو ته ګټه کړې وای. ځکه د نړۍ په سطحه امريکا ډېر قوي استخبارات لري او په پټه هم نه بلکې برالا يې زموږ په هېواد کې دا څوارلس کاله فعاليت وکړ، خو نتيجه يې صفر ده. او که بهرني ملاتړ ګټه درلودای، نو د کابل اداره به اوس له هر مشکل څخه خلاصه وه، ځکه د ۴۹ بهرنيو مجهزو هېوادونو مرسته ورسره وه. دا چې ټول ناکام شول، دا د الله تعالی د دين برکت دی او د مجاهدينو په مقابل کې د هغوی د بطلان ښکاره ښه ده. هغه خلک چې عقل يې د دغه رمز درک نشي کولای، په موږ پسې بد اتهامات تړي او دا د هغوی د عقل او درک سويه ده.

پوښتنه: ايا طالبان داسې يوه حالت ته راغلي چې ځواکمن مشرتابه ته اړتيا ولري ترڅو يې صفونه يو موټی کړي، او د طالبانو د تحريک په راتلونکي به د دې اغېز څه وي؟

ځواب: دا چې جهادي صف د قربانيو او سربندنو صف دی، دلته هره لحظه د قيادت په شمول د شهيد کېدلو، اسير کېدلو او يا هم په طبيعي مرگ د وفات کېدلو احتمال متوقع وي، ځکه نو د جهادي صف مشرتابه مخکې تر مخکې لا د دې صف پر نورو خصوصياتو او مشخصاتو سر بېره د قيادتو د روزنې او تربیې مدرسه هم ده.

دلته که نن يو مشر شهيد کيږي، يا اسير کيږي او يا هم په خپل طبيعي مرگ وفات کيږي، مجاهدين د دې واقعي په راتلو نه کمزوري کيږي او نه د کمزورتيا احساس کوي، ځکه هغوی ته لا وړاندې په فکري لحاظ دا ور تلقين شوي وي چې د جهادي لارې تداوم په شخصياتو او افرادو پورې نه وي تړلی، بلکې د هغې تداوم او وابستگي په افکارو او مبادئو پورې وي. په دې لار کې به د طبيعي او يا هم عسکري حوادثو له امله اشخاص او افراد حتماً اوږي را اوږي، خو افکار او مبادئ چې د جهادي لارې اساس دی، هغه به تل ثابت وي. همدا لامل دی چې د اميرالمؤمنين په وفات سره په مجاهدينو کې د هېڅ کمزورۍ احساس نه کيږي، بلکې د هغه له پيل کړې لارې سره د وفادارۍ له امله په ډاډه او ځواکمن شکل د خارجي يرغلگرو او د هغوی د ملاتړو پر خلاف خپل جهاد ته ادامه ورکوي.

د دې تر څنگ د اسلامي امارت نوی زعيم محترم منصور صاحب هم يو تجربه شوی او خورا بريالی مشر پاتې شوی، مرحوم اميرالمؤمنين پرې اعتماد

د امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد په اړه زما د ژوند څو خاطري

ملا عبدالسلام ضعیف (په اسلام اباد کې د افغانستان پخوانی سفير)

مشر ملا صاحب زه له هغه وخته پېژنم چې هغه د جهاد په دوران کې د مرحوم حفيظ الله اخندزاده صاحب په جبهه کې يو عادي مجاهد و، داسې مجاهد چې د مرحوم ملا نیک محمد اخند سره چې د روسانو په مستقیم برید کې يې سر د تنه جلا سو يو ځای او دوی دواړه جهادي ملگري و. د نوموړي جهادي کار نامې د پنجوايي او میونډ ډېرو پخوانیو مجاهدينو ته معلومې دي. ملا نیک محمد اخند د ارزگان ولايت د دهرات ولسوالۍ اوسېدونکی و، ډېر متواضع، ارام، خاموش او د لوی زړه لرونکی انسان و. هغه کله کله په یوازې ځان سره د روسانو د سرو لښکرو په وړاندې جگړه او عملیات کول، په يو وخت کې به يې درې ډوله سلا له ځان سره عملیاتو ته وړله، او په یوازې ځان به يې د روسانو او کمونستانو سره داسې جگړه کوله لکه د يوې لوبې جبهې جنگ. د ده سره په عملیاتو کې ډېر لږ کسان شریکېدل، ځکه چې د هغه سره عملیاتو ته تگ داسې و لکه فدايي حمله کول. او دا ډول جگړې ته زړه ښه کول يقيني گران کار دی.

محترم مشر ملا صاحب يو له هغو کسانو څخه و چې د ملا نیک محمد اخند سره به يې يو ځای په ډېرو عملیاتو کې برخه اخیسته.

مرحوم ملا صاحب درې ځله زما تر قوماندې لاندې روسانو پر وړاندې په عملیاتو کې برخه اخیستې او څو ځلې په گډو عملیاتو کې موږ يو ځای د افرادو په توگه له روسانو سره جگړه کړې، وروسته د طالبانو په وخت کې زه د مرحوم ملا صاحب عسکر سوم او په دې سره افتخار کوم.

مرحوم ملا صاحب د ډېرې زياتې حوصلې او پوره اطاعت څښتن و، لوی جرئت يې درلودی، نورو مجاهدينو ته به يې لوړ مورال ورکاوه، د جگړې په ميدان کې چې به هر طرف ته هغه مرحوم سنگر ونيو، د هغه طرف څخه به سړی پوره ډاډه و، هيڅکله يې وار خطايي نه درلوده او نه يې دښمن ته سنگر پرې ايښی دی.

محترم مشر ملا صاحب د جهاد په وخت کې د طالبانو او د هغوی سره نيردې نورو جبهاتو د مجاهدينو په منځ کې ډېر محبت درلودی. د هغه جرئت، اخلاق او صداقت هر ملگری دېته لېواله کاوه چې د هغه سره انډيوالي او ملگري وکړي. محترم مشر ملا صاحب چې کله د ځينې موضوعاتو پر سر د حفيظ الله اخندزاده له جبهې څخه ولاړی، خپلو ملگرو مجبوره کړ چې د مجاهدينو يوه وړه ډلگۍ جوړه کړي. هغه د کندهار—هرات د سپرک غاړې سره د سنگحصار سيمه داوې په نامه کلي کې يو کوچنی اطاق (د مجاهدينو ټولی) جوړ کړ. د اطاق مصارف به يې د خپلو مجاهدو ملگرو د امامتونو د زير و (له کلي څخه د ډوډۍ راټولول) او د زکاتونو د پيسو څخه پوره کاوه، تر څو يې وروسته خپل د مجاهدينو کوچنی گروپ (ټولی) د حرکت انقلاب اسلامي تنظيم سره رسمي کړ. خدای سته چې ښه چل سوي او با احساسه ملگري يې درلودل، چې ملا برادر، غازي، ملا عبدالسلام، يارانه او نور...

د مرحوم مشر ملا صاحب يوه سترگه په سنگحصار کې د جهاد په وروستي وخت کې د عملياتو پر مهال د الوتکو د بمبارد له کبله شهیده سوه. د ده سره يو ځای په همغه ورځ مرحوم ملا نجيب الله اخند هم زخمي سو. ملا صاحب

مرحوم په همهغه زحمي حالت کې د پاشمول په عملیاتو کې برخه واخیسته، یوه ورځ یې هم استراحت ونه کړ.

د ډنډ ولسوالۍ په تیموریانو سیمه کې مرحوم مشر ملا صاحب د روسانو اووه ټانگونه په داسې حال کې په راکټ وویشتل چې، په نوبت به د روسانو ټانگونه د مجاهدینو د سنگرونو پر لور د جگړې لپاره را مخکې کېدل، په هغه جگړه کې مرحوم مشر ملا صاحب او مرحوم ملا عبیدالله اخند چې بیا د ملي دفاع وزیر سو، مجاهدینو ته یې نجات ورکړ، د روسانو مجهزه قوه یې د پوره شکست سره مخ کړه، مرحوم حاجي ملا عبیدالله اخند د اخرنی ټانگ د ویشتلو سره یو وخت کې سخت زحمي سو.

مرحوم ملا صاحب یو د هغو مجاهدینو څخه و چې په کندهار کې یې په زپورتوب شهرت درلود. په کندهار کې یو شمېر مجاهدین و چې د زپورتوب له کبله ډېر مشهور و، چې اوس هغه ټول شهیدان سوي. د مرحوم مشر ملا صاحب په شمول دغه کسان لکه شهید ملا خواص اخند، مرحوم ملا محمد اخند، مرحوم ملا فدا محمد اخند، مرحوم ملا معاذ الله اخند، مرحوم ملا نیک محمد اخند، مرحوم ملا بورجان اخند، مرحوم طالب جان، مرحوم ملا عبیدالله اخند، شهید رحمت الله او ځینې نور ...

د مجاهدینو تر بریالیتوب وروسته مرحوم مشر ملا صاحب خپل اطاق په مدرسه بدل کړ. دیني درسونه ته یې مخه کړه، خپله یې هم دیني درسونه ویل او هم یې ملگري مکلف کړي وه چې درسونه ووايي. له دې سره سره د کلي کوچنیو ماشومانو ته هم دیني درسونه ویل، تر څو حالت ډېته ورسېدی چې خلکو ملا صاحب په دې مجبوره کړ چې خلکو ته د ظالمانو او نا مسؤل

وسله والو د نجات لپاره د يوه سپېڅلي غورځنگ (د طالبانو اسلامي تحريك) رهبري پر غاړه واخلي.

د مرحوم ملا محمد عمر مجاهد د مشرتابه انتخاب

محترم ملا صاحب خپله ځان مشرتوب يا امارت ته نه دی انتخاب کړی، نه هم د قوم پر بنياد، نه د تعليم د سويې د اوچتوالي له کبله، نه د مالدارۍ او شتمنۍ له کبله هغه مشر شوی. د هغه د مشرتابه د انتخاب معيار يوازې ښه او پاڪه جهادي سابقه، د قوميت او قومپرستۍ څخه پاکوالی، د هغه پاکي، رښتينوالي او لويه تقوی وه او دا ټول هغه خواص وه چې د جهاد په جريان کې مجاهدينو تجربه کړي وه، او هغه د همدې درانه مسؤليت لپاره وړ او مناسب کس وبلل سو. د مرحوم ملا صاحب انتخاب د ډېر وخت او زياتو سلا او مشورو وروسته رامنځ ته سو، ځينو قومندانانو کوشش کاوه چې انتخاب بل لور ته واړوي، دغو قومندانانو له انتخاب مخکې او وروسته پوره تلاش وکړ چې مشرتوب بل لور ته واړوي، ولې د مجاهدينو د بې کچې مينې چې مرحوم ملا صاحب سره يې درلوده، دوی ونه توانېدل.

د مرحوم ملا محمد عمر مجاهد درانه خواص

اول: تر ټولو لوی صفت د مشر ملا صاحب دا و چې شريعت يې دټول ژوند، کړنلارو او کارونو معيار ټاکلی و. هره فيصله او موضوع چې به ورته ورسېده، تر هر څه لومړی به يې د شريعت په رڼا کې پرېکړه او عمل کاوه، هغه پرېکړه او مسئله چې د شريعت موافق به وه، هغه به يې عملي کوله، او که به د شريعت خلاف وه هغه به يې سمدستي ردوله.

دویم: د هغه د ټول پرسونل او کارکوونکو انتخاب د تقوی او یا هم د لیاقت پر بنیاد وو. تر هغه ځایه چې د ده علم ورته رسېدلای وای تقوی لرونکی او یا هم لایق کسان یې گمارل، که څه هم ډېرو خلکو ته به دا معیار د سوال خبره وه.

دریم: لکه څنگه چې عمر نومېدی همداسې هغه د حضرت عمر رضی الله عنه غوندې د پوره صداقت خوی درلود. نه یې چا ته دوکه ورکوله او نه خپله تر پایه د چا لخوا څخه دوکه سو. او دښمنانو د دوستۍ او دښمنۍ په دواړو حالتو کې پوره کوښښ وکړ چې هغه ته دوکه ورکړي، ولې ونه توانېدل. څلورم: هغه رښتونی او پاک انسان و، هیڅ نوعه اخلاقي او لساني کمزورتیا یې نه درلوده، هغه دروغ ویل نه خوښول، او نه یې له چا سره چل او دوکه خوښېدله، نه یې بې ځایه او بې مانا خبرې کولې او نه یې بې ځایه وخت تېراوه.

پنځم: هغه د غریبو او ساده خلکو سره مینه درلودله، د یتیمانو او معیوبو خلکو د حال څخه یې ځان خبراوه، پخپل ځاني او کورني ژوند کې ساده او هم یې ساده ژوند ته ترجیح ورکوله.

شپږم: هغه د بل چا خبره په ډېرو سړو مغزو او پوره حوصلې سره اورېدله، بیا یې د هو یا نه ځواب مقابل لوري ته ورکاوه، په خبرو کې یې د چا سره ډېره مشاجره نه کوله. په وعده باندې یې وفا کوله. د خولې او زړه خبره یې هر وخت یوه وه. د متین عزم څښتن و، په هر کار کې به یې پرېکنده عمل کاوه. اووم: د ښو او متدینو خلکو سره یې زیاته مینه کوله، د علماء کرامو احترام به یې کاوه، د هغوی خبرو او مشورو ته به یې ځانگړې پاملرنه کوله.

تر کومه ځایه چې زه مرحوم ملا صاحب پېژنم، د یوه مؤمن مسلمان په توګه د هغه په حق کې د خدای پر وړاندې په لاندې څو شیانو شاهدي ورکوم:
اول: د الله جل جلاله سره د هغه په اخلاص او رښتینوالي باندې. هغه خپل ځان هر وخت د خدای جل جلاله شریعت ته تسلیم کړی و. د دین او د دین د علماء کرامو عزت یې کاوه.

د الله جل جلاله کتاب قرانکریم یې د ځان او ملت لپاره دستور او قانون ګرځولی و. ټولو ملګرو ته یې د خیر توصیه کوله.
دویم: هغه د هر ډول قومي او منطقي تعصباتو څخه پاک انسان و، د هر چا سره یې معامله په تقوی باندې وه.

دریم: هغه د هیچا پر وړاندې دروغجن، دوکه باز او خاین نه و.
څلورم: هغه پاک نفس او پاک لمن انسان و.
پنځم: د هغه دوستي او دښمني په شخصي تعصب نه، بلکې د خدای جل جلاله د دین او شریعت پر بنیاد وه.
شپږم: هغه خپله مباشر ظالم نه و، او نه یې بل چا ته په ظلم سره امر کاوه، نه یې د ظالم دفاع کوله.

د هغه ټینګ عزم

کوم وخت چې امریکایانو پر افغانستان د برید تکل کړی و، په سیمه کې د امریکا په مرسته او لمسون سیمه ییز مخالفتونه او تحرکات زیات سوي و، ګاونډي هېوادونه هم د وخت او موقع څخه د پوره استفادې په فکر کې و. د امریکایي استخباراتو پرلپسې وفدونو به د پاکستان او ایران د پټو اجنسیو سره لیدنې کتنې کولې، او معلومات به یې یو بل سره تبادله کول. د همدې

مجلسونو ځینې معلومات به د مرحوم ملا صاحب پورې رسېدل، هم د سیاسي معاملو خبره کېدله او هم د زور او جنگ خبره گرمه وه، متاسفانه چې کله هم صادق قاصد د ستونزې د حل لارې د لټولو له پاره ونه موندل سو، تر څو سالم او د فاصلو د کموالي پیغام طرفینو تر منځ تبادله کړي، تر دې چې د امریکا لخوا د حملې او جگړې خبره د شک څخه یقین ته ورسېدله، له مطبوعاتې ډگر څخه عملاً نظامي برخورد ته خبره ورسېده.

که څه هم حالت ډېر ترینګلي سو، ساحه پر طالبانو تنګه سوه، تصامیم یقیني سول، بیا هم مرحوم ملا صاحب خپله حوصله د لاسه ورنه کړه، د خپل عزم څخه په شانه سو او نه یې هم هیڅ ډول معاملې ته سر تیت کړ. خپله یې هم د مقاومت لاره غوره کړه، او خپلو اتباعو ته یې هم د مقاومت توصیه کوله، تر دې چې د ده دغه لوی عزم په افغاني غیرت توکل ډېر لوی تغیرات هم راوستل.

د هغه مرحوم وفات او له دې فاني دنیا څخه د تل لپاره کوچېدل

دا به د نړۍ په تاریخ کې ډېر شاذ او نادر واقعات وي چې د داسې لویو چلنجونو او نړیوالو څارګرو ادارو په موجودیت کې دې داسې یو انسان چې پرته له الله جل جلاله بل هېڅ اسره ونه لري، داسې یو انسان چې د غلیمانو له پاره تر ټولو لومړی مطلوب وي، داسې یو انسان چې پنځه ویشتمی ملیونه امریکایي ډالر یې پر سر باندې جایزه اېښودل سوي وي، یوازې دا نه چې هغه ژوند وکړي؛ بلکې د مقاومت دومره لوی قوي صف هم په متحده توګه رهبري کړي او تر دیارلسو کلونو پورې دا مبارزه جاري وساتي.

موږ په اوسني تاريخ کې د عراق او لېبيا دوه رئيسان وليدل چې د مقاومت وروسته د لږ وخت له پاره هم ونه توانېدل چې ځانونه وساتي او يا هم مقاومت وکړای سي.

د مرحوم ملا صاحب کوچېدل د ابوذر غفاري رضي الله عنه غوندې هم نه وه. هغه په خپل ديارلس کلن مقاومت کې نه د وطن څخه وتلی او نه يې د خپلو دوستانو او قريبانو حتی د خپلو ازواجو او اولادونو سره ملاقات سوی دی. په داسې حال کې يې له دنيا څخه سترگې پټې کړې چې نه د هغه د صحت درملنه وسوه، نه چا ورسره د مرگ په وخت کې څه ډول چې لازم و خواخوږي کولای سواي، نه چا د هغه سره د اخري سلگۍ په وخت کې چې د مظلوميت سترگې ور اوږي تلقين ورکړ، او نه هم چا ورته تسلي ورکړه.

ابي ذر غفاري رضي الله عنه که څه هم يوازې سا ورکړه خو د هغه مېرمن او لور يې د مرگ په وخت او صحابه کرام يې د تدفين او تکفين په وخت کې حاضر و، ملا صاحب مرحوم چې د نړۍ د دجالي قوت په وړاندې د مقاومت غږ پورته کړی و، د ډېر مظلوميت، پرديسۍ، تنهايۍ، مايوسۍ او محروميت په وخت کې يې خپله مبارکه روح د مرگ داعي ته وسپاره.

انالله و انا اليه راجعون

نه چا ورسره غمرازي وکړه، نه يې څوک تکفين او تدفين ته حاضر سوه. الله دې جنة الفردوس ورته نصاحب کړي، امين

د هغه د ټينگ عزم نتيجه

ډېر خلک به داسې وي چې د هغه سره به دښمني ولري، د هغه د نوم د يادولو سره به حساسيت ولري. دلته څو ډوله تضادونه وجود لري. ډېرې تربگنۍ هم

تېرې شوي دي، د هېواد د اشغال اړوند هم د تعاون او تردید موضوع شتون لري، د نه تعرف او نه علم، دا ډول شخصي تعصباتو لږۍ هم گرمه ده، له همدې امله ده چې ځینې کسان به ما پر دې لیکنه هم گرم وبولي، نیوکې او اعتراضونه به را باندې وکړي، زما ځواب به سر له اوسه هم دا وي چې له مرحوم ملا صاحب سره زما مینه او محبت د هغه په رښتینوالي او حقانیت باندې وه او وي به. کېدای سي زه تر ډېرو هغو خلکو مرحوم ملا صاحب ښه وپېژنم چې د ده سره نږدې اوسېدلي وي، کار یې ورسره کړی وي. زما تعرف تر هغه هم وړاندې وه، ما د ډېر غربت او سختي په وخت کې د هغه سره ملګرتیا کړې وه، هغه مې په سختو حالاتو کې تجربه کړی و، د همغه وخت څخه مې پېژانده، د هغه په انتخاب کې مې خاص د الله جل جلاله د رضا او د وطن د نجات له امله ډېره هڅه هم کړې وه. بل دا چې که کوم معترض وي، لومړی دې خپل په ګرېوان کې سر ټیټ کړي، د خپل ځان سره دې خپل قضاوت وکړي، چې د کومې لارې پلوی دی او د بل سره یې دښمني یا تضاد په څه دی.

لکه څنګه چې ما وړاندې ذکر کړه، د ده د پاک او قوي عزم په نتیجه کې هغه الله پاک د ظاهري او ښکاره ذلت څخه وساتې. الله پاک هغه په ژوندون د خپلو دښمنانو په لاس ور نه کړ، نه یې هم د دښمنانو د ملګرو په لاس ژوندی ورکړ، سمه ده چې شهادت ډېر لوړ مقام دی، خو د دښمنانو پر وسایلو خدای جل جلاله هغه ته مرګ هم ور نه کړ، نه یې د دښمنانو زېږونه ور باندې یخ کړل او مرحوم ملا صاحب تر اخري سلګۍ پورې د دښمنانو شومو اهدافو ته ښه راغلاست هم ونه وایه. دا چې کلیدي او مهمې رسنۍ د امریکا او د هغوی د متحدینو په مالي لګښت متکي دي، د هغوی د اهدافو

لپاره کار کوي، په ډېر تکرار سره د سپين څخه تور او تور څخه سپين جوړوي، گرانه به وي چې د داسې دروند شخصيت، کوم چې د نړيوال بنکېلاک پر وړاندې يې سر ټيټ نه کړ، د هغه د شخصيت حق دې په ځای پاته سي، ولې زه مطمئن يم چې نا پېيلی تاريخ به د هغه درانه شخصيت حرمت وساتي.

اوس چې هغه هسته وکوچېدله ډېر مهم او لوی سوال دا دی چې ده دغه ناخوالې د کوم هدف لپاره تېرې کړې؟

ولې يې ديارلس کاله د خپل ژوند خواره ملگري يوازې پرې ايښي و؟ ولې يې د داسې غربت او تنهائي مرگ ته ځان سپارلی و؟

دا هر څه يې د يو لوی اسلامي او شرعي هدف لپاره پر ځان منلي و، د يوه لوی کور (افغانستان) د بچ کولو لپاره و، د يوه لوی پېغور (دښمن ته د خپل ځان يا مسلمان تسليمول) څخه د ځان او خلکو ساتلو لپاره و، او د مسلمانانو د تېر تاريخ د ژوندي کولو، ساتلو او جوړولو لپاره، او داسې نور...

اوس چې د هغه دنده په برياليتوب سره پای ته ورسېده، د ساحل لمن ته رسېدلی و، تر ډېره هغه په خپله دنده کې بريالی او کامياب پاته سو، هدف ته په مېړانه ورسېدی.

د استبدادي چلباز، چالاکه او شيطاني دښمن پر وړاندې نه سرتيتی تسليم او نه يې تر پايه تنازل وکړ.

د نړۍ شيطاني نيواکگرو او دهغوی متحلفينو او خادمانو به د مرحوم ملا صاحب په مرگ سره خوشالي کړي وي، په ذم ويلو سره به يې ژبې سترې سوي وي، ډېرو محبينو به يې د شريرو د شر له وېرې په سکوت اکتفاء کړې وي، خو په حقيقت کې هغه د تاريخ يوه ځلانده مېړنی څېره وه. الله جل جلاله دې ورته مغفرت وکړي.

د امیرالمؤمنین رحمه الله تر وفات وروسته یو څو د خواخوږۍ توصیې

دا چې امیرالمؤمنین رحمه الله خپله دنده په بریالیتوب سره پای ته ورسوله او د رحلت داعي ته یې لیک ووايه، نور د ده هغه مسؤلیت ورسره بشپړ سو، الله پاک دې د آخرت دغه لوی سفر و هغه ته روښانه او اسانه کړي. د هغه د دې رحلت سره اوس نو دښمنانو ته یو لوی فرصت په لاس ورغی، منافقانو ته د نفاق زمینه برابره سوه، رقیبانو ته د انتقام اخیستو دروازه خلاصه سوه، او ځان غوښتونکو او شخصیت پرستانو ته د خیانت چانس پیدا سو، لنډه دا چې هرې بلا سر را پورته کړی، او د فتنو دروازې خلاصې شوې.

په داسې وخت کې مخلصو دوستانو، په ځانگړې توگه مسؤلیت لرونکو کسانو ته څه په کار دي؟:

لومړی: هر ډول اختلافاتو ته د پای ټکي اېښودل او په دغه اور اوبه تویول. دویم: هر کار کې مشوره کول او د خپلو ملگرو د نظرونو احترام او درناوی کول.

دریم: په ملگرو حسن الظن کول او د هر ډول تخریب، افترا او توروڼو څخه ځانونه ساتل.

څلورم: د خود خواهي، جاه طلبۍ او تکبر څخه ځانونه لیرې کول. پنځم: د قوم، سیمې او ژبې په نومونو د مرداریو، بدبویو او تعصباتو څخه تېښته کول.

شپږم: د صف د یووالي له پاره هرې قربانۍ ته تیارېدل او په دې لاره کې تحمل، زغم او تواضع کول.

اووم: باید دې ته د ټولو پام وي چې په دې وخت کې به دښمنان او منافقین د نفاق اچولو لپاره ډېرې تیزې منډې پیل کړي او هر مهم سړي ته به د

خواخوړي او دوست په نامه ځانونه ور نيردې کوي، د همدوی د دامونو څخه ذهنونه او مغزونه خوندي ساتل.

اتم: د هر ډول مشکل او ستونزو د حل له پاره بايد د خپلو افغاني علماء کرامو او با نفوذو اشخاصو څخه استفاده وشي. او د دوی په منځگړيتوب سره ستونزې حل شي، ځکه افغانان زموږ د ټولنې په درد او درمل بڼه پوهيږي، د ستونزو تشخيص بڼه کولای شي، او بڼه نسخه هم ورته موندلی شي.

هره ټولنه يا مقاومت چې د يوه فکر او هدف له پاره متعهد وي هيڅکله نه خرابيږي، په دې شرط چې يوازې فکر او هدف ورته مهم وي، نه شخص او نه اشخاص. ځکه شخص د فکر په تړاو ارزښت لري او بس، او که په دغه ټولنه کې شخص يا اشخاصو تر فکر زيات ارزښت وموندی، هغه وخت به ټولنه د خرابۍ خواته روانيږي. که داسې اثار وليدل سي بايد مخه يې بېرته د فکر يا فکري محتوی سره سم ونيول سي، ځکه هر کله چې شخص يا اشخاصو ته تر مفکورې اهميت ورکول سي، هغه يا هغوی به ضرور فکر يا فکره د خپلو منافعو يا اغراضو قرباني کوي. لکه څنگه چې د شخص عمر لنډ دی نو همدومره به د هغه فکري/فکر عمر هم لنډ وي. ځکه چې د ده د شخصيت دا ډېر اهميت به د فکري يا فکر اهميت تر خپل سيوري لاندې راولي او داسې مثالونه اوس په دنيا کې خورا ډېر دي، او بې ساري ناخوالې يې هم راولاړې کړي دي. د يوې فکري ټولنې له پاره متعهد شخص يوازې د فکري سمبول په توگه کارول کيږي، نه د هغه شخص د اهميت په توگه. او دا شخص بايد هيڅ کله هم دومره مهم نه شي چې دی يا نور خلک فکر وکړي چې دا وړی بې له ده نه شړی کيږي. که خبره همداسې سوه بيا نو د هغه د بې ځايه کېدو او بې لارې کېدو سره ټول ارمانونه خاورې کيږي. هيڅ وخت بايد يوه فکري ټولنه د شخص يا اشخاصو تر وجود پورې محدوده نه وي، او

نه هم د هغوی د خواهشاتو قرباني سي. زما په نظر په دغه مهم او اساس وخت کې اختلاف ته لمن وهل، یا د اختلاف اصل ته وده ورکول، داسې مانا لري لکه خپل د سنگر ملگري چې د دښمن طرف ته یې مخه نه وي او د حراست یا مقاومت په حال کې وي، دښمن یې هم تېښتې ته اړ کړی وي، خو د شاله خوا یې خپل ملگری پرې حمله وکړي او په څټ کې یې پر برخه ووهي. په دې کار سره به د دښمن دوې گټې لاسته راوړي، یو دا چې د شکست مخه به یې ونیول سي او بل دا چې په ده پسې تعقیبونکي دښمن به په خپله له منځه ولاړ سي.

هیڅ یوه ټولنه که څه هم وړه وي تر هغه پورې له منځه نه ځي تر څو چې خپلې پرلې (د پښو پوندې) په خپله ونه وهي، او له خپل دننه څخه ونه وهل سي، همدا وهل اختلاف او د یوه او بل د پښو وهل دي. هیڅ حکومت له منځه نه ځي تر څو چې له خپل منځه تخریب نه سي، هیڅ مقاومت نه سي ختمېدلای تر څو چې په خپلو ملگرو باندې یې باور ختم نه سي.

او که مسؤل شخص او یا اشخاص د اختلاف د ورکولو له پاره، د صف د توحید له پاره یا د قدرت په تمه، یا د قدرت څخه د لیرې کېدو د قرباني په خاطر تقصیر کوي نو الله جل جلاله به یې د عزت پر ځای خامخا د ذلت سره لاس او گربوان کړي، او د دنیا او اخرت دروند مسؤولیت به یې هم په ذمه باندې پاته سي.

د منځ خبرې وپوښکي، غوره مال او حقیقت منحرف کوونکي ته دې الله جل جلاله هدایت وکړي، دوی هم باید د هغه خدایه څخه ووېرېږي چې سبا ته ورتلونکي دي، د بل لپاره او د کومې تمې په خاطر دې د دې لوی صف د وېشلو سبب نه کيږي.

دا ځکه چې د صف توحيد ساتل د سولې او امنيت لپاره خورا مهم او د هرې فيصلې ضمانت کولای سي. موږ د افغاني قضیې ژوندي شاهدان يو چې د صف تفرق مو گټلي گټې د لاس څخه وايستې او ناخوالې يې تراوسه هم گالو. د ټولو افغانانو په اختلاف کې په ځانگړي توگه د طالبانو په اختلاف کې د دين او وطن د دښمنانو گټې او زموږ د ټولنې تباهي نغښتي ده. الله جل جلاله دې ټول افغانان په دې باندې متحد کي چې د اختلافاتو پر خلاف سره يو شي، او د نفاق جنازه په مهارت سره د خپل ټاټوبي څخه وباسي.

د خپلواک او آزاد هېواد په هيله

د بیت المقدس د پخواني امام زوی

عبدالحی مظمن (د امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد پخوانی ویاند)

په اسلام اباد کې د فلسطین سمبولیک سفیر د ۱۹۹۸م کال اوږي کې کندهار ته سفر وکړ. هغه له ځان سره فلسطیني پوځ کې پاتې شوی جنرال چې پلار یې د بیت المقدس امام پاتې شوی و، کندهار ته راوستی و. دوی له ملا محمد عمر سره ولیدل. ملاقات نه وروسته ملا محمد عمر د ځوانو په هغه کوډله کې د غرمې (قیلوله) کوله، دا د کندهار او هلمند د عامو خلکو دود دی چې د گرمۍ په موسم کې په ځوانو پوښلي ځاله اوبه اچوي او د هغه یخ شمال ته ځان له گرمي ژغوري. ملا محمد عمر هم د خپل دفتر په انگرې کې همداسې یوه د ځوانو ځاله جوړه کړې وه. کله چې د غرمې کوډلې ته دننه شو او خپل خادر یې پر ځان راکش کړ. د بیت المقدس د امام زوی چې په دغه حالت کې ملا محمد عمر ولید سخت یې وژړل. هغه چې کله مېلمستون ته خپلې کوټې ته لاړ، ډېر زیات متاثر و. د فلسطین سفیر هغه وپوښت چې ولې ژاړې؟!

هغه وویل چې د ملا محمد عمر له خواخوږۍ او مینې ډک مجلس نه وروسته چې هغه په خپله ځاله کې په خپل خادر ویده شو، ماته د هغه اعرابي قول رایاد شو چې عمر فاروق یې فیصله وکړه او بیا یې یوه دېوال ته سر ولگاوه او ویده شو. اعرابي ورته وویل: حَكَمْتَ عَدَلْتَ اَمِنْتَ فَمِنْتَ (پرېکړه دې وکړه، عدالت دې پکې وکړ، امانت داري دې پکې وکړه او بیا ویده شوې). هغه بار بار دا جمله تکراروله او سترگې یې له اوبښکو ډکې وې. ماته دغه صحنه ډېره

ملا محمد عمر "مجاهد" / ۱۴۰

جالبه وه او تراوسه مې نه هېريري. له نيكه مرغه د دې صحنې شاهدان خو
ملگري تراوسه لا ژوندي دي.

مشر ملا صاحب او څو جالبې خاطرې یې

موسی فرهاد

د امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله په اړه څو مختصرې خاطرې، پرته له خپلې تبصرې ستاسو سره شریکول غواړم، نور یې قضاوت، پرتلنه او له هغه نه مثبت یا منفي برداشت ستاسو خپل کار دی. خو مخکې تر هغه د نوموړي ځینې مسلم او متفق علیه خاصیتونه ذکر کول هم اړین گڼم. واقعاً چې نوموړی د تاریخ د دغې خاصې مقطعي یو منفرد ریښتینی او سپېڅلی شخصیت و. د ملا عبدالسلام ضعیف خبره ده، څرنگه چې هغه عمر نومېده؛ همداسې یې د عمر فاروق غوندې د پوره صداقت ځانگړتیا لرله، نه یې چاته دوکه ورکوله او نه خپله تر پایه د چا لخوا څخه دوکه سو. ملا صاحب په رښتیا سره څو صفات درلودل:

ځان یې د خدای شریعت ته تسلیم کړی و، پاک نفسه انسان و، هېڅ اخلاقي او لسانی کمزورتیا یې نه درلوده، دروغ ویل یې نه خوښول، له چل او فریب نه یې کرکه لرله، بې ځایه او بې ضرورته خبرې یې نه کولې، د بل چا خبره یې په غور اورېدله، په خبرو کې یې له چا سره ډېره مشاجره نه کوله، په وعده باندې یې وفا کوله، د خولې او زړه خبره یې هر وخت یوه وه، له قومي، ژبني او منطقوي تعصب نه یې ډېر نفرت کاوه، خپله ظالم نه و او نه یې ظلم خوښېده، د متین عزم څښتن و، په هر کار کې به یې پرېکنده عمل کاوه.

څو جالبې کړنې او خبرې يې

(۱) د بي بي سي خبريال له ملا صاحب نه وپوښتل چې تاسو خو د چيچنيا د مسلمانانو سره خواخوږي لری؛ ايا له هغوی سره عملاً مرستې هم کوی او يا ورته اماده ياست؟

نوموړي يې په ځواب کې لنډکې، ساده، خو هر اړخيزه او با معنی کليوالي جمله وکاروله: « زموږ خپله پښه په پاڅنه کې بنده ده. »
يعني په خپل کور کې په مشکلاتو کې را گير يو، له نورو مسلمانانو خصوصاً چيچنيانو سره به څه مرسته وکړای شو.

(۲) يو مشر ملگری چې ملا صاحب ته ډېر نژدې پاتې شوی؛ وايي: يو ځل ملا صاحب په کندهار کې په خپل دفتر کې و، چې د غرمې ډوډۍ ورته راوړله شوه. د پسه د غوښو قورمه وه. ملا صاحب چې خواړه وليدل څو شېبې همداسې لاس نيولی فکر مند کېناستی، وايي ما ترې پوښتنه وکړه، ولې په چورت کې شوی؟!

وايي ده راته وويل: دا به څنگه وي؟ مجاهدينو او نورو عامو خلکو ته خو ښايي لږو ته داسې خواړه رسېږي او موږ او تاسو يې خورو. هغه ملگری وايي ما ورته وويل: د هندوستان يو مشهور عالم مولانا اشرف علي تھانوي رحمه الله چې څه کم سل کاله وړاندې زمانه کې تېر شوی؛ د هغه په اړه ليکل شوي چې د سهار په ناشته کې به داسې خواړه ورته تيارېدل چې هغه وخت به د هغه مهال پنځوس روپۍ مصرف ورباندې راته، نو ده چونکه د مسلمانانو ستر خدمت کاوه دا خواړه يې ځانته مناسب بلل. تاسو هم کولای شۍ چې

ویې خوری ځکه چې زیاته ستریا دې کمزوری کوي او د ولسي-امورو په انجاملو کې بیا نقصان راځي. وایي بیا یې تسلي وشوه.

(۳) د ملا صاحب موټر چلوونکی وایي: یوه ورځ د میوند د شهیدانو تاریخي مقبرې ته ووتلو، چې بېرته راتلو لمر لوېدو ته قریب و، تېز باران شو، لیرې په دښته کې داسې یو شی ښکارېده لکه سړی چې روان وي. د ملا صاحب ور پام شو. وایي دا خو سړی معلومېږي او په دې باران کې به اوس څه کوي؟ سمدستي یې ماته وویل ته موټر در وگرځوه، چې ورغلو پوښتنه مو ترې وکړه، کوچی و، وایي هاغه پورې غره په ځنډه کې مو کېږدی دي، هلته ځم. ملا صاحب ورته وویل: راځه سپور شه. په هغه شدید باران کې مو د غره ځنډې ته ورساوه. د خټو او باران له وجې څه باندې یو ساعت وخت ولگېدی، بېرته را روان شو، قریب نیمه شپه وه چې ځای ته راغلو.

(۴) د صحنې شاهدان کیسه کا چې د هندوستان یوه الوتکه له مسافرو ډکه وتښتول شوه. د کندهار او کابل پر هوايي ډگرونو یې چکر واهه او د کېناستلو اجازه یې غوښته، خبره تر ملا صاحب پورې ورسېده، چونکه له حقیقته یې څوک خبر نه ول، نو په اړه یې پرېکړه هم گرانه وه. ملا صاحب له مشرانو سره د مشورې پر مهال وویل: «راځئ اجازه ورکړو، نیت به ورته صفا کړو، که چېرې مسلمانان وو نو هم به مو د اسلامي ورورولۍ او هم بشري خواخوږۍ په اساس له هغوی سره مرسته کړي وي او که نامسلمانان وو، بیا به مو هم خپل بشري مسؤلیت اداء کړی وي. او دا چې موږ دا کار د ښه نیت له امله کوو،

الله تعالی به مو د نقصان پر ځای عزت او کامیابی په برخه کړي. هغه و چې اجازه ورکول شوه او معامله یې د افغانانو په نیکنامۍ پای ته ورسېده.

(۵) د اسفندیار ولي خان هغه خبره ډېره مشهوره ده چې وایي نصیر الله بابر خپله راته وویل چې زه لارم کندهار ته د ملا عمر سره مې ملاقات وشو، د ډوډۍ پر سر مې ورته وویل چې ملا صاحب که تاسو د ډیورنډ د رسمیت پیژندلو مسئله خلاصه کړی نو ټولې ستونزې به ورسره حل شي. وایي ملا صاحب پرته له ځنډه په ډېره تونده لهجه راته وویل: پاڅه، له دې ځای نه سمدستي پاڅه، بیا دا خبره درنه وانه ورم.

(۶) د عبدالحکیم مجاهد وینا ده، وایي له نیویارک نه راغلم له ځان سره مې د اسامه په اړه څو طرحې راوړې وې، ملا صاحب ته مې وړاندې کړې، او ورته ومې ویل چې د امریکا فشار نور هم زیاتېږي، باید چې یوه لاره ورسره یوسو. وایي ملا صاحب راته وویل: « موږ امریکا ته نه، بلکې الله ته مسؤل یو، ته ولاړ شه کابل کې له نورو مشرانو سره په ګډه یوه داسې لاره راوباسی چې زموږ دین او زموږ ملي عزت ته پکې زیان ونه رسیږي، زه درسره موافق یم. »

(۷) د مزار د فتح پر مهال چې اته ایرانی دیپلوماتان د ملا صاحب په ناڅېرۍ کې ووژل شول، ایران ته یې عذرونه وویل خو هغوی نه منل. د جنگ اخطارونه یې ورکړل. ملا صاحب په راډیو کې هغوی داسې مخاطب کړل: « ایرانی اخوندان نه مسلمانان په اسلام ورګډوي او نه یې کفار پر کفر ورګډوي.

که چېرې د ایران لخوا پر موږ برید وشي، نو زموږ ځواکونه به ۳۰ کیلومتره دننه د ایران خاورې ته ننوزځي»

۸) یو محافظ یې کیسه کوي چې یو کال زیاته وچکالي شوه، بارانونه ونشول. د کندهار او هلمند په رېگونو کې کوچیان خلک او د هغوی څاروي له تندې سره مخ شول. ملا صاحب ته چې دا خبره ورسېده، سمدستي یې ملگرو ته وویل چې تاسو درځنۍ خپله یې حال واخلو، چې ورغلو د خلکو حالت ډېر ځوروونکی وو، ملا صاحب په خپله ځینو خېمو ته ورغی. هغوی نه پېژانده، خبرې یې ورسره وکړې. چې را روان شو په مخابره کې یې د کندهار والي صاحب او د میدان هوايي مسئولینو ته امر وکړ چې د دې خلکو غم وخورئ، یوه انساني فاجعه رامنځته کېدوونکي ده، په الوتکو او موټرو کې یې داسې ځای ته رانقل کړئ چې هلته اوبه وي. او په ټانکرو کې یې څارویو ته اوبه ور ورسوئ. چې بیا وروسته د هغو خلکو ښه خدمت وشو. هم دوی او هم یې څاروي وژغورل شول.

دا (مشت نمونه ئی خروار) په اساس به یې کافي وگڼو...کنه نو تاریخي کارنامې او په زړه پورې تاریخي ویناوې یې نورې هم بې شمېره دي. الله تعالی دې پخپل خاص رحمت سره ونازوي، آمین.

مرحوم اميرالمؤمنين د خپلې پېړۍ مجدد و (خاطره)

عبدالحنان همت

د طالبانو د پاڅون لومړي وختونه و، کندهار ولايت تازه نيول شوی و. مور او مرحوم اميرالمؤمنين په يوه حويلۍ کې، چې هغه وخت دغه ځای ته د والي کوټې (د والي کور) ويل کېدل، اوسېدلو.

د نظام قراول په برخه کې مور او شاته مشران و، اکثر وخت به مو ډوډۍ هم ورسره خوړله چې انتهائي ساده وه، ځکه اوس مې يوازې پټاټې په ياديري. لمونځ به مو هم يو ځای ورسره کاوه. دا چې د ده او نورو طالب مشرانو ليدل راته مهم و نو له موقع څخه په استفادې به مو هره کړنه په دقت سره څارله.

هغه وخت کې غالباً ټول مشران دلته په همدې حويلۍ کې اوسېدل. هره شپه به تر ناوخته مجلس روان و، د ورځنيو کارونو او فيصلو به جاج اخيستل کېده او د راتلونکې لپاره به په مشوره سره پلان جوړېده. له نورو ولايتونو به د جهادي قوماندانانو، علماوو او قومي متنفذينو پلاوي هم دلته راتلل.

دلته په دوو کوټو کې د لنډ وخت لپاره موقتي بنديان هم ساتل کېدل. زموږ يوه ملگري يو بندي د را ايستلو پر وخت يو چاپلاخه وهلی و او په دغه وخت کې اميرالمؤمنين هم ليدلی و. ماخستن مور ویدېدلو چې اميرالمؤمنين کوټې ته را ننوت، زموږ د مشر ملا محمد اخند پوښتنه يې وکړه، مور هم په وار خطايي هغه ورته را خبر کړ. هغه ته يې وويل چې انډيوالان دې پوه کړه زندانيان دې نه وهي، وهل او تعذيب د محکمې له فيصلي وروسته وي، مولوي پاسني صاحب (د هغه وخت قاضي) ته بنديان ليرئ چې هغه يې په اړه فيصله وکړي، تاسو يې يوازې د ساتلو مسؤليت لری. پر دې خلکو تر مور مخکې هم سخت ظلمونه شوي، مور يې بايد نور اوښکې پاکې کړو.

او څو نورې لنډې سپارښتنې یې وکړې چې اوس مې هېرې دي. مرحوم امیرالمؤمنین له هغه وخت وروسته هم ما څو ځله نور لیدلی و او هغه ملګري چې له ده مرحوم سره به ټول وخت اوسېدل، د هغوی له خولې مو هم ډېرې کیسې اورېدلي دي، چې په ټوله کې سړی ویلی شي چې امیرالمؤمنین د سیاست او امامت په برخه کې د خپلې پېړۍ بې مثاله مجدد و.

دی که څه هم غټ عالم او فصیح خطیب نه و، خو مؤثر دعوت یې ټول د عمل له لارې و، هغه په عمل کې داعي و. هغه خلک چې له ده سره یې له نژدې رابطه وه، ټول په یو نه یو ډول د ده په عظیمو صفتونو ښکېدلې.

ټول د ده په ډول د خپل هدف په وړاندې هر ډول قربانۍ ته تیار دي، ټول تر ډېره حده له هر ډول فساد پاک دي او...

مرحوم امیرالمؤمنین انتهایي قاطع، جرئتمند، قربانۍ ته تیار او له هر ډول تصنع څخه پاک و. که تاسو د امارت مشرانو ته متوجه شوي یاست، دا صفتونه الحمدلله ټولو هغو کسانو ته انتقال شوي چې له ده سره یې ناسته پاسته درلوده. او یاد صفتونه له هغو څخه نورو هغو کسانو ته چې له دوی سره له نژدې راشه درشه لري، انتقال شول، او دا لړۍ به تر ډېره وخته دوام لري. مرحوم امیرالمؤمنین د خپلې پېړۍ یوازینی کس و چې عملاً یې دین او سیاست سره یو ځای کړل. مرحوم امیرالمؤمنین د خپل حاکمیت په دوران کې د نړۍ د استعماري قدرتونو له مختلفو فشارونو سره مخامخ شو، خو د اسلامي شریعت په تنفیذ، د بتانو د نړولو او د اسامه په موضوع کې له حده زیات فشارونه له مختلفو لارو پرې ولوېدل، خو پر الله د توکل له مخې یې هر څه وزغمل، ولې له خپلو ارزښتونو تېر نه شو. مرحوم امیرالمؤمنین یوازینی کس و چې د وخت د هر استعمار له قدرت او دبدبې څخه مطلق بې پروا و.

هغه ثابته کړه چې د خپل یوه مظلوم مسلمان ورور په دفاع کې هر څه ته تیار دی، خو د اسلامي امت پر لمن استعمار ته د سر ټیټولو تور داغ نشي زغملی. نو ځکه موږ ویلی شو چې مرحوم امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد د سیاست په برخه کې د خپلې پېړۍ بې مثاله مجدد و.

خاظره

سید احمد قانع

کوچنی وم، تازه مې بیسکل زده کړی و. د جمعې ورځ وه، بازار خالي و، د خرقې شریفې خواته ولاړم. د خرقې شریفې د زیارت څخه یوه ډله طالبان را ووتل، په مخ کې جگ صوفي سړی چې تور بخن غټ ترخضی ارایش کالي یې اغوستي و، جرمني بوټ یې په پښو وو، توره د پاچ لنگوټه یې پر سر، ربیکاټ صدری یې په تن وه، را روان و.

زه په ډېر فاتحانه انداز له خپل بیسکل سره چې نوی مې بازار ته را ایستلی و، له دروازې څخه په لږ فاصله کې ولاړ وم. دوی را ورسېدل، بې له دې چې څوک پر ما د بیسکل د ایسته کولو غږ وکړي، را ورسېدل. همدې لومړي تن زما سره داسې چلند وکړ، لکه ما چې لاره په حقه سره بنده کړي وي، په ډېرې ارامۍ سره د بیسکل مخ ته تېر شو. خدای شاهد دی چې د ده د دې چلند څخه ډېر خوشحاله شوم. په زړه کې مې وویل دا سړی لکه چې زما د نوي بیسکل د زده کړې او خوشحالی څخه خبر و. تلوسه مې شوه، چې دا سړی وپېژنم. یو نفر ته مې وویل: ملا صاحب دا سړی څوک وو؟

په تلواري غږ یې راته وویل: لوی ملا صاحب!

د لوی ملا صاحب د نامه پېژندنه خدايیرو راته سخته وه، کور ته راغلم دا کیسه مې د کورنۍ و نورو غړو ته وکړه. چا راته وویل هغه خو ملا محمد عمر اخوند و، د جمعې لمانځه وروسته ولایت ته تلئ.

خاطره

احمد گل ريان

د کراچی د جامعه احسن العلوم مدرسې مهتمم، تکړه مقرر او شيخ الحديث والتفسير حضرت مولانا زروالي خان صاحب کيسه کا چې کله د يوولسم سپتمبر واقعہ پېښه شوه او امريکايي خرسانو د عقاب په خاله د بلوسېد په نيت لکۍ بېره کړه، نو موږ خو تنه علماء کرام د نورو په نماينده گۍ د ملا محمد عمر مجاهد حضور ته د امارت د بقا لپاره له يو شمېر مشورو سره حاضر شوو. د مجلس د وخت په راکولو ډېر خوشحاله شولو خو چې له سترې مشي او جوړ تازه وروسته مو په خبرو ورسره پيل وکړ يو ډول عجيب احساس مو وکړ. لومړۍ مشوره مو دا ورکړه چې که تاسې اسامه بن لادن ورته وسپارئ ښه به ځکه وي چې امارت به په خپل ځای پاتې شي، دا کار محمد صلى الله عليه وسلم هم کړی او صحابه کرام يې کفارو ته سپارلي.

وايي چې ملا محمد عمر لږ غلی شو بيا يې په ملا صاحبانو نظر تېر کړ او په ورو يې وويل: محمد صلى الله عليه وسلم دا کار له صلحي وروسته کړی، تاسې ماته په شريعت کې داسې دليل را پيدا کړی چې کافرانو ته د يوه مسلمان په لاس ورکول جايز دي، نوزه به دا کار وکړم.

مفتي صاحب وايي نه يوازې دا چې علماء کرام چپ شول، بلکې دې ټينگ ايمان او لوړ علميت ته يې حيران پاتې شول او ډېرو خو له سترگو اوښکې وبهولې، وايي چې نورې مشورې مو په ستوني کې وچې شوې. د خداى په امانې په اخيستلو سره مو ترې د تلو اجازه وغوښته او خپلو استوگنځايونو ته له درنې پېښمانتيا سره ستانه شوو.

ملا محمد عمر ولاړ، خو...

داود جنبش

ملا محمد عمر ولاړ، خو ځانته یې په افغان تاریخ کې ځای پرېښود. دا چې دا ځای څه دی، غوره قضاوت به پرې هغه وخت شونی وي چې د اوسني پیر ترخې هېرې شي او د هماغه مهال نسل د ۱۳۵۷ د ثور تر کودتاه وروسته ټول غمجن پړاو په سره سینه وسپړي او وڅیړي. ښایي د خبريالانو په ډله کې تر ما له مرحوم ملا صاحب سره ډېرې مرکې چا نه وي کړي.

یو ځل مې پر ۱۹۹۶م کال چې د بېل کلنتن ادارې پر خوست د کروز توغندیو برید وکړ، نیمه شپه مې له خوبه را وینس کړ. نژدې پر هره مهمه پېښه یې تل زما ټیلیفونونو ته ځواب ویلی او مرکې ته یې غاړه ایښې ده. ان تر پټېدلو لږ وړاندې یې وروستی مرکه هم د ۲۰۰۱م په ډسمبر کې له ما سره وکړه او تر هغه وروسته یې بیا چا غږ وانه وربد.

د ۱۹۹۶م په اپرېل کې چې کله ملا محمد عمر د زرو روحانیونو د یوې ډلې لخوا امیرالمؤمنین وټاکل شو، د لنډې کتنې لپاره مې د کندهار د والي په دفتر کې ورسره ولیدل او بندهار مو وکړ. تل ورو غږېده، غوسه یې نه کوله، جملې یې لنډې او ساده وې، په خبرو کې یې د نورو ملایانو خلاف د مذهبي متونو پر ځای ډېر کلیوال سمبولونه او معیارونه خوښول.

یو ځل چې کله د اسامه بن لادن او امریکا ته د طالبانو د گواښ پوښتنه ترې وشوه نو ده په ډېره ساده لهجه وویل ((زموږ پښه پخپله پایڅه کې بنده ده)) بل ځل چې کله ایران په مزار شریف کې د خپلو ډیپلوماتانو د وژل کېدو په غچ کې لسگونه زره عسکر د افغانستان پولې ته را وخوځول، ملا عمر له

هغوی نه د سرې سینې د غوښتلو تر څنگ وویل ((نو که چېرې ونه شوه بیا به
یې تر اصفهانه پسې واخلو)) د تهران پر ځای د اصفهان یادول یوه تاریخي
تداعي وه. ده غوښتل ایرانیانو ته د هوتکي شاه محمود دوران ور په زړه کړي
چې په اصفهان کې یې د فارس صفوي واکمنه وپرخولله او هلته یې ځان
واکمن کړ.

مک کرسټل: ملا عمر ته تر کرزي سل ځله ډېر احترام لرم

نظر محمد مطمین

د ملا محمد عمر مجاهد د شخصیت اړوند؛ په افغانستان کې د امریکا/ناټو قواوو عمومي قومندان جنرال مک کرسټل شخصي نظر: "زه (جنرال مک کرسټل) راغلی يم چې ملا محمد عمر ژوندی ونیسم او یا یې مړ کړم. همدا کار کوم، هغه زما دوښمن دی، جگړه ورسره کوم، ترڅو یې ژوندی ونیسم او یا یې ووژنم. مگر بیا هم هغه ته سل ځله تر حامد کرزي زیات احترام لرم. هغه یو څوک دی او د خپل هدف لپاره جگړه کوي، زما دوښمن دی، مگر په دې برخه کې هغه ښه گڼم. تر کرزي سل ځله زیات احترام د هغه شخصیت ته لرم"

پورته خبرې جنرال مک کرسټل پخواني ډیپلومات او په اسلام اباد کې د افغانستان سفير ملا عبدالسلام ضعیف ته د هغه په کور کې د لیدنې پر مهال کړې وې. په داسې حال کې چې جنرال فیلډ او په کابل کې د امریکا د هغه وخت سفير هم شتون درلود. پورته خبرې د نومبر ۱۸ مه ۲۰۱۷ ضعیف صاحب ما ته کړي وې. او نن ورځ (د اپرېل ۲۴ مه، ۲۰۱۸) مې یو ځل بیا د جنرال مک کرسټل د څرگندونو اړوند د محترم ضعیف صاحب څخه یادې خبرې په تاییدي ډول واورېدې.

خلورم خپرکی

د امیرالمؤمنین رحمہ اللہ ویناوې او ځینې فرمانونه

د امیرالمؤمنین رحمہ اللہ څو ویناوې

(۱) زه به په خپل مشر توب کې افغانانو ته داسې تاریخ پرېږدم چې هغه دوی ته پېغور شي، نو په داسې عزم کې د ملت همکارۍ ته ضرورت شته او باید وېې کړي.

(۲) په یاد ولرئ چې بې له علماء کرامو دا کار نه شي بشپړ کېدلی. او که علماء کرامو له غفلت څخه کار واخیست، نو دا کار به ضرور خرابېږي. ځکه د طالب کار په سنگر کې هستوګنه او د دښمن مقابله کول دي. شریعت او قانون نافذول یواځې د علماء وو کار دی. که دا کار خراب شو، نو د قیامت په ورځ به زه د ستاسو ګرېوانونه نیسم. او ذمه وار به همدا تاسو وی.

(۳) چا چې له دین سره خیانت کړی، الله تعالی ذلیلہ کړي دي. راځئ له دین سره وفا وکړو، ترڅو د دنیا او اخرت کامیابي مو په نصاحب شي.

(۴) له خدای سره مې وعده کړې، که یوه لوېشت ځمکه مې په قبضه کې راشي، د خدای نظام به پرې نافذ کوم.

(۵) د اسلامي عقیدې او خپلواکۍ ساتنې امتحاني ستونزې په صبر او زغم سره ګال کيږي.

(۶) نړیوال به د امریکایانو او د دوی د پلویانو د مرګ شاهدان وي.

(۲۰۰۱/نومبر/۲۸)

(۷) زما او د اسامه بن لادن په وژلو به ستونزې هوارې نشي، که دوی غواړي چې ترورېزم له منځه یوسي، نو لومړی دې خپلې قواوې له خلیج نه وباسي او د اسراییلو ملاتړ دې پرېږدي. (۲۰۰۱/سپتمبر/۲۴)

(۸) د اسامه بن لادن په هکله:

ظاهرشاه کفار، کفارو ته نه دي سپارلي، نو زه مسلمان څنگه کفارو ته وسپارم؟

(۹) د امریکایانو د گواښونو په ځواب کې:

امریکایان تکنالوژي لري، وژل کولای شي، خو مرگ نشي پرې دفع کولای. (۱۰) امریکا موږ ته د ماتې او شکست وعده را کړې ده. او الله موږ ته د فتحې او بري وعده را کړې ده. نو گورو چې کومه وعده رښتوني ده.

(۱۱) امریکایانو ته په خطاب کې:

دا نو شاهي نظام نه دی چې تاسې راشی موږ به درنه لاړ شو، دلته مجاهدین دي، منظم قطعات دي، غرونو ته به درنه وخیږي. هسې به ځان هم خراب کړی موږ هم.

(۱۲) د ایران هېواد د اخطارونو او گواښونو په ځواب کې:

ایران هوښیار ملک دی، دا کار (پر افغانستان حمله) نه کوي. او که دا کار یې وکړ، نو تر اصفهانه به یې پسې واخلو.

(۱۳) الله تعالی له مؤمنانو سره د کامیابي وعده کړې ده، نو له ځانونو حقيقي مؤمنان جوړ کړئ! الله تعالی به ضرور بريا در نصاحب کړي، ځکه الله تعالی د خپلې وعدې مخالفت نه کوي.

(۱۴) نو د روسانو په مقابل کې چې خلک را پورته شول، هغوی ته خو ما نه وو ویلي، نه به طالبانو ورته ویلي وو او نه هم اسامه. بلکې دا د افغان مسلمان ولس خپل ایماني غیرت وو چې د اشغالګرو په مقابل کې را پورته شول. نو د اوسنیو اشغالګرو په مقابل کې به څنگه نه را پورته کیري؟!

(۱۵) افغانان ډېر غیور ولس دی، دا یې کله هم نفس نه اخلي چې داسې کار دې وکړي (مسلمان دې کفارو ته وسپاري)، که ټول افغانستان په بل مخ هم اوړي په افغانستان کې داسې کوم فرد نشي پیدا کېدای چې دا دې نفس قبول کړي چې کوم مسلمان دې کفارو ته په لاس ورکړي.

(۱۶) ملامتي په طالبانو او یا په اسامه مه وایاست، زما دې د الله پر وحدانیت قسم وي چې که اسامه همدا اوس په لاس ورکړی، بیا به هم همدا زوړ حال وي، همدا پټکې به وي. نو دا مسئله د اسامه نه ده بلکې دا د اسلام سره ضد او عناد دی.

(۱۷) دغه اسلامي امارت دوی لپاره د خطر زنگ دی او دې خطر ته دوی متوجه دي. او په خپل ټول توان او قوت سره غواړي دا نظام ختم کړي. نو تاسو په دې پوه شئ چې د دې بحران څخه د وتلو یواځینی لار پر خپل الله باندې اعتماد کول دي. او په دې لاره کې صبر او استقامت کول دي. او همدا د کامیابی یواځینی ذریعه ده.

(۱۸) مرګ حق دی او هر چاته راځي، نو چې د امریکا په ملګرتیا کې د بې ایمانی او بې غیرتۍ په حالت کې وي دا به ښه وي او که په اسلام کې له ایمانه سره د غیرت په حالت کې شهادت؟

د امیرالمؤمنین رحمه الله ځینې فرمانونه

د طالبانو د واکمنۍ پر مهال په اسلام اباد کې د افغانستان سفیر ښاغلي عبدالسلام ضعیف په خپل کتاب "طالبان له کندهاره تر مزاره" کې د امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد ځینې فرمانونه راوړي، چې د فرمانونو الفاظ یې د هغه ملي ارشیف څخه چې د وخت په رسمي مجلو کې چاپ شوي و، کټ مټ را نقلوي. چې موږ یې له نوموړي کتاب څخه ځینې فرمانونه دلته راوړو:

په ټولنه کې د ښځو د حقوقو په هکله د افغانستان اسلامي امارت د مقام فرمان:

گڼه: (۱۰۴)

نېټه: ۱۷/۵/۱۴۱۹ هـ.ش

څرنگه چې په اسلامي شریعت کې ښځه ځانته خپل شرعي حقوق لري چې د هغو په ترلاسه کولو سره یې حیثیت او مقام لوړ او حیا او پرده یې خوندي کيږي، مگر بد بختانه په افغاني ټولنه کې د ناوړو او غیر شرعي رواجونو له امله، ښځه له خپلو دغو شرعي حقوقو څخه بې برخې او راز راز ظلمونه ورسره کيږي نو د دغه ډول بې عدالتۍ د مخنیوي په منظور لاندې مراتب منظوروم:

لومړۍ ماده: د هېواد مسلمان اتباع نسبي کولای چې د قتل په صورت کې ښځه د دیت، جوړې (سولې) یا په بل نوم سره د مړي (میت) کورنۍ ته په بدل کې ورکړي.

دويمه ماده:

۱- د هېواد مسلمان اتباع نسي کولای چې کونډه ښځه د مېړه د کورنۍ له غړي سره په نکاح کولو مجبوره کړي.

۲- د شريعت د حکمونو مطابق، کونډه ښځه کولای شي چې په خپله خوښه نکاح وکړي.

درېمه ماده: د امارت ټول مسئولين او قاضيان دنده لري چې د دغه فرمان له حکمونو څخه سرغړونکو ته سخته جزاء ورکړي.

څلورمه ماده: دغه فرمان د توشېح له نېټې څخه نافذ او په رسمي جريده کې دې خپور شي.

والسلام

د اسلام خادم

امير المؤمنين ملا محمد عمر (مجاهد)

د رشوت د مخنیوي په هکله د افغانستان اسلامي امارت د مقام فرمان:

په دې کې شک نشته چې په یوه اسلامي نظام کې غدر، خیانت او بلې (رشوت) اخیستل د دغه نظام هدفونو او ارمانونو ته سخته ضربه ورکوي او د لوی خدای جل جلاله د نارضايتۍ او د اسلامي نظام د ناکامۍ سبب ګرځي. په افغانستان کې د طالبانو اسلامي تحریک هم د دغه راز مفسدو د دفع او رفع لپاره را ولاړ سوی دی او اسلامي امارت یې تأسیس کړی دی، نو په دې خاطر چې د دا ډول احتمالي جنايتونو او مفسدو بېخي مخنیوی شوی وي، لاندې مراتب منظوروم:

لومړۍ ماده: که چېرې د اسلامي امارت په ادارو کې څوک په رشوت ونیول شي، په پنځه کاله حبس محکومېږي. دویمه ماده: د اسلامي امارت محاکم مکلف دي چې د رشوت د جرم په مرتکبینو باندې د دغه فرمان د لومړۍ مادې حکم تطبیق کړي. دریمه ماده: دغه فرمان د توشیح له نېټې څخه نافذ دی، د هېواد په ډله ییزو خبري وسیلو او رسمي جریده کې دې خپور شي.

والسلام

د اسلام خادم

امیرالمؤمنین ملا محمد عمر مجاهد

د بنگو د کښت د مخنيوي په هکله د افغانستان اسلامي امارت د مقام
فرمان:

گڼه: ۲

نېټه: ۱۳/۱/۱۴۲۰ هـ.ش

لومړۍ ماده:

- ۱- په ټول هېواد کې د بنگو کرل مطلقاً منع دي.
 - ۲- کوم اشخاص چې د بنگو په کرلو لاس پورې کوي، شرعي سزا به ورکړل شي.
- دویمه ماده: د ولایتونو والیان مکلف دي چې په خپلو مربوطو ولایتونو کې د بنگو د کرلو د مخنيوي په خاطر، لازم تدابیر ونیسي.
- دریمه ماده: دغه فرمان د توشیح له نېټې څخه نافذ دی او په رسمي جریده کې دې خپور شي.

والسلام

د اسلام خادم

امیر المؤمنین ملا محمد عمر مجاهد

د یوويشتمې پېړۍ اميرالمؤمنين/۱۶۱

د کور او محل د تلاشي د څرنگوالي په هکله، د افغانستان اسلامي امارت
د مقام حکم:

گڼه: ۱۱۸۷

نېټه: ۱۵/۱۱/۱۴۲۱ هـ.ش

د افغانستان اسلامي امارت مقام، ټولو محترمو مسؤلینو او طالبانو ته خبر ورکوي چې په کوم کور او یا ځای کې چې د تلاشی ضرورت پیدا شي، د یوه ضرورت په خاطر، لومړی دې هغه کور یا ځای محاصره شي، وروسته دې د کلي امام او دوه تنه نور مسؤل کسان، له ځانه سره د تلاشی په منظور ملگري او د تلاشی ځای ته دې داخل شي، د کلي د امام او د کلي د دوو تنو په حضور کې دې هغه ځای تلاشي شي تر دې وړاندې هیڅوک نشي کولای چې په یوازې توگه، د تلاشی په منظور یوه کور ته ور داخل شي، دا د دې لپاره چې د شخصي اغراضو درلودونکو خلکو او هم هغو کسانو مخه ونیول شي، کوم چې په یوه او بله بهانه، د طالبانو په جامه کې د خلکو ځورېدل غواړي. په آخر کې په دې تاکید کوو چې دغه حکم باید په جدي توگه په نظر کې ونیول شي، د تخلف په صورت کې به سر غړوونکي ته سخته سزا ورکول شي.

والسلام

د اسلام خادم

اميرالمؤمنين ملا محمد عمر مجاهد

اوس هم وختي دی چې...

شفيع اعظم

فکر کوم اوس هم ډېر وختي دی چې د ملا عمر د ريښتيني شخصيت په اړه پوه شو. لا هم پر تبليغاتي دستگاه امريکا او د عمر هغه حريفان حاکم دي چې دوی يې له تاج او تخت نه لاندې راوپرځول او بيا يې د کولاب تر لمنو پسې واخيستل.

دغې تبليغاتي دستگاه اوولس کاله په پرلپسې ډول ملا عمر پر پنجاب، امريکا او نورو ناوليو ډلو تپلو وټاپه. حال دا چې موږ وينو همدا اشخاص په خپله تر ټولو زيات د پنجاب گټو ته وفادار او د امريکا پر مټ يې له لاسه تللی تخت را خپل او د ملت په شتمنيو له هېڅ نه ملياردران شول.

هغه عمر چې زه پېژنم او له امله يې پر ما گران دی، نو هغه د پنجاب په گډون د دې وطن د هر بهرني او کورني دوښمن سر سخته دوښمن او د پښتونوالي او د عصر د مسلمانۍ سوچه او ننگه بېلگه وه. هغه چې څېره يې په دغه تبليغاتي زهراگين ماحول کې نشي ليدای حق يې دی، اما صبر دې وکړي او په ښکښلو، بد رد ويلو دې خپل ځان ته سپکاوی نکوي.

تاريخ بې رحمه قاضي دی او هر څه به په ډاگ نندارې ته کيردي.

د الله په امان ملا محمد عمر مجاهده!

ادهم شرفاوي

الله تعالى مونږ ته د بري وعده راکړې او امريکا د ماتې، نو نړيوال به وگوري چې د چا وعده رښتونې ده! دا ستا هغه يوازينۍ خبره ده چې ماته ياده ده. ستا خبرې تل کمې وې، خو عمل دې ډېر و. او الله تعالى گواه دی چې ته د دې منبر يو نا اشنا او په زړه پورې خطيب وې.

داسې گومان ونکړې چې زه دا خو کړنې ستا په غمرازی کې ليکم، ته د نن ورځې له غمرازيو څخه مستغني يې. بلکې هغه چاته پکار ده چې پخپل ځان وژاړي، کوم چې ته يې له لاسه ورکړی يې.

نو په تا دې سلام وي!

په تا دې سلام وي د عبدالله عزام دوسته او د اسامه بن لادن ملگره!
په تا دې سلام وي چې روسيه دې د درنو گوزارونو لاندې ويلې شوه او امريکا ستا د پلټنې له امله په ځمکه سرگردانه ده!

په تا دې سلام وي د زړو جامو او سپېڅلي ايمان خاونده!

په تا دې سلام وي د خالي جيونو او ډک زړه خاونده!

په تا دې سلام وي چې د هغه څه پروا دې ونکړه چې د امنيت په شوری کې روان ول، او نه له هغو پلانونو ووېرېدې چې د ملگرو ملتونو په انگرې کې ستا او ستا د امارت پر ضد جوړېدل. په تا دې سلام وي چې دوی درته په سپينه ماڼۍ کې راټولېدل او تا ورته په سمخو کې خپل افراد منظم کول.

په تا دې سلام وي چې دوی درته د پنتاگون جنرالان راتولول او تا يې په مقابل کې د سورة الانفال جنرالان تيارول.

مونږ ته دې ډېر څه را وښودل اي امير المؤمنينه!

مونږ ته دې را وښودل چې رښتوني ولاء او براء يوازې په کتابونو کې نه؛ بلکې دا ده چې کوم مسلمان کافر ته ونه سپاري، ولو که د ټولې پاچاهي په قيمت دې تمام شي.

مونږ ته دې را وښودل چې رښتونی توحيد امريکا ته په هغه وخت کې (نه) ويل دي چې ټول ورته (هو) وايي. مونږ ته دې را وښودل چې د قوت او غښتلتيا راز په تورې او ټوپک کې نه؛ بلکې په هغه لاس کې نغښتی چې اوچتوي يې.

مونږ ته دې را وښودل چې ضروري نه ده واک دې تل سپری گمراه کړي. مونږ ته دې را وښودل چې د حقيقي مشرانو ځای تل د جگړې او مقاومت په لومړيو ليکو کې وي. مونږ ته دې را وښودل چې غرونه د اتلانو له نظره خندقونه دي. او سيندونه د اتلانو له نظره کمينونه دي. او کله چې په هلمند او قندهار کې واوره ووريږي، نو مېلمستيا ايجابوي چې د ناټو عسکرو ته په خپلو مرميو سره تودوخه ور ورسوي!

اي مشره! سپور آخر بايد ښکته شي. اوس وخت راغلی چې ته ارام وکړې او د خپل رب په لوري لاړ شې. د الله لپاره مو مينه درسره درلوده او د الله په لار کې مو له لاسه ورکړې. ستا په تلو تعزيت نه کوو، ځکه د څه لپاره دې چې ژوند کاوه په هغه دې مرگ ترلاسه کړ.

ماخذونه

- (۱) سعید، قاري سعید، د سپين کاروان سرلاري، چاپ کال: ۱۴۳۸ هـ. ق.
- لومړی ټوک، چاپ وار: لومړی، خپرندوی: ۱.۱.۱ د فرهنگي چارو کمیسیون د تالیف او ترجمې خانګه.
- (۲) ضعیف، ملا عبدالسلام ضعیف، طالبان له کندهاره تر مزاره، چاپ کال: ۱۳۹۶ ل، خپرندوی: اکسوس کتاب پلورنځی.
- (۳) مطمئن، عبدالحی مطمئن، ملا محمد عمر، طالبان او افغانستان. چاپ کال: ۱۳۹۶ ل خپرندوی، افغان خپرندویه ټولته.
- (۴) یرموک مجله، ګڼه، دوهمه /مارچ - ۲۰۱۸
- (۵) الاماره وېبپاڼه.
- (۶) نن ټکی آسیا.
- (۷) نورې بېلا بېلې سرچینې...